

S. GRIGORJEV • N. SIDELKIN • V. TŠUVIKOV

KOLHOOSI JUHATUSE
MAJANDUSLIKU JA FINANTSILISE
TEGEVUSE REVIDEERIMINE

EESTI RIIKLIK KIRJASTUS 1955

A-20890

S. GRIGORJEV, N. SIDELKIN, V. TŠUVIKOV

KOLHOOSI JUHATUSE
MAJANDUSLIKU JA FINANTSILISE
TEGEVUSE REVIDEERIMINE

1955

EESTI RIIKLIK KIRJASTUS
TALLINN 1955

Originaali tiitel:

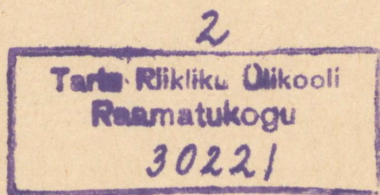
Главное управление подготовки кадров министерства
сельского хозяйства и заготовок СССР

Всесоюзные заочные учётные курсы

С. Григорьев, Н. Сиделкин, В. Чувиков

РЕВИЗИЯ ХОЗЯЙСТВЕННО-ФИНАНСОВОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ
ПРАВЛЕНИЯ КОЛХОЗА

Москва — 1953

KIRJASTUSELT

Käesolev brošüür on tõlgitud NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Üleliiduliste Arvestuse Kaugõppekursuste kavva kuuluvate loengute järgi. Brošüür on ette nähtud peamiselt kolhoosi revisjonikomisjoni esimeestele ja liikmetele. Selles käsitletakse kolhoosi juhatuse majandusliku ja finantsilise tegevuse revideerimise põhilisi küsimusi.

Ettepanekud ja märkused raamatu kohta palutakse saata aadressil: Eesti Riiklik Kirjastus, Tallinn, Pärnu mt. 10.

Esimene loeng

REVISJONIKOMISJONI ÜLESANDED KOLHOOSI ORGANISATSIOONILISEL JA MAJANDUSLIKUL TUGEVDAMISEL

Kolhoosikord on nõukogude külas lõplikult ja jäädavalt võitnud. Maal on loodud suured hästimehhaniseeritud kollektiivsed majandid, mis on asutatud riigile kuuluval ning kolhoosidele tasuta põliseks kasutamiseks antud maa-alal. Kolhoosimajapidamine toimub arenenud tehnika baasil, milleks riik loob võimalused traktorijaamade kaudu.

Kommunistliku partei juhtimisel on kolhoosid muutunud võimsaks jõuks; olles riigi põllumajandussaaduste põhilise hulga tootjateks, varustavad nad elanikkonda järjest suuremas koguses toiduainetega ja tööstust vajaliku toorainega. Aruandekõnes ÜK(b)P tööst NLKP XIX kongressile ütles G. M. Malenkov: «Partei eriliseks mureks sõjajärgsel perioodil oli kolhooside organisatsiooniline ja majanduslik tugevdamine, nende abistamine ühismajapidamise taastamisel ja edasiarendamisel ning selle alusel kolhoositalurahva ainelise heaolu tõstmine»¹.

Kolhoosid kui töötava talurahva vabatahtlikud koondised töötavad põllumajandusliku artelli põhikirja alusel ja nende asjaajamine toimub demokraatlikel alustel. Kõrgeimaks juhtimisorganiks kolhoosis on kolhoosnikute üldkoosolek. Artelli liikmete üldkoosolek otsustab artelli tegevuse tähtsamad küsimused: valib artelli esimehe ja artelli juhatuse, samuti revisjonikomisjoni, mille kinnitab rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee; otsustab liikmete artellist väljaheitmise ja uute liikmete vastuvõtmise; kinnitab aasta

¹ G. Malenkov, Aruandekõne ÜK(b)P Keskkomitee tööst partei XIX kongressile, Tallinn, 1953, lk. 42—43.

tööplaani, tulude-kulude eelarve, ehitustööde plaani, töönormid ja tööhinded normipäevades; kinnitab lepingu traktorijaamaga; kinnitab juhatuse aastaaruande, mille kohta peab tingimata olema revisjonikomisjoni otsus, samuti ka juhatuse aruanded tähtsamate põllumajanduslike tööde kohta; otsustab küsimuse tulude jaotamise ning moodustatavate ühiskondide suuruse kohta; kinnitab sisekorra eeskirjad.

Üldkoosoleku poolt valitud artelli juhatus on täidesaatavaks organiks ning vastutab üldkoosoleku ees artelli tööst ja kolhoosi riiklike kohustuste täitmise eest.

Kolhoosi revisjonikomisjon valitakse üldkoosoleku poolt artelli juhatuse majandusliku ja finantsilise tegevuse kontrollimiseks.

Revisjonikomisjoni ülesanded on eriliselt tähtsad ja vastutusrikkad. Nagu praktika näitab, ei ole seal, kus revisjonikomisjon töötab rangelt põhikirja järgi ning ettemääratud ajavahemikkudel kontrollib artelli juhatuse kogu majanduslikku ja finantsilist tegevust, põllumajandusliku artelli põhikirja rikkumine võimalik, kolhoosi juhatuse ja ametisikute töös esinevad puudused kõrvaldatakse seal õigeaegselt ning ühiskondlik majapidamine on sel kombel kaitstud kahjude eest.

Kolhoosi revisjonikomisjoni peamiseks ülesandeks on kontroll ühiskondliku omandi säilimise üle. NSV Liidu Konstitutsiooni 4. paragrahvis on kirjutatud:

«NSV Liidu majanduslikuks aluseks on sotsialistlik majandussüsteem ja tootmisriistade ning -vahendite sotsialistlik omandus, mis on kindlustunud kapitalistliku majandussüsteemi likvideerimise, tootmisriistade ning -vahendite eraomanduse kaotamise ja inimese teise inimese poolt ekspluateerimise hävitamise tulemusena».

Ühiskondlikuks omandiks on kolhoosides kolhoosliku tootmise saadused — teravili, liha, või, köögivili, puuvili, suhkrupeet jms. Suurtel kolhoosidel on mitmesajast, sageli ka tuhandetest loomadest koosnev ühiskari, nad saavad igal aastal miljoneid rublasid rahalist tulu, on varustatud hoonetega kariloomade pidamiseks ning vajaliku inventariga majapidamiseks.

Kolhooside vahendid suurenevad järjekindlalt aastast aastasse. Seda võib näha jagamatu fondi kasvust.

Jagamatu fond on kolhooside ühiskondliku jõukuse aluseks. Vaatamata suurtele purustustele, mida tekitasid pal-

jude rajoonide kolhoosidele saksa fašistlikud rööv vallutajad, suurenes jagamatu fond 1952. aasta alguseks 1940. aastaga võrreldes meie maa kõikide kolhooside kohta enam kui 2-kordseks. Jagamatu fondi pidevas kasvus avalduvad eredalt kolhoosikorra elujõulisus ning ühismajapidamise edasise tõusu piiramatud võimalused.

Sotsialistliku omandi igakülgne tugevdamine tähendab riigi majandusliku aluse tugevdamist, meie kodumaa võimuse ja rikkuse edasist kasvu. Vastupidi, igasugune tegevus, mis on suunatud sotsialistliku omandi õõnestamisele, on rahvavaenulik, kuritahtlik tegevus. J. V. Stalin ütles: «Sallida ühiskondliku omandi varastamist ja riisumist — olgu küsimuses riiklik omand või kooperatiivne ja kolhooslik omand — ja minna mööda sellistest kontrrevolutsioonilistest nurjatustest, — tähendab seda, et aidatakse õõnestada nõukogude korda, mis toetub ühiskondlikule omandile kui oma alusele.»¹

Revisjonikomisjon peab võitlema kolhoosivara varastamise ja laialitassimise vastu, juhinduma põllumajandusliku artelli põhikirja sättest selle kohta, et igasugust kolhoosi ja riigi ühiskondliku omandi varastamist ja kahjurlikku suhtumist artelli varasse ja kariloomadesse ning traktorijaama masinatesse loeb artell kolhoosi ühise ettevõtte reetmiseks ja rahvavaenlaste abistamiseks.

Aruandekõnes ÜK(b)P Keskkomitee tööst NLKP XIX kongressile näitas seltsimees G. M. Malenkov, et «...ikka veel esineb kolhoosivara raiskamise fakte ja põllumajandusliku artelli põhikirja teisi rikkumisi. Mõned partei-, nõukogude ja põllumajandusorganite töötajad, selle asemel et olla valvel kolhooside ühismajapidamise huvide eest, tassivad ise laiali kolhoosivara, asuvad Nõukogude seaduste jämeda rikkumise teele, kolhooside suhtes omavoli ja seadusevastasuse teele. Kasutades oma ametialast seisundit, võtavad niisugused töötajad endale ühismaid, sunnivad kolhoosi juhatusi ja esimehi andma neile tasuta või madala hinnaga vilja, liha, piima ja teisi saadusi, vahetama neile kuuluvaid väikese produktiivsusega loomi kolhooside kõrge produktiivsusega, väärtuslikumate loomade vastu jne. Kõik need kolhoosivastased, riigivastased teod tekitavad kolhoositalurahvale tõsist kahju, pidurdavad kolhooside edasist organisatsioonilist ja majanduslikku tugevnemist ning

¹ J. V. Stalin, Teosed, 13. köide, Tallinn, 1952, lk. 203—204.

õonestavad partei ja Nõukogude riigi autoriteeti. On vaja otsustavalt teha lõpp põllumajandusliku artelli põhikirja rikkumisele, karistada kui kolhoosikorra vaenlasi sotsialistliku riigi seaduste kogu valjusega isikuid, kes on süüdi kolhoosivara raiskamises.»¹

Kommunistliku partei XIX kongressi direktiivid panevad revisjonikomisjoni peale kolhoosivara kaitsmise ning põllumajandusliku artelli põhikirja rikkumiste vastu võitlemise suure ja vastutusrikka ülesande.

Revisjonikomisjon peab mitte üksnes taotlema ühiskondliku omandi varastajate karmi karistamist, vaid, mis on eriti tähtis, nõudma ka kolhoosi juhatusele säärase tingimuste loomist, mis hoiaksid ära mistahes varguste ja kuritarvituste tekkimise võimaluse. Selleks peab revisjonikomisjon taotlema eeskujulikku varalis-materiaalsete väärtuste ja rahaliste vahendite arvestuse korda kolhoosis ning range vastutuse kehtestamist kolhoosivara säilimise eest. Samal ajal on revisjonikomisjon kohustatud rangelt kontrollima kolhoosivara hoidmist ja õiget kasutamist. Halvasti korraldatud arvestus ja kontroll ning isikliku vastutuse puudumine kolhoosivara kasutamisel loovad võimalusi ühiskondlike vahendite varastamiseks ja nende ebamajanduslikuks kulutamiseks.

Hoolitsus kolhoosi jõukuse säilitamise ning selle igakülgse suurendamise eest on revisjonikomisjoni kohuseks. Oma tegevusega on revisjonikomisjon kohustatud kasvatama igas kolhoosnikus hoolikat suhtumist ühiskondlikku varasse, leppimatut suhtumist kõigisse puudustesse ning artelli põhikirja rikkumistesse.

Iga kolhoosi esimeseks ja tähtsaimaks ülesandeks on riiklike kohustuste täitmine. Revisjonikomisjon peab süstemaatiliselt kontrollima seda, kuidas kolhoosi juhatusele õiendab vahetuid riigiga — kas õigeaegselt täidetakse saaduste müügikohustused, tasutakse traktorijaama tööd, õiendatakse maksud ja kindlustusmaksed.

Revisjonikomisjon peab võitlust finantsdistsipliini range täitmise eest ja kulutuste kokkuhoiu eest. Revisjonikomisjon on kohustatud alati meeles pidama, et võitlus tulukuse tõstmise ja vahendite ökonoomse kulutamise eest on sotsialistliku majandamise põhiliseks meetodiks. Revisjonikomis-

¹ G. Malenkov, Aruandekõne ÜK(b)P Keskkomitee tööst partei XIX kongressile, Tallinn, 1953, lk. 50—51.

jon peab abistama kolhoosi juhatust kolhoosnikute mobiliseerimisel tootmisplaani ning tulude-kulude eelarve täitmisele, perioodiliselt kontrollima, kuidas täidetakse tulude-kulude eelarvet tulude osas, kas juhatuse vahendite kulutamisel peab kinni kehtestatud korrast, kas ei esine ülekulutusi ning ebamajanduslikkust. Kõikides kolhoosides tuleb rangelt täita partei juhendeid kokkuhoiurežiimi kohta. «Ülesanne seisab selles,» ütles G. M. Malenkov partei XIX kongressil, «et teha lõpp majandusjuhtide ja parteiorganisatsioonide üksteisele suhtumisele ebamajanduslikkuse ja pillamise faktidesse. Rangeima kokkuhoiurežiimi teostamise küsimused peavad alati olema kogu meie majandus- ja parteitöö keskpunktis. Me peame väsimatult hoolitsema nõukogude inimeste kasvatamise eest ühiskondlikku, sotsialistlikku omandisse hoolika suhtumise vaimus. Tarvis on välja juurida igasugused liialdused aineliste, tööjõu- ja rahaliste ressursside kulutamisel...»¹

NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrus 19. aprillist 1948 «Abinõudest töö organiseerimise, tööjõudluse tõstmise ja töötasu maksmise korra parandamiseks kolhoosides»² kohustab revisjonikomisjoni kontrollima normipäevade õiget arvestamist ja kulutamist. Revisjonikomisjoni ülesandeks on normipäevade kulutamise õigsuse kontrollimine brigaadides ja farmides ning kolhoosnikute üldkoosoleku poolt kinnitatud normipäevade kulutamise plaanist kinnipidamise kontrollimine.

Revisjonikomisjon jälgib kolhoosnikutega peetavate arvelduste seisu ning kontrollib, kuidas peetakse arveldusi asutuste ja isikutega, kas kolhoos saab õigeaegselt kätte saada-olevad vahendid artelli võlglastelt ja kas ta õigeaegselt õiendab oma võlgu.

Vastavalt põllumajandusliku artelli tüüppõhikirjale revideerib kolhoosi revisjonikomisjon kolhoosi juhatuse majanduslikku ja finantsilist tegevust neli korda aastas. Kassa rahalisi vahendeid kontrollib revisjonikomisjon iga kuu.

Põllumajandusliku artelli tüüppõhikirja 25. punkt määrab revisjonikomisjoni ülesanded kindlaks järgmiselt:

«Revisjonikomisjon kontrollib juhatuse kogu majanduslikku ja finantsilist tegevust, ta kontrollib, kas kõik rahali-

¹ G. Malenkov, Aruandekõne ÜK(b)P Keskkomitee tööst partei XIX kongressile, Tallinn, 1953, lk. 59.

² Vastav Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus — määrus nr. 668 — on kehtestatud 16. juulist 1948. *Toim.*

sed ja naturaalsed laekumised on ettenähtud korrast artelli tuludesse kantud, kas summade kulutamisel peetakse kinni põhikirjas ettenähtud korrast, kas artelli vara hoitakse küllalt hoolikalt, kas ei esine artelli vara ja raha varastamist ja raiskamist, kuidas artell täidab oma kohustusi riigi vastu, kuidas ta tasub oma võlgu ja kuidas ta artelli võlglastelt võlgu sisse nõuab.

Uhtlasi kontrollib revisjonikomisjon hoolikalt kõiki artelli arveldusi oma liikmetega, selgitab välja iga väärarvestuse, iga normipäevade eksliku juurdearvestamise ja normipäevade väljamaksmise hilinemise juhtumi ning muud artelli ja ta liikmete huvide riivamise juhtumid.»

Kontrolli ja revideerimise tähtsus tõusis pärast väikeste kolhooside ühinemist. Ühinemise tulemusena vähenes kolhooside arv 254 tuhandelt 97 tuhandele. Põllumaa keskmine suurus kolhoosi kohta kogu NSV Liidu ulatuses suurenes peaaegu kolm korda, 2—3 korda suurenes produktiiv- ja tööloomade arv, samuti suurenes ka kolhooside jagamatu fond. Tunduvalt tõusis töövõimeliste kolhoosnike arv kolhoosi kohta.

Väikeste kolhooside ühinemine oli sammuks edasi teel sotsialistliku põllumajanduse uuele, veel võimsamale tõusule, kolhoosikorra kindlustumisele ja õitsengule. Ühinenud kolhoosides on loodud soodsamad võimalused kaasaegse tehnika kasutamiseks, ühismajapidamise igakülgseks arendamiseks ning teaduse saavutuste ja põllumajanduse eesrindlaste kogemuste laialdaseks juurutamiseks kolhoositootmisse.

Revisjonikomisjonil tuleb tegemist teha suure hulga väärtuste, rahasummade, saaduste ja vara säilitamise ning kulutamise õigsuse kontrollimisega, samuti ka suure normipäevade arvu arvestamise õigsuse kontrollimisega. Et edukalt täita kõiki neid ülesandeid, peab revisjonikomisjon õigeaegselt igas kvartalis läbi viima revisjoni, tuginedes oma töös kolhoosnike abile, visalt avastama puudusi ning julgesti ja avalikult kritiseerima süüdlasi.

Tarvis on igati arendada enesekriitikat ja altpoolt tulevat kriitikat, laiemalt kaasa tõmmata kolhoosnike hulki võitlusele puuduste vastu kolhoosi töös.

Enamikus kolhoosidest saab revisjonikomisjon õigesti aru oma ülesannetest. Ta kontrollib rangelt kolhoosi juhatuse majanduslikku ja finantsilist tegevust.

Nii näiteks kontrollib Vladimiri oblasti Muromi rajooni

Kominterni-nimelise kolhoosi revisjonikomisjon igas kvartalis saaduste säilimist ladudes ja vara säilimist brigaadides, loomakasvatussaaduste arvelevõtmise õigsust, viljakoristuse ajal aga teravilja ja teiste taimekasvatussaaduste arvelevõtmise õigeaegsust ning õigsust.

Erilise tähelepanuga kontrollib revisjonikomisjon seda, kuidas kolhoosi juhatus täidab riiklikke müügikohustusi ja õiendab naturaaltasu traktorijaama tööde eest ning kuidas kolhoosi juhatus täidab kolhoosnike üldkoosolekute otsuseid.

Kominterni-nimelise kolhoosi revisjonikomisjon kontrollib igas kvartalis normipäevade arvestuse õigsust kolhoosnikutele, töönormidest ja -hinnetest kinnipidamist, samuti ka kolhoosnikutega toimuvate arvelduste õigsust, kontrollib söötade säilitamise ja kulutamise õigsust, võtab osa igakuisest loomade arvu kontrollimisest jne. Raha seisu kolhoosi kassas kontrollitakse iga kuu.

Kuid vaatamata sellele, et põllumajandusliku artelli põhikirjaga on kolhoosi revisjonikomisjoni ülesanded selgelt määratletud, leidub revisjonikomisjone, kes ahendavad oma kohustuste ringi, piirduvad kõige sagedamini ainult kassas oleva raha ja laos olevate produktide jääkide kontrollimisega, jättes kontrollimata artelli juhatuse majandusliku ja finantsilise tegevuse teised küljed. Esineb fakte, et revisjonikomisjonid ei täida oma kohustusi ega teosta kolhoosi juhatuse majandusliku ja finantsilise tegevuse kindlaksmääratud nelja revisjoni aastas.

Revisjonikomisjonil on tarvis meeles pidada, et hästi organiseeritud kontroll võimaldab õigeaegselt parandada puudused kolhoosi juhatuse töös ning ära hoida artelli põhikirja rikkumised.

KONTROLLKÜSIMUSI

1. Missugused on kolhoosi revisjonikomisjoni ülesanded?
2. Missugused ülesanded on pandud revisjonikomisjonile normipäevade arvestamise ja kulutamise kontrollimise suhtes NSV Liidu Ministrite Nõukogu 19. aprilli 1948. aasta määrusega «Abinõudest töö organiseerimise, tööjõudluse tõstmise ja töötasu maksmise korra parandamiseks kolhoosides»?
3. Millised kohustused on pandud revisjonikomisjonile kolhoosnikutega normipäevade kohta peetavate arvelduste seisu kontrollimise osas?

Teine loeng

KOLHOOSI REVISJONIKOMISJONI KOOSSEIS, TEMA ÕIGUSED JA KOHUSTUSED

Vastavalt põllumajandusliku artelli tüüppõhikirja 20. punktile valib artelli liikmete üldkoosolek kolhoosi revisjonikomisjoni niisama pikaks ajaks kui kolhoosi juhatusegi, s. o. 2 aastaks; komisjoni valitakse 3—5 inimest, sõltuvalt kolhoosi suurusest. Revisjonikomisjoni liikmete arvu määrab kindlaks kolhoosnikute üldkoosolek.

Revisjonikomisjoni võib valida ainult antud kolhoosi liikmeid. Revisjonikomisjoni koosseisu valitakse kolhoosnikud, kes on ustavad ühiskondlikule ettevõttele, kes on suutelised leppimatult paljastama puudusi ning võitlema põllumajandusliku artelli põhikirja rikkumiste vastu, kolhoosi sotsialistliku omandi säilimise eest, riigi, kolhoosi ja kolhoosnikute huvide silmaspidamise eest. Revisjonikomisjoni koosseisu ei või valida juhatuseliikmeid ega nende lähemaid omakseid, samuti ka kolhoosi ametiisikuid — arvepidajat (raamatupidajat), laekurit, laohoidjat.

Oma koosseisust valib revisjonikomisjon kohe esimesel koosolekul esimehe ja sekretäri. Revisjonikomisjoni organiseerimiskoosolek, samuti nagu kõik edaspidised koosolekud, vormistatakse protokolliga. Protokollil ärakiri koos väljavõttega kolhoosnikute üldkoosoleku protokollist revisjonikomisjoni koosseisu valimise kohta saadetakse rajooni täitevkomiteele.

Pärast revisjonikomisjoni valimist artelli liikmete üldkoosoleku poolt kinnitab revisjonikomisjoni koosseisu rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee. Kinnitamise puhul kutsutakse rajooni nõukogu täitevkomiteesse tavaliselt kõik revisjonikomisjoni liikmed. Selline revisjonikomisjoni koosseisu kinnitamise kord osutab sellele, kuivõrd

suured ja austavad ülesanded on usaldatud revisjonikomisjonile.

Vajaduse korral võib revisjonikomisjon kutsuda revideerimisest osa võtma nii oma kolhoosi liikmeid kui ka spetsialiste väljastpoolt. Isikute kaasatõmbamine revisjoni läbiviimiseks väljastpoolt revisjonikomisjoni peab olema kooskõlastatud kolhoosi juhatusega. Revisjonikomisjonil on õigus kolhoosi juhatuse ees tõsta üles vajaliku arvu kolhoosnike eraldamise küsimust revideerimise abistamiseks neil juhtudel, kui saaduste ja materjalide tegelike jääkide kindlaksmääramine on seotud suure hulga teravilja, kartuli jne. ümberkaalumiseega.

Revisjonikomisjon on kolhoosi juhatuse töö ühiskondliku kontrolli organiks; oma tegevuse eest vastutab ta ainult üldkoosoleku ees, ainult üldkoosolekul on õigus nõuda revisjonikomisjonilt aruannet tema töö kohta. Vääriti toimivad mõned revisjonikomisjonid, kui nad töötavad kolhoosi esimehe juhtnõuoride ja korralduste järgi ning oma tööst annavad aru juhatusele. Säärases olukorras muutub revisjonikomisjon ühiskondliku kontrolli organist kolhoosi juhatuse ripatsiks.

Nagu revisjonikomisjon tervikuna, nii ka tema üksikud liikmed valitakse kolhoosi liikmete üldkoosoleku poolt ümber volituste tähtaja lõppemisel, kuid vajaduse korral ka enne seda tähtaega.

Suurt abi peab revisjonikomisjonile tema töös osutama rajooni täitevkomitee. Vastavalt NSV Liidu Rahvakomisaride Nõukogu 27. märtsi 1935. aasta määrusele nr. 521 «Finantside ja arvestuse korraldamisest kolhoosides» peetakse revisjonikomisjoni esimeestega vähemalt üks kord poole aasta jooksul instruktiivseid nõupidamisi kolhooside finantsilise ja majandusliku tegevuse kontrollimise korra ja viiside kohta.

Peale selle on traktorijaamade instruktor-raamatupidajad, teostades kolhoosides finantside ja arvestuse seisundi jooksvat kontrolli ning kolhooside kogu rahandusliku seisundi dokumentaalkontrolli, kohustatud sellele tööle kaasa tõmbama kolhooside revisjonikomisjone ja praktiliselt õpetama neile, kuidas tuleb täita kontrollimise ja revideerimise ülesandeid.

Revisjonikomisjoni tööd juhib vahetult selle esimees. Ta on kohustatud komisjoni koosolekuid kokku kutsuma tarviduse järgi, kuid vähemalt üks kord kvartalis. Komisjoni

koosolekutel vaadatakse läbi tööplaanid, jaotatakse revisjonikomisjoni liikmete vahel kohustused revideerimise ajaks, arutatakse revideerimisakte (enne nende allakirjutamist), visandatakse ettepanekud kolhoosi juhatusele ilmsikstulnud puuduste kõrvaldamise kohta.

Kõik küsimused otsustatakse revisjonikomisjoni koosolekutel lihtsa häälteenamusega. Iga revisjonikomisjoni koosolek vormistatakse protokolliga. Protokolle, revideerimisakte ja teisi revisjonikomisjoni dokumente hoitakse eraldi kaustas kolhoosi kontoris.

Peale otsese osavõtu revisjonist kontrollib revisjonikomisjoni esimees, kuidas iga üksik revisjonikomisjoni liige täidab revisjoni läbiviimise plaani, ning suunab liikmete tööd. Ta juhib revideerimisakti koostamist ning nõuab tarviduse korral revisjoni tulemuste põhjal ametiisikutelt seletust.

Revisjonikomisjoni esimees esineb ettekandega revisjoni tulemustest juhatuse koosolekutel ja kolhoosnikute üldkoosolekul. Otsuse juhatuse aastaaruande kohta kannab kolhoosnikute üldkoosolekule ette samuti revisjonikomisjoni esimees.

Revisjonikomisjoni esimehe kohustuseks on kontrolli organiseerimine revisjonide tulemuste alusel tehtud ning kolhoosnikute üldkoosoleku poolt kinnitatud ettepanekute täitmise üle.

Koos kolhoosi esimehe ja arvepidajaga (raamatupidajaga) kirjutab revisjonikomisjoni esimees alla aastaaruandele ja tulude-kulude eelarvele ning võtab osa nende dokumentide läbivaatamisest rajooni täitevkomitees.

Esitame revisjonikomisjoni koosoleku protokolli vormistamise näidise.

PROTOKOLL Nr. 2

Ivanovo rajooni kolhoosi «Družba» revisjonikomisjoni koosoleku kohta 25. märtsil 1953.

Koosolekust võtsid osa: I. K. Kirpitišov, S. M. Fedorov, M. I. Ivaševa, K. E. Sobolev, Z. F. Kirjušina.

P ä e v a k o r d

1. Kolhoosi juhatuse 1953. aasta I kvartali majandusliku ja finantsilise tegevuse revideerimise plaanist.

Kuulati ära: «Kolhoosi juhatuse 1953. aasta I kvartali majandusliku ja finantsilise tegevuse revideerimise plaanist.»

Revisjonikomisjoni esimees I. K. Kirpitsšov esines ettekandega juhatuse 1953. aasta I kvartali majandusliku ja finantsilise tegevuse eel- seisva kontrollimise plaanist ning kohustuste jaotamisest selle töö läbi- viimiseks.

Esitatud plaani kohta vahetasid komisjoni liikmed arvamusi.

Otsustati: Juhatuse I kvartali majandusliku ja finantsilise tegevuse revideerimise plaan koos esitatud parandustega kinnitada. Revideeri- misele asuda 29. märtsil.

Revisjonikomisjoni esimees: **I. Kirpitsšov**
Sekretär: **K. Sobolev**

Revisjonikomisjon vaatab läbi kolhoosnikute kaebused kolhoosi juhatuse või ametiisikute väära majandusliku ja finantsilise tegevuse kohta, kontrollib neid kaebusi ja võtab nende põhjal juhatuse või artelli liikmete üldkoosoleku kaudu tarvitusele vajalikud abinõud. Kaebused revisjoni- komisjoni tegevusetuse või ebaõige tegevuse kohta esitavad kolhoosnikud omakorda artelli liikmete üldkoosolekule.

Kolhoosi revisjonikomisjoni õigused ja kohustused mää- ratakse kindlaks põllumajandusliku artelli tüüpõhikirja 25. punktiga, tüüpjuhendiga revisjonikomisjoni töö kohta ning valitsuse vastavate määrustega.

Revisjonikomisjoni kohustusteks on:

juhatuse kogu majandusliku ja finantsilise tegevuse revi- deerimine 4 korda aastas ning tarviduse korral kolhoosi üksikute majapidamisharude või ettevõtete (ladu, farm jne.) kontrollimine;

saaduste ja materjalide alalhoiu kontrollimine kolhoosi ladudes ja teistes hoiukohtades, samuti ka saaduste ja materjalide arvelevõtmise ja kuludesse kandmise õigsuse ning õigeaegsuse kontrollimine;

kolhoosi põllumajandusmasinate, inventari ja muu vara alalhoiu kontrollimine;

osavõtt igakuisest loomade arvu kontrollimisest nende ülelugemise teel kolhoosi juhatuse poolt;

kontrolli teostamine selle üle, kas kolhoos on õigeaegselt täitnud riiklikud müügikohustused ning õiendanud natu- raal- ja rahalise tasu traktorijaamade ja spetsialiseeritud jaamade poolt tehtud tööde eest;

kontraheerimislepingute täitmise ning naturaal- ja raha- lise laenude, tulumaksu ja kindlustusmaksete tasumise kontrollimine;

kontrolli teostamine selle üle, kas kolhoosnikutele brigaa- dides, farmides ja abiettevõtetes, samuti administratiiv- ja teenindavale personalile arvestatud normipäevad vastavad

kolhoosis kehtestatud töönormidele ja -hinnetele, ning selle üle, kas kolhoosnikud on täitnud kindlaksmääratud normipäevade miinimumi aasta kohta ja põllumajandustööde perioodide kohta;

vähemalt kord kvartalis ning aasta lõpul enne tulude jaotamist võrrelda arvestatud normipäevade arvu selle normipäevade arvuga, mis normipäevade kulutamise plaanis oli ette nähtud iga brigaadi, lüli, farmi järgi, kultuuride ja ehitusobjektide järgi ning administratiiv- ja teenindava personali töötasu järgi;

kolhoosi liikmete kohta peetavate arvelduste seisu ning avansseerimise õigsuse kontrollimine;

tulude-kulude eelarve täitmise kontrollimine;

organisatsioonide ja isikutega peetavate arvelduste seisu ning debitoorse võlgnevuse õigeaegse sissenõudmise kontrollimine;

kontrolli teostamine selle üle, kuidas on korraldatud arvestus ja aruandlus;

kassas, jooksva arvel ja kapitaalvahutuste arvel olevate rahaliste vahendite revideerimine;

vähemalt kaks korda kuus koos kolhoosi juhatuse ja põllumajanduse spetsialistidega söötade kasutamise vastavuse kontrollimine nende säilitamise ja kulutamise kuuplaanidele.

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 19. aprilli 1948. aasta määrusele nr. 1259 võtab revisjonikomisjoni esimees iga kuu lõpul osa hobuste toitumuse ülevaatamisest ja kindlaksmääramisest. Kolhoosides, kus loomi ei kaaluta, koostatakse kuu lõpul akt noorloomade ja nuumal olevate loomade toitumuse ülevaatamise ja kindlaksmääramise kohta. Aktile kirjutavad alla kolhoosi esimees, revisjonikomisjoni esimees ja zootehnik või veterinaarala töötaja. Niisuguse akti alusel teostatakse normipäevade täiendavat juurde- või mahaarvestust loomakasvatusala töötajaile loomade toitumuse eest.

Põllumajandusliku artelli tüüpõhikirja 25. punkti kohaselt peab revisjonikomisjon kontrollima kolhoosi juhatuse aastaaruannet ning tegema selle kohta oma otsuse. Revisjonikomisjon võtab osa kolhoosi juhatuse poolt läbi viidavast aastainventuurist ning kasutab inventuuri andmeid IV kvartali revisjoni juures.

Revisjonikomisjon kontrollib, kuidas kolhoosi juhatuse ja ametiisikud täidavad artelli liikmete üldkoosolekute otsu-

seid majanduslike ja finantsiliste küsimuste kohta, samuti seda, kuidas täidetakse revideerimise materjalide põhjal tehtud ettepanekuid.

Ülalloetletud kohustuste täitmiseks on revisjonikomisjonil õigus:

nõuda kolhoosi juhatusele ja ametiisikuilt revideerimiseks vajalikke dokumente ja raamatuid, samuti nõuda suulisi ja kirjalikke seletusi revideerimise tulemuste kohta;

kontrollida vara ja materiaalseid väärtusi ladudes, brigadides, farmides ja mujal, kus vara on arvele võetud. Kontrollimine peab toimuma materiaalselt vastutavate isikute juuresolekul;

nõuandva hääleõigusega osa võtta juhatuse koosolekuist; teha kolhoosi juhatusele ettepanekuid ilmsikstulnud ülestumiste ja puuduste kõrvaldamiseks;

vajaduse korral nõuda juhatusele artelli liikmete erakorralise koosoleku kokkukutsumist.

Varguste ja raiskamiste avastamisel võtab revisjonikomisjon kolhoosi juhatuse kaudu tarvitusele abinõud kolhoosile tekitatud kahjude sissenõudmiseks ja süüdlaste vastutuselevõtmiseks. Seejuures ei piirdu revisjonikomisjon avastatud kuritarvituste sissekandmisega akti, vaid teatab nendest viivitamatult prokurörile ja rajooni täitevkomiteele.

Mõne kolhoosi praktikas esineb juhtumeid, et revisjonikomisjoni liikmeid määratakse kontrollijateks saaduste müümisel kolhoositurul, mee võtmisel, lammaste pügamisel jne. Esineb ka sääraseid fakte, et revisjonikomisjoni esimees või komisjoni liikmed tõestavad oma allkirjaga inventari, materjalide ja teiste väärtuste ostmist eraisikuilt. Seda revisjonikomisjoni liikmed ei tohi teha. Revisjonikomisjon ei tohi osa võtta aktide koostamisest raisatud, varastatud, hävinud ja riknenud materiaalsete väärtuste ning nende puudujääkide mahakandmise kohta, samuti ei tohi ta koostada või tõestada arveid eraisikuilt ostetud väikeinventari, materjalide ja muu vara kohta. Revisjonikomisjon kontrollib kolhoosi juhatuse toimingute õigsust ning esitab kontrollimise tulemuste alusel oma ettepanekud artelli liikmete üldkoosolekule otsustamiseks.

Revisjonikomisjon ei tohi vahele segada operatiivsesse tegevusse ja asendada juhatust tema töös. Kõik märkused ilmnenu puuduste kohta ja ettepanekud nende kõrvaldamiseks vajalike abinõude kohta tuleb esitada kolhoosi juhatusele.

Revisjoni läbiviimise ajaks vabastatakse revisjonikomisjoni esimees ja liikmed muudest töödest kolhoosis.

Revideerimiseks kulutatud aja eest arvestatakse revisjonikomisjoni liikmeile üldkoosoleku otsusel normipäevi järgmises ulatuses: revisjonikomisjoni esimehele võrdselt kolhoosi esimehe põhitasuga, liikmetele aga nende keskmise väljatöötuse järgi tootmistööl kolhoosis. Revideerimise eest arvestatud normipäevade arvu kinnitab kolhoosnikute üldkoosolek. Aasta algul, normipäevade kulutamise plaani kinnitamisel määrab artelli liikmete üldkoosolek kindlaks, kui palju normipäevi võib aasta jooksul kulutada revisjonikomisjoni liikmetele tasumiseks.

Iga revisjonikomisjoni liikme poolt revideerimiseks kulutatud aja arvestust peab revisjonikomisjoni esimees.

KONTROLLKÜSIMUSI

1. Kui pikaks ajaks valitakse kolhoosi revisjonikomisjon?
 2. Keda võib valida kolhoosi revisjonikomisjoni koosseisu?
 3. Kas revisjonikomisjonil on õigus kutsuda revideerimisest osa võtma teisi kolhoosi liikmeid ja spetsialiste väljastpoolt?
 4. Millised on kolhoosi revisjonikomisjoni kohustused põllumajandusliku artelli tüüppõhikirja järgi?
 5. Missugused abinõud peab revisjonikomisjon tarvitusele võtma varguste ja puudujääkide avastamisel?
 6. Millised on revisjonikomisjoni õigused?
 7. Milline kord on kehtestatud revisjonikomisjoni liikmetele tasumiseks revideerimise aja eest?
-

REVISJONIKOMISJONI TÖÖ ORGANISEERIMINE

Artelli juhatuse majandusliku ja finantsilise tegevuse kontrollimiseks teostab revisjonikomisjon revisjone. Revisjon on täielik, kui kontrollimisele kuulub kogu majanduslik ja finantsiline tegevus, ning osaline, kui kontrollitakse mõnda üksikut osa majapidamisest, näiteks kassat, saadusi ja materjale laos, farmi jne.

Revideerimisel toimub kõigi revideeritavas objektis asuvate vahendite kontroll, väljaselgitamine ja loetus. Tegelikult olemasolevate vahendite seisu võrreldakse sissekannetega raamatupidamise raamatutes, samuti kontrollitakse dokumente, millega on vormistatud materjalide, saaduste ja rahaliste vahendite sissetulek ja väljaminek. Normipäevade arvestamise õigsuse revideerimisel kontrollitakse dokumente nii kogu kolhoosi ulatuses kui ka üksikute brigaadide ja farmide järgi, võrreldakse tegelikku normipäevade kulutamist normipäevade kulutamise plaaniga. Revideerides tulude-kulude eelarve täitmist kolhoosi juhatuse poolt, kontrollitakse dokumentide ja raamatuliste sissekannete põhjal rahaliste vahendite tegelikke laekumisi ja kulutusi artiklite järgi ning kõrvutatakse neid kolhoosnikute üldkoosoleku poolt kinnitatud tulude-kulude eelarve andmetega.

Revideerimisel kasutatakse järgmist tööde järjekorda.

1. Revisjonikomisjon koostab revideerimise plaani, revisjonikomisjoni liikmed jaotavad omavahel kohustused.

2. Tehakse kindlaks jääkide seisud: laos — saaduste ja materjalide, kassas — raha, farmis — karja ja söötade, brigaadis — inventari kohta jne.

3. Kontrollitakse kõiki väärtuste sissetuleku- ja välja-

minekudokumente, võrreldakse laos, farmis jne.* peetavate raamatute sissekandeid sissekannetega kolhoosi kontoris ning kontrollitakse arvepidaja (raamatupidaja) poolt väljatoodud raamatuliste jääkide õigsust.

4. Selgitatakse välja kontrollitud materiaalsete ja rahaliste väärtuste ülejäägid ja puudujäägid.

5. Kontrollitakse riiklike kohustuste täitmist, tuludekulude eelarve täitmist, normipäevade arvestamise ja kulutamise õigsust jne. (sõltuvalt sellest, missugust tööala revideeritakse).

6. Koostatakse revideerimisakt ning tehakse kolhoosi juhatusele ettepanekud ilmsikstulnud üleastumiste ja puuduste kõrvaldamiseks.

Dokumentide kontrollimine ja sissekannete õigsuse kontrollimine raamatupidamise raamatutes on revideerimise aluseks.

Dokumentide kontrollimisel kontrollib revisjonikomisjon algul nende vormistamise õigsust, eriti seda, kas dokumentidel on ametiisikute — kolhoosi esimehe, kolhoosi arvepidaja, brigadiiri — allkirjad, samuti ka nende isikute allkirjad, kes on saanud hoiule materiaalseid väärtusi või raha, kas dokumentidel pole kraapeid või tõestamata parandusi. Dokumentidel, mille põhjal makstakse välja raha või antakse välja saadusi, kontrollitakse väärtuste saaja allkirja olemasolu. «Naturaal- ja rahaliste väljaandmistele lehtedel», samuti ka teistel kokkuvõtteandmeid sisaldavatel dokumentidel kontrollib revisjonikomisjon tingimata kokkuvõtteid. Et veenduda kontrollitavate dokumentide koostamise õigsuses, võrdleb revisjonikomisjon neid vajaduse korral teiste dokumentidega, mis sisaldavad andmeid sama operatsiooni kohta. Näiteks «Mitteteraviljaliste saaduste laekumise ja saatmise päevikuid» brigaadis võetud kartulite arvelevõtmise kohta võrreldakse saatekirjadega, mille järgi kartulid brigaadist ära saadeti, samuti ka «Normipäevade arvestuslehtedega», milles brigadiir, arvestades kolhoosnikutele normipäevi, on ära näidanud võetud kartulite koguse.

Seejärel uurib revisjonikomisjon kontrollitava dokumendi sisu — kas selles kajastatud operatsioon on seaduspärane, kas see operatsioon on tootmisplaanis ja tuludekulude eelarves ette nähtud.

Pärast dokumentide kontrollimist on tarvis kindlaks määrata, kas need dokumendid on õigesti kirjendatud raamatupidamise raamatuis.

Täieliku revisjoni puhul kontrollitakse dokumente selles järjekorras, nagu need on registreeritud ja hoiul arvepidaja (raamatupidaja) juures. Kontrollimise kiirendamiseks jagatakse toimikud kontrollitava perioodi dokumentidega revisjonikomisjoni liikmete vahel ära. Osalise revisjoni puhul, näiteks lao revideerimisel, kontrollitakse dokumente samuti selles järjekorras, nagu need «saaduste ja materjalide arvestuse raamatus» on peakontole nr. 3 — «Saadused ja materjalid» — sisse kantud.

Kõik kontrollitud dokumendid ja sissekanded raamatuis märgistatakse tingmäärgiga (kõige parem on kasutada punast või sinist pliiatsit), et kindlaks teha, kas ühed ja samad dokumendid ei ole raamatutes kahekordselt kirjendatud.

Moskva oblasti Mõtištši rajooni kolhoosi «Pamjat Iljitša» revisjonikomisjon omistab dokumentide kontrollimisele väga suurt tähtsust. Revisjonikomisjoni aruandes kolhoosnike üldkoosolekule öeldakse: «Aasta jooksul on revisjonikomisjoni käest läbi käinud eranditult kõik dokumendid. Meie kontrollime iga dokumenti ning seejuures vaatame, kas ei esine põhikirja rikkumisi, ebamajanduslikust ja kas vahendeid kulutatakse õigesti.» Ja edasi: «Kui näiteks on ostetud mingisuguseid materjale, siis kontrollime, kas kulutus on kooskõlas tulude-kulude eelarvega ning kas materjalid saabusid lattu. Kui materjalid on ära kulutatud, siis kontrollime, kas kulutus on tehtud asjatundlikult ja heaperemehelikult, kas ei esine üle-kulutust.»

Nii peavad töötama revisjonikomisjonid kolhoosi juhatuse majandusliku ja finantsilise tegevuse kontrollimisel.

Dokumentide kontrollimisel kindlakstehtud üleastumised märgitakse revisjonikomisjoni liikmete poolt üles eri lehele, kus näidatakse ära dokumendi nimetus, number ja kuupäev ning kirjeldatakse lühidalt ilmšikstulnud üleastumist. Seda lehte võib koostada umbes järgmise vormi kohaselt.

**DOKUMENTIDE REVIDEERIMISEL ILMNENUD ÜLEASTUMISTE
LOETELU**

ajavahemiku kohta 1. jaanuarist kuni 1. märtsini 1954

Jrk. nr.	Dokumendi nimetus, nr. ja kuupäev	Lühike dokumendi sisu	Milles seisab üle-astumine	Summa	Märkused
1	2	3	4	5	6
1.	N. rajooni Tarbijate Kooperatiivide Liidu sissetulekuorderi kviitung 10. I 1954. a. jne.	Makstud kassast õlikookide eest	Puudub kolhoosi esimehe korraldus arve tasumiseks. Arve tasuti sularahas kassast	876.—	

Kui revisjonikomisjon asub revideerimisakti koostamisele, siis kasutatakse neid ülestähendusi selleks, et aktis ära näidata kõik ilmsikstulnud puudused ja üleastumised.

Nagu eespool juba on mainitud, tuleb revisjonikomisjoni töö organiseerida plaani järgi. Enne iga revisjoni arutab revisjonikomisjon oma koosolekul läbi ja kinnitab eelseisva revideerimise plaani, otsustab, missugust tööala ja missuguses järjekorras ta hakkab revideerima, ning määrab ka kindlaks revideerimise läbiviimiseks vajaliku aja.

Eelseisva revisjoni plaani koostamisel tuleb silmas pidada iga revisjonikomisjoni liikme teadmisi ja kogemusi, plaan ise aga koostada nõnda, et revisjoni saaks läbi viia võimalikult lühikese aja jooksul.

Allpool esitame revisjonikomisjoni näidis-tööplaani kolhoosi juhatuse III kvartali majandusliku ja finantsilise tegevuse revideerimiseks.

TÖÖPLAAN

1954. aasta III kvartali tegevuse revideerimiseks Ljaminski rajooni kolhoosis «Putj Iljitsja»

Jrk. nr.	Töö nimetus	Töö läbiviimise tähtajad	Täitjad
1	2	3	4
1.	Kontrollida rahã seisu kassas	1. oktoober	Toržkov, Petrova
2.	Kontrollida (koos juhatuse liikmetega) loomade te-		

1	2	3	4
	<p>gelikku arvu farmides ja brigaadides ning võrrelda raamatupidamise raamatute andmetega:</p> <p>veisefarmis lambafarmis ja brigaadides nr. 1 ja nr. 4 seafarmis ja köögiviljakasvatusbriigaadis linnufarmis ja brigaadides nr. 2 ja nr. 3</p>		<p>Toržkov Sokolov Petrova Rogožina Mihhailov</p>
3.	Kontrollida saaduste ja materjalide tegelikke jääke laos nr. 2	2. oktoober	Sokolov, Rogožina
4.	Sama, laos nr. 1	2. oktoober	Petrova, Mihhailov
5.	Kontrollida vara tegelikku seis:		
	<p>brigaadides nr. 1 ja nr. 4 ja kõikides farmides brigaadides nr. 2 ja nr. 3 köögiviljakasvatusbriigaadis, mängumurul, sepikojas ja tiseritöökojas</p>	<p>4. oktoober 3. oktoober 4. oktoober</p>	<p>Sokolov, Rogožina Petrova, Mihhailov Sokolov, Rogožina</p>
6.	Kontrollida normipäevade arvestamise ja kulutamise õigsust ning normipäevade miinimumi täitmist kolhoosnikute poolt	5.—7. oktoober	Sokolov, Rogožina
7.	Kontrollida sissetuleku- ja väljaminekudokumente, saaduste, materjalide, rahaliste vahendite ja vara sissekannete ja raamatuliste jääkide õigsust ning määrata kindlaks üle- ja puudujäägid materiaalselt vastutavate isikute järgi	4.—7. oktoober	Toržkov, Petrova, Mihhailov
8.	Kontrollida riiklike müügikohustuste täitmist ning naturaaltasu tasumist traktoriijaama poolt tehtud tööde eest	8. oktoober	Sokolov, Rogožina

1	2	3	4
9.	Kontrollida, kuidas juhatus on täitnud artelli liikmete üldkoosolekute otsuseid	8. oktoober	Sokolov, Rogožina
10.	Kontrollida tulude-kulude eelarve täitmist	8. oktoober	Toržkov, Petrova, Mihhailov
11.	Koostada akt kolhoosi juhatuse kogu majandusliku ja finantsilise tegevuse revideerimise kohta	9. oktoober	Komisjon terves koosseisus
12.	Revideerimisakt läbi arutada kolhoosnikute üldkoosolekul	10. oktoober	Toržkov

Revisjonikomisjoni esimees: **Toržkov**

Revideerimise juures peab viibima kolhoosi esimees või selleks volitatud juhatuseliige, samuti ka kolhoosi arvepidaja (raamatupidaja). Kolhoosi tegevuse üksikute alade revideerimise juures peavad viibima isikud, kes on materiaalselt vastutavad vastava töölõigu eest kolhoosis (lao-hoidja, brigadiir, farmijuhataja jne.).

Iga materiaalselt vastutava isiku tegevuse kontrollimise tulemuste kohta vormistavad revisjonikomisjoni liikmed, kes revideerimist teostavad, eraldi akti. Näiteks kassa revideerimisel koostatakse kassa revideerimise akt; vara ja materjalide seisu ning alalhoiu revideerimisel koostatakse eraldi akt iga brigaadi kohta. Sääraseid akte nimetatakse vahepealseteks.

Vahepealsetes aktides näidatakse: kolhoosi nimetus; revideerimise aeg; ametiisiku või materiaalselt vastutava isiku perekonnanimi; nende revisjonikomisjoni liikmete perekonnanimed, kes kontrolli teostasid, ning kontrollimise juures viibinud isikute perekonnanimed; kontrollimisel ilmnenu rahaliste vahendite või materiaalsete väärtuste tegelik seis, mis on tõendatud materiaalselt vastutava isiku allkirjaga; kontrollitavate väärtuste raamatuline jääk ning nende väärtuste üle- või puudujäägid.

Kolhoosi juhatuse majandusliku ja finantsilise tegevuse revideerimise aktile kirjutavad alla kõik revisjonikomisjoni liikmed, kolhoosi esimees või juhatuse liige, kes viibis revideerimise juures, ning kolhoosi arvepidaja (raamatupidaja). Kui kolhoosi juhatuse esindajail on akti kohta mingisuguseid vastuväiteid, on nad ikkagi kohustatud aktile alla kirjutama, kuid teevad oma allkirja ette märkuse selle kohta, millega ja mispärast nad ei ole nõus.

Revideerimisakt koostatakse 3 eksemplaris, millest üks antakse allkirja vastu (teisel eksemplariil) kolhoosi juhatusele. Akti teine eksemplar hoitakse revisjonikomisjoni toimikutes. Kolmas eksemplar esitatakse rajooni täitevkomiteele.

Iga revisjon tuleb viia lõpuni, s. t. revisjoni tulemused ette kanda kolhoosnikute üldkoosolekule ning taotleda ilmsikstulnud puuduste ja artelli põhikirja rikkumiste kõrvaldamist, süüdlased aga võtta vastutusele.

Tõepoolest, kellele on vaja revideerimist, mis, ei paljasta, vaid mätsib kinni kolhoosi juhatuse majandusliku ja finantsilise tegevuse puudused ja selles ilmnunud üleastumised. On selge, et selletaoline «revideerimine» ainult kahjustab kolhoosi ühismajapidamise tugevdamise üritust, samal ajal kui revisjonikomisjoni ülesandeks on seista valvel artelli-majanduse huvide eest. Revisjonikomisjoni kohustuseks on valvsalt kaitsta riigi, kolhoosi ja kolhoosnikute huve, võtta vastutusele ühiskondliku omandi riisujaid ja nende käsilasi, kes tekitavad kahju kolhoosile.

Revideerimise ajal tuleb revisjonikomisjoni esimehel komisjoni iga liikme kohta pidada tööaja arvestuse tabelit. Selline arvestus on vajalik esiteks revideerimise plaani täitmise kontrollimiseks, teiseks revideerimise eest saadavate normipäevade õigeks arvestamiseks.

KONTROLLKÜSIMUSI

1. Millist tööde järjekorda kasutab revisjonikomisjon revideerimisel?
2. Missugust tähtsust omab revideerimisel dokumentide kontroll?
3. Milleks koostatakse vahepealsed revideerimisaktid?
4. Missugune on revideerimisakti vormistamise kord?
5. Kes kirjutavad alla vahepealsetele revideerimisaktidele ja üldisele revideerimisaktile?

Neljas loeng

REVIDEERIMISAKTI KOOSTAMINE NING KONTROLLI ORGANISEERIMINE REVIDEERIMISAKTIS ESITATUD ETTEPANEKUTE TÄITMISE ÜLE

Pärast revideerimise lõpetamist, kõikide dokumentide kontrollimist, sissekannete ja väljatoodud jääkide õigsuse kontrollimist raamatupidamise raamatuis ning revisjoni tulemuste kindlaksmääramist, s. o. rahaliste vahendite ja materiaalsete väärtuste üle- ja puudujääkide väljaselgitamist, hakkab revisjonikomisjon koostama üldist akti kogu majandusliku ja finantsilise tegevuse revideerimise kohta. Seejuures kasutatakse revideerimise käigus koostatud vahepealseid akte, ilmsikstulnud üleastumiste loetelusid ning ametiisikute seletusi.

Üldises revideerimisaktis tuleb tingimata ära näidata:

- 1) akti koostamise aasta, kuu ja päev;
- 2) kolhoosi täielik nimetus ja asukoht;
- 3) kes revideerimist teostasid — revisjonikomisjoni esimehe ja liikmete perekonnanimed;
- 4) kolhoosi esimehe või tema asemel volitatud juhatuse liikme ja arvepidaja (raamatupidaja) perekonnanimi;
- 5) millise ajavahemiku tegevust revideeriti ja missuguseid dokumente (täielikult või osaliselt) kontrolliti;
- 6) revideerimise tulemused kolhoosi juhatuse töö üksikute alade järgi:
 - a) kassa ja rahaliste vahendite alal;
 - b) riiklike kohustuste täitmise alal;
 - c) tulude-kulude eelarve täitmise alal;
 - d) asutuste ja isikutega peetavate arvelduste seisualal;
 - e) saaduste ja materjalide kontrollimise alal (nende alalhoiu eest vastutavate isikute järgi);

f) vara ja loomade säilimise kontrollimise alal igas farmis ja brigaadis;

g) normipäevade arvestuse alal ja kindlaksmääratud normipäevade miinimumi täitmise alal kolhoosnike poolt;

h) kolhoosnikutega peetavate arvelduste alal;

i) arvestuse ja aruandluse seisu alal.

Igaühe kohta nendest aladest märgib revisjonikomisjon akti üles ilmsikstulnud üleastumised ja puudused. Näiteks lao kontrollimise akti alusel loetletakse üldises revideerimisaktis saaduste ja materjalide nimetused, mille kohta ilmnesid lahkuminekid — ülejäägid või puudujäägid.

Tarviduse korral võetakse akti ametiisikute seletused, mis on saadud revideerimise käigus. Ilmsikstulnud üleastumiste kohta näidatakse aktis tingimata ära nende dokumentide numbrid ja kuupäevad, mille põhjal need üleastumised avastati. Revideerimisaktis näidatakse ära ebamajanduslikkuse faktid ning ametiisikute nimed, kes seda põhjustasid;

7) ettepanekud kolhoosi juhatusele avastatud puuduste kõrvaldamiseks;

8) revisjonikomisjoni esimehe ja liikmete allkirjad ning revideerimise juures viibinud ametiisikute allkirjad.

Pärast akti koostamist (enne selle allakirjutamist) peab revisjonikomisjon esialgselt tutvustama selle sisuga kolhoosi esimeest ja arvepidajat (raamatupidajat). Kõik nendepoolsed vastuväited, kui need väärivad tähelepanu või tõestatakse vastavate dokumentidega, tuleb hoolikalt läbi vaadata, ja kui revisjonikomisjon tunnistab nad õigeks, tuleb aktis teha vastavad parandused.

Neil juhtudel, kui kontrollitavatel isikuil on akti või selle üksikute punktide kohta vastuväiteid, kuid revisjonikomisjon ei pea neid vastuväiteid põhjendatuiks, on ametiisikud kohustatud revideerimisaktile alla kirjutama, lisades selle juurde kirjalikult oma vastuväited. Kolhoosi esimehe või teiste ametiisikute vastuväidete olemasolu kohta tehakse akti allakirjutamisel vastav märkus.

Ettepanekud avastatud üleastumiste ja puuduste kõrvaldamise kohta peavad revideerimisaktis olema lühikesed ja selged, koos konkreetsete täitmise tähtaegadega.

Revideerimisakti ja ettepanekuid avastatud puuduste kõrvaldamiseks arutletakse järjekordsel artelli liikmete üldkoosolekul. Juhtudel, mis ei kannata edasilükkamist, nõuab

revisjonikomisjon juhatuselt kolhoosnikute üldkoosoleku kokkukutsumist.

Revisjonikomisjoni ettepanekud, mis kolhoosnikute üldkoosoleku poolt on kinnitatud, on kolhoosi juhatusesele kohustuslikud. Ent ühe eksemplari revideerimisaktist koos oma ettepanekutega annab revisjonikomisjon kolhoosi juhatusesele üldkoosoleku kokkukutsumist ootamata ning nõuab vajalike abinõude rakendamist aktis märgitud puuduste kõrvaldamiseks. Kui revideerimisaktis on märgitud raiskamisi, kuritarvitusi ja ebamajanduslikkust, siis on revisjonikomisjoni kohustusõks organiseerida asi nii, et kolhoosi juhatus võtaks süüdlaste suhtes kohe tarvitusele abinõud kolhoosile tekitatud kahju hüvitamiseks.

Revisjonikomisjon kontrollib rangelt revideerimisaktis kolhoosi juhatusesele tehtud ettepanekute täitmist. Selleks et jälgida aktis märgitud ettepanekute täitmist, kantakse kõik ettepanekud peale akti sisse veel eraldi vihikusse, näidates ära täitmise tähtajad. Pärast tähtaja möödumist teostatakse kontroll ning selle tulemused märgitakse vihikusse. Mõned revisjonikomisjonid teevad märkused ettepanekute täitmise kohta vahetult revideerimisakti.

Revisjonikomisjon peab alati meeles pidama meie partei juhendeid täitmise kontrolli tähtsusest. «Hästi korraldatud kontroll täitmise üle — see on see helgiheitja, mis aitab igal ajal heita valgust aparaadi töö olukorrale ja päevavalgele tuua bürokraate ning kantselei-inimesi. Võib kindlasti öelda, et üheksa kümnendikku meie lünkadest ja täitmatajätmistest seletub sellega, et puudub õigesti korraldatud kontroll täitmise üle. Pole kahtlust, et kui on olemas niisugune täitmise kontroll, siis lüngad ja täitmatajätmised hoitakse kindlasti ära.»¹

Täitmist ei tule kontrollida üksnes koondandmete ja aruannete järgi kolhoosi kontoris, vaid ka ladudes, brigaadides ja farmides, kus ilmnesid üleastumised ja puudused. On tarvis, et kolhoosis kõik teaksid, et revisjonikomisjon nõuab kindlasti aru revisjonikomisjoni ettekande põhjal artelli liikmete üldkoosolekul vastuvõetud otsuste täitmise kohta.

Allpool esitame kolhoosi juhatusese kogu majandusliku ja finantsilise tegevuse revideerimise revideerimisakti näidise (saaduste, materjalide ja väikeinventari loetelu on toodud aktis lühendatud kujul).

¹ J. V. Stalin, Teosed, 13. köide, Tallinn, 1952, lk. 361.

8. oktoobril 1953 kolhoosi «Krasnõi Oktjabr» revisjonikomisjon, koosseis: revisjonikomisjoni esimees D. I. Romanov, liikmed E. I. Tšernobajev ja V. M. Kondakova, revideeris kolhoosi juhatuse 1953. aasta III kvartali majanduslikku ja finantsilist tegevust. Revideerimine toimus kolhoosi esimehe V. P. Kadušini ja raamatupidaja N. I. Belova juuresolekul.

Revideerimisel tehti kindlaks järgmist.

1. Kolhoosi rahalised vahendid

«Laekuri sissetulekute ja väljaminekute raamatu» järgi oli revideerimise päevaks raha jääk rbl. 303.47. Laekur S. A. Grjazevoi esitas revisjonikomisjonile rbl. 283.47 sularahas ja rbl. 20.— postmarkides, kokku rbl. 303.47, mis vastab rahaliste vahendite raamatulisele jäägile.

Rahaliste vahendite jääk kolhoosi jooksva arvel 1. oktoobriks 1953 oli vastavalt Rügipanga väljavõttele rbl. 128 356.44 ja kapitaalvahendite arvel — rbl. 240 867.17, mis vastab raamatupidamise raamatuis näidatud jääkidele.

Väärtpaperite kontrollimisel tehti kindlaks, et on olemas 1948. aasta 2%-lise riigilaenu obligatsioone (protsendiline väljalase) kogusummas rbl. 11 650.— väärtuses, mis vastab arvestusraamatuis näidatud jäägile. Obligatsioone pole hoiukassasse hoiule antud, need asuvad laekuri rahalaekas.

Rahaliste vahendite sissetuleku- ja väljaminekudokumendid on õigesti vormistatud, rahalised laekumised on õigeaegselt arvele võetud, ebaseaduslikku raha väljamaksmist revideerimisel ei ilmnenu. Sissetulekute ja väljaminekute raamatut peab laekur korralikult.

2. Materjalide, saaduste ja vara säilitamine

Saaduste, materjalide ja vara tegelike jääkide kontrollimisel materiaalselt vastutavate isikute juures 1. oktoobril 1953 ning nende võrdlemisel raamatuliste sissekannetega tehti kindlaks järgmist.

Kolhoosi laos (laohoidja A. G. Semjonova)¹

Jrk. nr.	Väärtuse nimetus	Mõõtühik	Tegelik seis	Seis raamatute järgi	Tulemused	
					Ülejääk	Puudu jääk
1.	Toiduteravili (nista)	kg	45 207,2	45 253,5	—	46,3
2.	Söödajahu	"	295	222	73	—
3.	Liha, mitmesugune	"	23	54,2	—	31,2
4.	Sool	"	582	604	—	22
5.	Taimeõli	"	18,6	19,2	—	0,6
6.	Lambanahad	tk.	18	21	—	3

¹ Täielikud andmed saaduste ja materjalide seisu kohta näidatakse tavaliselt vahepealses aktis, mis koostatakse jääkide kontrollimisel laos, brigaadis jne.

Muud liiki saaduste ja materjalide osas lahkuminekuid tegeliku seisuga ja raamatuliste jääkide vahel ei ilmnenu.

Nimetatud ülejääke ja puudujääke seletas laohoidja A. G. Semjonova kaaluvajakuga ning dokumentide mitteõigeaegse vormistamisega.

Brigaadis nr. 2 (brigadiir M. I. Nihhotin).

Jrk. nr.	Väärtuse nimetus	Mõõtühik	Tegelik seis	Seis raamatute järgi	Tulemused	
					Ülejääk	Puudujääk
1.	Reed	tk.	20	21	—	1
2.	Kotid	"	66	68	—	2
3.	Pingid, puust . .	"	4	—	4	—
4.	Petrooleumilambid	"	—	2	—	2

Vara muudes liikides lahkuminekuid tegeliku seisuga ja raamatuliste andmete vahel ei ole.

Brigadiir M. I. Nihhotin seletas puudujääke järgmiselt:

petrooleumilambid anti seafarmi uuestiehitatud sigalasse, kuid kvitungit pole saadud; regi läks katki ning lammutati, seejuures kasutati järelejäänud osad teiste regede parandamiseks. 2 puuduvat kotti on ära kaotatud. Puupingid valmistati brigaadis ning pole arvele võetud.

Vara kasutamise ja säilitamise kontrollimisel brigaadides tehti kindlaks, et põllundusbrigaadide brigadiirid Štšukin, Nihhotin ja Sapunov ning seafarmi juhataja Glazunov lubavad isikliku vastutuse puudumist vara, tööloomade ja transpordivahendite kasutamisel. Brigaadides esineb sagedane hobusemeeste vahetumine, mis halvendab tööloomade kasutamist ja nende eest hoolitsemist.

Kolhoosisest vara üleandmist ei vormistata dokumentidega ega arvestata kolhoosi raamatupidaja Belova poolt. Nii näiteks on dokumentatsiooni vormistamiseta hobusefarmist põllundusbrigaadidesse üle antud 3 hobust, brigaadidest on aga antud farmidesse laternaid, raudhange ja muud inventari.

Saaduste ja materjalide arvestus kolhoosi raamatupidamises on korraldamata. Dokumendid materiaalselt vastutavalt isikult laekuvad mitteõigeaegselt, toodangu arvelevõtmine toimub hilinemisega. Kaalujad I. T. Gorjatšov ja S. V. Jefimov pole täies ulatuses esitanud augusti- ja septembrikuu aruandeid vilja liikumise kohta rehepeksukohtades.

3. Normipäevade arvestus

Normipäevade arvestamine on mitmel juhul toimunud vigadega. Nii on brigaadis nr. 3 (brigadiir sm. Sapunov) septembrikuus 3 kolhoosnikule jäänud arvestamata kokku 3,85 normipäeva ning samal ajal on 4 kolhoosnikule liigselt arvestatud kokku 4,03 normipäeva.

Sellest:	Arvestamata normipäevi	Liigselt arvestatud normipäevi
N. I. Sumovile	1,50	—
V. S. Sokolovale	1,00	—
K. G. Kondratjevile	1,35	—
A. N. Sokolovale	—	2,00
S. T. Sapunovile	—	1,00
O. J. Šerbakovale	—	0,50
V. V. Jartšenkole	—	0,53
Kokku	3, 85	4,03

Normipäevade arvestuslehtedel on koondatud kokku mitme töö nimetused, samuti esineb ka juhtusid, et normipäevad on arvestatud, ilma et arvestuslehele oleks märgitud tehtud tööde nimetusi, mille tõttu normipäevade arvestuse õigsust pole võimalik kontrollida.

Normipäevade arvestuslehti kontrollib kolhoosi raamatupidamine pealiskaudselt ja arvestuslehtedel esinevaid vigu ei avastata ning neid ei parandata õigeaegselt.

«Tehtud tööde ja kulutatud normipäevade arvestuse raamatut» põllumajanduskultuuride järgi peetakse kolhoosi raamatupidamises hilinemisega kahe kuu võrra ning kolhoosi juhatus ei kontrolli õigeaegselt normipäevade kulutamise vastavust normipäevade kulutamise plaanile.

Kokku oli plaanis aasta kohta ette nähtud kulutada 96 706 normipäeva, tegelikult on 1. oktoobriks kulutatud 82 002 normipäeva.

Administratiiv- ja teenindava personali töötasuks oli 1. oktoobriks kulutatud 3025 normipäeva, mis moodustab 4,5% kolhoosis aasta algusest peale kulutatud normipäevade üldarvust.

4. Kolhoosi kohustuste täitmine riigi vastu

Müügikohustuste ja naturaaltasu plaani täitmisel kolhoosi poolt on 1. oktoobril 1953 järgmine seis.

Jrk. nr.	Mõõtühik	1953. aasta III kvartali plaan	Täidetud 1. oktoobriks 1953	Puudu täitmisest	
Riiklikud müügikohustused					
1.	Rukis	ts	1335	1335	—
2.	Muu teravili	„	618	657	—
3.	Hein	„	119	131	—
4.	Köögivilid ja kartul	„	801	684	117
5.	Liha	kg	6220	6118	102
6.	Munad	tk.	8792	8626	166
7.	Piim	l	18252	17518	734
8.	Vili	kg	304	314	—
Naturaaltasu traktorijaama tööde eest					
10.	Rukis	ts	1754	1878	—
11.	Muu teravili	„	1333	1535	—

Teraviljakultuuride alal on riiklikud kohustused täidetud kindlaks määratud tähtaegadel ja enne tähtaega. Traktoriijaama poolt tehtud tööde eest makstakse naturaaltasu õigeaegselt. Kuid vaatamata olemasolevatele võimalustele viivitab kolhoosi juhatus loomakasvatussaaduste — liha, piima ja munade — riiklike müügi kohustuste täitmiselega.

Kolhoosi juhatus peab võtma tarvitusele abinõud riiklike müügi kohustuste täielikuks täitmiseks nende põllumajandussaaduste osas, kus neid kohustusi pole veel täidetud.

Kolhoosi juhatus on üles näidanud vajalikku hoolt eelarve tulude osa täitmisel. Kolme kvartaliga on sellest täidetud 91,4%, mis võimaldab aasta tulude eelarvet tunduvalt ületada.

5. Tuludekulude eelarve täitmine

Tulude osas

Jrk. nr.	Laekumise liik	Eelarve järgi aastas (tuh. rbl.)	Täidetud 1. oktoobriks 1953 (tuh. rbl.)	Eelarve täitmise %
1.	Taimikasvatusest . . .	526,0	465,1	88,4
2.	Loomakasvatusest . . .	443,7	397,7	89,6
3.	Abiettevõtetest	28,4	36,3	127,8
4.	Mitmesugused rahalised tulud	31,9	42,3	132,6
	Kokku	1030,0	941,4	91,4

Kulude osas

Jrk. nr.	Kuluartikkel	Eelarve järgi aastas (tuh. rbl.)	Täidetud 1. oktoobriks 1953 (tuh. rbl.)	Eelarve täitmise %
1.	Tulumaks	69,2	69,9	101,0
2.	Kindlustusmaksed	98,5	98,6	100,0
3.	Muud maksud ja lõivud	3,1	0,7	22,5
	Kokku	170,8	169,2	99,1
4.	Pikaajaliste kapitaal-mahutuste laenude tasumine	12,3	11,9	96,0
	Kulutused tootmis-vajadusteks			
5.	Inventäri, hoonete ja seadmete jooksev remont	34,3	26,4	76,9

Jrk. nr.	Kuluartikkel	Eelarve järgi aastas (tuh. rbl.)	Täidetud 1. oktoobriks 1953 (tuh. rbl.)	Eelarve täitmise %
6.	Loomade ravi	3,6	1,8	50,0
7.	Põllumajandustaimede kahjurite tõrje	2,6	0,2	7,8
8.	Mineraalväetiste kulu	28,5	28,5	100,0
9.	Mootorikütuse ja määrdeainete kulu	30,9	26,5	85,7
10.	Ostetud toorainete ja materjalide kulu abiettevõtetes	31,3	24,1	77,0
11.	Rahaline tasu traktori- jaama tööde eest	46,9	40,5	86,2
12.	Väikeinventari kulu	44,8	26,4	58,8
13.	Ostetud seemnete kulu	20,6	21,4	103,9
14.	Ostetud söötade kulu	19,5	10,3	52,8
15.	Palgatud eriteadlaste töötasu	12,0	9,0	75,0
16.	Muud kulud	11,0	4,0	36,4
	K o k k u	286,0	219,1	66,6
17.	Administratiiv-majanduslikud kulud	12,7	8,4	76,0
18.	Rahaline lisatasu kolhoosi esimehele ja arvepidajale (raamatupidajale)	8,6	4,5	52,3
19.	Kapitaalmahutuste arvele sissemakstud eraldamised jagamatu fondi täiendamiseks	206,0	197,0	95,6
20.	Rahaliste avansside väljaandmine normipäevade arvel	170,0	145,0	85,3

Kolhoosi juhatus on rikkunud artelli põhikirja 12. punkti sellega, et ei ole nõutanud üldkoosolekult luba vahendite ülekandmiseks eelarve ühest artiklist teise, kuigi artikli «Ostetud seemnete kulu» järgi esineb vahendite ülekulutust.

Kapitaalmahutuste alal on eelarve tulude osas täidetud. Kapitaalmahutusteks on kulutatud 367,5 tuhat rubla. Jooksva aastal alustatud sigala ehitamine 200 seale on lõpetatud, hobusetalli ehitamist lõpetatakse. Revisjonikomisjon leiab, et kolhoosi juhatus kasutab palju väljastpoolt palgatud tööjõudu, kuigi abitöödeks võinuks kasutada kol-

hoosnikuid. Selle asjaolu tõttu läks sigala ehitamine eelarvega võrreldes 7500 rubla võrra kallimaks maksma.

Asutuste ja isikutega ning kolhoosnikutega peetavate arvelduste seisu kontrollimisel tegi revisjonikomisjon kindlaks, et arveldusi teostatakse õigeaegselt, debitoorne võlgnevus on 3208 rubla, avanssi normipäevade arvel antakse kolhoosnikutele ainult arvestuslehtede järgi ning ranges vastavuses artelli iga liikme poolt väljatöötatud normipäevade arvule.

Revisjoni tulemuste põhjal teeb revisjonikomisjon järgmised ettepanekud.

1. Kõik vara ja materiaalsete väärtuste ülejäägid, mis revideerimisel leiti materiaalselt vastutavate isikute juures, võtta arvele. Kolhoosi juhatus kohustagu materiaalselt vastutavaid isikuid õigeaegselt esitama dokumendid vara ja materjalide kolhoosisiseste üleandmiste kohta ning esemete valmistamise kohta.

2. Laohoidja Semjonova juures avastatud puudujääkide, 15 kg liha ja 3 lambanaha väärtus nõuda sisse turuhindade alusel. 46,3 kg nisu, 16,2 kg liha, 22 kg soola ja 0,6 kg taimeõli puudujääk kanda maha loomuliku kaona.

3. Brigadiir Nihhotinile kinnistatud vara kohta, milline puudujääk osutus vara üleandmise mitteõigeaegse vormistamise tulemuseks, vormistada dokumendid hiljemalt 20. oktoobriks 1953.

4. Raamatupidaja Belovale teha ettepanek korda seada materiaalsete väärtuste arvestus ja nõuda materiaalselt vastutavalt isikuilt õigeaegset dokumentide esitamist, kolhoosi juhatusele aga teha ettepanek karistada arvestusdistsipliini rikkujaid.

5. Kolhoosi juhatusele teha ettepanek nõuda brigadiiridelt, et nad arvestaksid normipäevi vastavalt artelli põhikirja nõuetele. Raamatupidaja Beloval kontrollida rangelt normipäevade arvestamise õigsust. Kohustada kolhoosi juhatust ühe nädala jooksul likvideerima sissekanete mahajäämust «Tehtud tööde ja kulutatud normipäevade arvestuse raamatus» ning sisse seada kontroll normipäevade kulutamise õigsuse ja plaanile vastavuse üle.

6. Majandusliku ja finantsilise tegevuse revideerimise akt ette kanda kolhoosnikute korralisel üldkoosolekul.

Revisjonikomisjoni esimees: Romanov

Revisjonikomisjoni liikmed: Tšernobajev
Kondakova

Kolhoosi esimees: Kadušin

Raamatupidaja: Belova

KONTROLLKÜSIMUSI

1. Missugused andmed peavad tingimata olema igas revideerimisaktis?

2. Milline on akti allakirjutamise kord?

3. Kuidas organiseerib revisjonikomisjon kontrolli revisjoni tulemuste põhjal tehtud omapoolsete ettepanekute täitmise üle?

Viies loeng

RAHALISTE VAHENDITE JA VÄÄRTPABERITE KONTROLLIMINE

Maaviljeluse ja loomakasvatuse kogu- ja kaubatoodangu suurendamine kutsub esile kolhooside rahaliste tulude uue tõusu. Seoses kolhooside tugevnenemisega ja tootmise kasvuga on nende finantsiline tegevus juba nüüd jõudnud niisuguse ulatuseni, kus õige planeerimine ja rahaliste vahendite arvestamine on kolhooside ühismajapidamise edasiseks arendamiseks eriti suure tähtsusega. Igas kolhoosis tuleb rangelt kinni pidada põllumajandusliku artelli tüüppõhikirjas ettenähtud korrast rahaliste vahendite arvelevõtmise, kulutamise ja hoidmise kohta.

Põllumajandusliku artelli tüüppõhikirja 12. punktis on öeldud, et vabad rahasummad hoiab artell oma jooksva arvel pangas või hoiukassas. See tähendab, et kõik rahalised laekumised, välja arvatud jooksvateks kulusteks vajalikud summad, peab artelli juhatus andma pankas või hoiukassasse. Kolhoosi kassas võib hoida ainult väikesi rahasummasid, mida vajatakse jooksvateks majapidamiskuludeks. Kolhoosi kassas hoitava sularaha summa suurus määratakse kindlaks kolhoosnikute üldkoosoleku poolt tuludekulude eelarve kinnitamisel. See summa näidatakse eelarve viimasel leheküljel.

Rahaliste vahendite revideerimisel on revisjonikomisjoni põhiülesandeks kontrollida, kuidas kolhoosi juhatus täidab raha arvelevõtmise, hoidmise ja kulutamise kohta kehtestatud korda ja kuidas säilitatakse rahalisi vahendeid.

1. Kassa revideerimine

Raha säilivuse eest kassas vastutab kolhoosi laekur.

Kassat revideerib revisjonikomisjon iga kuu, reeglilikohaselt ei teatata seejuures revideerimise päeva kolhoosi juha-

tusele ega kolhoosi laekurile ette. Sääraseid revisjone nimetatakse ootamatuiks. Peale selle tuleb revisjonikomisjonil artelli kogu majandusliku ja finantsilise tegevuse revideerimisel teostada ka kassas oleva raha dokumentaalset kontrolli.

Kassa revideerimisel tuleb kindlaks teha:

- kas tegelik sularaha seis vastab raamatulisele jäägile;
- kas kassasse laekuv raha kantakse õigeaegselt sissetulekutesse ja kas juhatus peab kinni vabade rahasummade pangas või hoiukassas hoiuarvel hoidmise korrast;

- kas ei esine rahaliste vahendite ebaseaduslikku kulutamist;

- kas olemasolev raha hoidmise kord kindlustab raha säilimist.

Kassa seisu kontrollib revisjonikomisjon kolhoosi arvepidaja (raamatupidaja) juuresolekul.

Esimeses järjekorras teeb revisjonikomisjon kindlaks raha tegeliku jäägi kassas. Kolhoosi laekur loeb revisjonikomisjoni liikmete juuresolekul üle kassas oleva sularaha. Laekuri poolt esitatud rahasumma märgitakse üles revideerimisakti. Post- ja tempelmargid, mis on kassas, arvestab revisjonikomisjon rahaliste väärtustena.

Kolhoosi laekur on kohustatud pidama rahaliste vahendite kõikide laekumiste ja kulutamiste arvestust. Selleks on ette nähtud «Laekuri sissetulekute ja väljaminekute raamat».

Revideerimise momendil võib laekuri käes olla dokumente, mis pole veel sissetulekute ja väljaminekute raamatusse sisse kantud, kuid mille järgi raha on saadud või välja makstud. Revisjonikomisjon kontrollib neid dokumente. Ebaõigelt vormistatud dokumente, samuti ka eraviisilisi allkirju kassast saadud raha kohta revisjonikomisjon arvesse ei võta. Sääraste dokumentide vastu väljamakstud raha loetakse kassa puudujäägiks ning tuleb laekurilt sisse nõuda. Kõik dokumendid, mis revisjonikomisjon on tunnistanud seaduspärasteks ja nõuetekohaselt vormistatuiks, tuleb laekuril sisse kanda «Laekuri sissetulekute ja väljaminekute raamatusse». Pärast dokumentide sissekandmist tuuakse raamatus välja raha jääk revideerimise päevaks ning dokumendid antakse üle arvepidajale (raamatupidajale). Dokumentide saamise kohta annab arvepidaja (raamatupidaja) allkirja «Laekuri sissetulekute ja väljaminekute raamatusse».

Sularaha jäägi kindlakstegemise ja raha tegeliku jäägi võrdlemise «Laekuri sissetulekute ja väljaminekute raamatus» väljatoodud jäägiga vormistab revisjonikomisjon vahepealse aktiga. Akt koostatakse järgmiselt.

A K T

1. veebruaril 1952 kontrollis Ljaminski rajooni kolhoosi «Putj Iljitsa» revisjonikomisjon, koosseisus: revisjonikomisjoni esimees A. V. Toržkov ja revisjonikomisjoni liige V. I. Mihhailov, kolhoosi raamatupidaja I. P. Kutšmenkova juuresolekul kolhoosi kassa rahalist seisust laekur S. G. Gruzdevi juures.

1. «Laekuri sissetulekute ja väljaminekute raamatu» järgi on 1. veebruariks 1952 raha jääk 103 rubla.

2. Laekur esitas sularahas 83 rubla ja postmarkides 20 rubla, kokku 103 rubla.

Revisjonikomisjoni esimees: Toržkov

Revisjonikomisjoni liige: Mihhailov

Laekur: Gruzdev

Raamatupidaja: Kutšmenkova

Kui revisjonikomisjon teeb kindlaks, et rahalisi vahendeid on laekuri käes hoiul üle kolhoosnike üldkoosoleku poolt kinnitatud summa, siis on ta kohustatud tegema kolhoosi juhatusele ettepaneku anda vabad rahasummad viivitamatult pank jooksvale arvele.

Pärast raha tegeliku seisust kindlakstegemist kontrollib revisjonikomisjon kõiki kassa sissetuleku- ja väljaminekudokumente, «Laekuri sissetulekute ja väljaminekute raamatusse» tehtud sissekannete ning nende sissekannete alusel väljatoodud jäägi õigsust.

Selleks kontrollitakse iga sissekannet «Laekuri sissetulekute ja väljaminekute raamatus», tehakse kindlaks, kas sissekanne on vastava sissetuleku- või väljaminekudokumendiga tõendatud, kas dokument on õigesti koostatud ning kas selles väljendatud operatsioon on seaduspärane.

Kõik kassasse laekunud rahasummad peavad olema tõendatud kassa sissetulekuorderitega, mis on kolhoosi esimehe ja arvepidaja (raamatupidaja) poolt alla kirjutatud.

Kassa sissetulekuorderil märgitakse tingimata orderi number, kuupäev ja aasta, kellelt ja mille eest raha on saadud ning laekunud raha summa arvudes ja sõnadega. Kõigil kassa sissetulekuorderitel peab olema laekuri allkiri raha vastuvõtmise kohta. Kassa sissetulekuorderite blanke-

tid tuleb kolhoosi arvepidajal (raamatupidajal) aegsasti nummerdada.

Raha väljaminekut kassast võivad tõendada mitmesugused dokumendid. Nende hulka kuuluvad:

«Naturaal- ja rahaliste väljaandmiste lehed» normipäevade alusel kolhoosi liikmeile avansina või lõpparveks makstud summade kohta. Neile lehtedele kirjutavad tingimata alla kolhoosi esimees ja arvepidaja (raamatupidaja), ning iga summa taga peab lehel olema saaja allkiri. Lehe järgi väljaantud raha üldsumma kirjutatakse lehe alumisele poolele sõnadega;

mitmesuguste organisatsioonide arved sularaha eest ostetud materjalide, inventari ja muu vara kohta, kui arve summa on väike (alla 100 rubla). Suurema summa eest sooritatud ostud tasutakse panga kaudu sularahata arvelduste korras. Arvete peale kirjutatakse kolhoosi esimehe korraldus arve tasumiseks ning võetakse laohoidja või teise vastutava isiku allkiri ostetud vara vastuvõtmise kohta;

panga kviitungid sularaha vastuvõtmise kohta kolhoosi jooksvale arvele või kapitaalmahutuste arvele kandmiseks;

mitmesuguste organisatsioonide ja isikute kviitungid ja arved sularaha vastuvõtmise või saamise kohta kolhoosi võlgnevuse katteks, kolhoosile osutatud teenete või tehtud tööde tasuks;

kolhoosi ametiisikute avaldused aruandjaluste summade väljaandmiseks. Avaldustes peab olema märgitud, milleks avanssi vajatakse, kolhoosi esimehe luba ja arvepidaja (raamatupidaja) allkiri ning aruandekohustusliku isiku allkiri raha vastuvõtmise kohta.

Dokumentidele, mille järgi sularahas makstakse tasu kolhoosile tehtud tööde eest, peab olema lisatud kolhoosi esimehe vastav korraldus või dokumentide peale antud tema pealdis, samuti peab olema juurde lisatud ka ametiisiku tõend tehtud tööde vastuvõtmise kohta.

Eraisikute avaldustes ja arvetes näidatakse ära isiku aadress, passi number ning kelle poolt ja millal pass on välja antud.

Kõigil väljaminekudokumentidel peab tingimata olema kolhoosi esimehe korraldus väljamaksmiseks; kolhoosi arvepidaja (raamatupidaja) allkiri, mis tõendab dokumendi õigsust; laekuri allkiri ning raha saaja allkiri.

Kontrollides väljaminekudokumente vara ja teiste materiaalsete väärtuste ostu kohta, teeb revisjonikomisjon kind-

laks, kas kolhoos on dokumentides mainitud väärtused kätte saanud ning kas dokumentidel on nende isikute allkirjad, kes soetatud esemed on hoiule võtnud. Ühtlasi kontrollitakse ka, kas ostetud esemed on arvestusraamatutes arvele võetud.

Rahaliste väljaminekudokumentide kontrollimine revisjonikomisjoni poolt on erakordselt suure tähtsusega. Kuritarvituste ning ühiskondliku vara raiskamise faktid ilmnevad ainult põhjalikul dokumentide kontrollimisel.

Dokumentide kontrollimisel võrdleb revisjonikomisjon kõiki sissekandeid «Laekuri sissetulekute ja väljaminekute raamatus» sissetuleku- ja väljaminekudokumentidega, alates viimasest revisjonist, ning kõrvutab laekuri raamatusse sissekantud summasid dokumentides esinevate summadega.

Kontrollitud sissekanded laekuri raamatus ja dokumendid ise märgistatakse tingmäärgiga, et nende juurde poleks vaja põhjuse ta teistkordselt tagasi tulla.

Pärast seda kui iga sissekanne «Laekuri sissetulekute ja väljaminekute raamatus» on kontrollitud ja võrreldud tõendavate dokumentidega, kontrollib revisjonikomisjon laekuri raamatus revideerimise päevaks näidatud raha jäägi õigsust. Raha jäägile, mis oli olemas eelmise revideerimise päevaks, liidetakse kontrollitava ajavahemiku kestel laekunud rahaliste vahendite üldsumma ning lahutatakse kogu rahaliste vahendite väljaminek samas ajavahemikus. Saadud summa ongi kassas oleva raha raamatuliseks jäägiks.

Oletame, et eelmise revideerimise päevaks oli «Laekuri sissetulekute ja väljaminekute raamatu» järgi vahendite jäägi summa 310 rubla. Kontrollitava kuu kestel laekus kassasse 88 540 rubla ja sama aja kestel maksti kassast välja 88 747 rubla. Tähendab, kassa jääk peab revideerimise päevaks olema 103 rubla.

Rahaliste vahendite jääki kassas on tarvis võrrelda ka kolhoosi arvepidaja (raamatupidaja) poolt tehtud raamatuliste sissekannetega. Kolhoosides, kus arvestust peetakse kahekordse süsteemi järgi, võrdleb revisjonikomisjon jääki «Laekuri sissetulekute ja väljaminekute raamatus» sissekannetega «Jooksvate arvete ja väärtpaberite arvestuse ning asutuste ja isikute arvelduste raamatus» (konto järgi «Kassa»), mida peetakse kolhoosi raamatupidamises.

Pärast sissekannete õigsuse kontrollimist «Laekuri sissetulekute ja väljaminekute raamatus» toimub kassa ülejäägi või puudujäägi lõplik kindlakstegemine.

Juhul kui kassas on vahendite puudujääk või ülejääk, nõuab revisjonikomisjon laekurilt kirjalikku seletust tekkinud vahe põhjuste kohta. See seletus märgitakse lühidalt revideerimisakti.

Kassas avastatud raha ülejäägi korral teeb revisjonikomisjon kolhoosi juhatusele ettepaneku see ülejääk viivitamatult arvele võtta. Juhul kui esineb rahaliste vahendite raiskamisi, on revisjonikomisjon kohustatud tegema kolhoosi juhatusele ettepaneku tagandada laekur kohe ametikohalt ning anda asi kohtusse laekuri vastutuselevõtmiseks ja raisatud raha sissenõudmiseks.

Kassa revisjoni lõpetamisel teeb revisjonikomisjon «Laekuri sissetulekute ja väljaminekute raamatusse» märkme revisjoni tulemustest. Ülalesitatud näite puhul võib märke olla umbes järgmine:

Sissekanded raamatus on võrreldud sissetuleku- ja väljaminekudokumentidega 1. jaanuarist kuni 1. veebruarini 1953.

Raha jääk kassas oli revideerimispäevaks rbl. 103.—

Revisjonikomisjoni esimees: Toržkov

Revisjonikomisjoni liige: Mihhailov

Laekur: Gruzdev

Raamatupidaja: Kutšmenkova

Kassa revideerimisel peab revisjonikomisjon peale kulutuste õigsuse ja dokumentide õige vormistamise kontrollima, kas olemasolev raha hoidmise kord kindlustab küllaldaselt selle säilimist.

Paljudes kolhoosides puuduvad rahakastid ning raha on hoiul lihtsalt laekuri käes. Säärasel juhul peab revisjonikomisjon tegema kolhoosi juhatusele ettepaneku, et see rahaliste vahendite hoidmiseks soetaks rauast rahakasti, või äärmisel juhul laseks valmistada rautatud puukasti kindla lukuga.

Peale raha hoitakse rahakastis tšekiraamatud, komandeerimistunnistuste plangid ja teised rangele aruandmisele kuuluvad dokumendid.

Kontrollides sissekandeid «Laekuri sissetulekute ja väljaminekute raamatus», pöörab revisjonikomisjon tähelepanu kõikidele suuremate rahasummade kassasse laekumise juhtudele ning ajale, mille jooksul need summad on kulutatud. Kõik suurte rahasummade pikemaajalised kassas hoidmise juhud peab revisjonikomisjon märkima akti.

Esineb fakte, et kolhoosi juhatus ei pea kinni kehtivast korrast ja ei vii raha õigeaegselt panka jooksvale arvele. Selle asemel et teostada arveldusi panga kaudu sularahata arvelduste korras, teostavad mõned kolhoosid arveldusi sularahas. See tekitab tõsist kahju artelli ühismajapidamisele ning on kahjulik riigile. Raha hoidmine pangas jooksva arvel tagab selle säilimise, kergendab arvelduste teostamist ning toob kolhoosile protsentide näol lisatulu.

Stalino oblasti Arjomovski rajooni Stalini-nimelises kolhoosis antakse kõik liigne sularaha viivitamatult panka. Näiteks müüja kioskis ei vii müügist saadud raha päeva lõpul kolhoosi kassasse, vaid annab selle otse panka ning esitab kolhoosi kontorisse panga kviitungi.

Pärast rahaliste dokumentide ning väljaminekute õigsuse kontrollimist koostab revisjonikomisjon rahaliste vahendite revideerimise kohta akti. See akt koostatakse eraldi, kui revideeriti ainult kassat ja rahalisi dokumente. Kui aga revideeritakse kolhoosi juhatuse kogu majanduslikku ja finantsilist tegevust, siis märgitakse kontrollimise tulemused eri osana üldisse revideerimisakti.

Neil juhtudel, kui revideeritakse ainult kassat, koostatakse akt umbes järgmise vormi kohaselt.

A K T

1. veebruaril 1953 viis Ljaminski rajooni kolhoosi «Putj Iljitsa» revisjonikomisjon, koosseisus: revisjonikomisjoni esimees A. V. Toržkov ja revisjonikomisjoni liige V. I. Mihhailov, laekur S. G. Gruzdevi ja kolhoosi raamatupidaja I. P. Kutšmenkova juuresolekul läbi kolhoosi kassa rahaliste vahendite ootamatu revisjoni ajavahemiku kohta 1. jaanuarist kuni 1. veebruarini 1953.

Revideerimisel tehti kindlaks järgmist:

1. Raha jääk kolhoosi kassas 1. jaanuariks oli 310 rubla. Kontrollitava ajavahemikul laekus kolhoosi kassasse 88 540 rubla ja kulutati 88 747 rubla. Raha jääk 1. veebruariks 1953 peab olema 103 rubla. «Laekuri sissetulekute ja väljaminekute raamatu» järgi on jäägi summa 103 rubla.

2. Laekur Gruzdev esitas sularahas 83 rubla ja postmarkides 20 rubla, mis vastab sissekannetele «Laekuri sissetulekute ja väljaminekute raamatus».

3. Kassa sissetuleku- ja väljaminekudokumentide kontrollimisel on kindlaks tehtud, et kassa sissetulekuorderil nr. 73 12. jaanuarist s. a. 500 rubla peale puudub laekuri allkiri raha vastuvõtu kohta.

Ivanovo Tarbijate Kooperatiivi arvel nr. 27 27. jaanuarist 1953 rangide ostu kohta puudub isiku allkiri, kes rangid vastu võttis.

Ülejäänud dokumendid on õigesti vormistatud ja raha ebaseaduslike väljaandmisi revisjonikomisjon ei leidnud.

4. 19. jaanuarist saadik hoiti kolhoosi kassas 6000 rubla sularaha, mis oli saadud saaduste müügist turul. Alles 22. jaanuaril viidi see raha jooksvale arvele pankas.

5. Väärtpaberite kontrollimisel selgus, et on olemas 1948. aasta 2-protsendilise riigilaenu obligatsioonid (protsendiline väljalase) kogusummas 41 650 rubla väärtuses, mis vastab arvestusraamatuis näidatud jäägile, obligatsioonide numbrid aga vastavad numbritele, mis on näidatud nimestikus. Jooksvad kupongid protsentide saamiseks on hoiukassas ümber vahetatud.

6. Revisjonikomisjon paneb kolhoosi juhatusele ette:

kõik sularaha jäägid kanda jooksvale arvele pankas ning mitte hoida kassas sularaha summasid, mis ületavad kolhoosnikute üldkoosoleku poolt kindlaksmääratud piiri;

riigilaenu obligatsioonid anda kahe nädala jooksul hoiule hoiukassasse;

kolhoosi raamatupidajal I. P. Kutšmenkoval pöörata tähelepanu kassadokumentide paremale vormistamisele.

Revisjonikomisjoni esimees: Toržkov

Revisjonikomisjoni liige: Mihhailov

Laekur: Gruzdev

Raamatupidaja: Kutšmenkova

Pärast akti koostamist ja revideerimise tulemuste arutamist esitab revisjonikomisjon kolhoosi juhatusele ettepanekud ilmsikstulnud väärnähtuste kõrvaldamise kohta. Selleks annab revisjonikomisjon ühe eksemplari revideerimisaktist kolhoosi juhatusele ning valvab järgnevalt selle üle, et kolhoosi juhatusele täidaks esitatud ettepanekuid.

2. Jooksvate arvete revideerimine

Kolhoosi revisjonikomisjon peab osutama tõsist tähelepanu rahaliste vahendite pangas arvetel hoidmise korrast kinnipidamise kontrollimisele.

Jooksvat arvet ja kapitaalvahendite arvet kontrollib revisjonikomisjon igal kvartali-revideerimisel. Jooksvate arvete operatsioonide kontrollimisel peab revisjonikomisjon kindlaks tegema:

pangast tšekide järgi saadud sularaha kassas arvelevõtmise õigsuse;

jooksvalt arvelt võetud vahendite kulutamise õigsuse ja seaduslikkuse;

jooksvatel arvetel seisvate vahendite tegelike jääkide vastavuse jääkidele, mis on näidatud kolhoosi raamatutes.

Valitsuse otsustega on Riigipanga ja Põllumajandus-panga osakondadel ning hoiukassadel keelatud teostada

kolhoosi jooksvalt arvelt ükskõik milliseid vahendite mahakandmise makseteks, mida peavad maksma kolhoosnikud. Igasugused sissemaksed mitmesugustesse vabatahtlikesse ühinguisse, sissemaksed kolhoosnikute poolt tellitud riigilaenu obligatsioonide eest, samuti ka maksude ja maksete tasumine kolhoosnikute isiklikult majapidamiselt — kõik need rahalised arveldused tuleb teostada kolhoosnikutel endil oma isiklikest tuludest. Seda asjaolu peab revisjonikomisjon revideerimisel silmas pidama. Tuleb kindlaks teha, kas ei esinenud juhatuse loata vahendite jooksvalt arvelt mahakandmise juhtusid; milliseid kulusid kandis kolhoos selle tagajärjel, et jooksvalt arvelt kanti vahendeid maha kohtuotsuse põhjal, ning kes on selles süüdi; kas ei teostata makseid jooksvalt arvelt kolhoosnikute ja teiste isikute kohustuste katteks.

Jooksva arve operatsioonid (sissekanded vahendite laekumise kohta jooksvale arvele ja vahendite mahakandmise kohta jooksvalt arvelt), mis on näidatud panga väljavõttes, peavad rangelt vastama sissekannetele, mida kolhoosi arvepidaja (raamatupidaja) on kirjendanud «Jooksvate arvete ja väärtpaberite arvestuse ning asutuste ja isikute arvelduste raamatus». Võrreldes neid sissekandeid, kontrollib revisjonikomisjon samaaegselt jooksva arvel olevate rahaliste vahendite arvestuse õigsust ja nende säilimist ning arvepidamise õigsust kolhoosis.

Iga sissekanne kolhoosi kontosse pangas peab olema tõendatud dokumentidega. Näiteks ülekandeid, mida kolhoos tegi oma võlgnevuse tasumiseks või kohustuslike maksete katteks, tõendavad panga kviitung maksukorralduse vastuvõtmise kohta ning maksukorralduste ära kirjad, millel on kolhoosi esimehe ja arvepidaja (raamatupidaja) allkiri. Laekumisi jooksvale arvele tõendavad nende organisatsioonide maksukorralduste ära kirjad, kes kandsid vahendeid kolhoosi jooksvale arvele. Kui raha laekub kolhoosi jooksvale arvele äraantud saaduste eest varumisorganisatsioonidelt, näitab pank väljavõttes vastuvõtukviitungite või -registrite numbrid, millede järgi tasumine toimus. Seepärast kontrollib revisjonikomisjon jooksva arve ja kapitaalvahetuste arve revideerimisel pangalt saadud arveväljavõtte järgi tehtud operatsioonide õigsust ning teeb ühtlasi kindlaks, kas need kajastuvad õigesti raamatupidamise raamatuis. Dokumente kontrollitakse sama korra järgi nagu kassaoperatsioonide puhulgi.

Vajaduse korral võib revisjonikomisjon Riigipanga või Põllumajanduspanga osakonnalt saada teatise revideerimispäevaks jooksval arvel olevate vahendite jäägi kohta, nõutades seda pangalt eri kirjaga kolhoosi juhatuse kaudu.

Kapitaalmahutuste arve operatsioonide revideerimisel kontrollib revisjonikomisjon, kas jagamatu fondi vabad summad on täies ulatuses sellele arvele kantud ja kas kapitaalmahutuste arvelt saadud sularaha kulutatakse sihituse kohaselt.

Jagamatu fondi regulaarne täiendamine ja õige kasutamine omab määratu suurt tähtsust kolhooside ühismajapidamise tugevdamisel. Nendes kolhoosides, kus jagamatu fondi vahendeid ei kanta õigeaegselt kapitaalmahutuste arvele, võidakse neid vahendeid kulutada muuks otstarbeks, mis tekitab aga kolhoosi ühismajapidamisele tõsist kahju.

Revisjonikomisjon peab hoolikalt jälgima seda, et juhatuse kannaks jagamatu fondi vahendeid õigeaegselt ja täies ulatuses panka kapitaalmahutuste arvele hoiule.

Laiendatud taastootmise kindlustamiseks ning jagamatu fondi suurendamiseks eraldavad kolhoosid vastavalt põllumajandusliku artelli tüüppõhikirja nõudele iga aasta osa oma rahalistest tuludest. Jagamatu fondi täiendamiseks eraldatakse mitte alla 15% ja mitte üle 20% artelli rahalistest tuludest.

Jagamatusse fondi eraldatavate rahaliste vahendite summad sõltuvad rahaliste tulude suurusest. Rahaliste tulude kasvuga suurenevad vastavalt ka eraldamised jagamatusse fondi.

Kolhoosi tulude suurendamise põhiliseks vahendiks on põllumajandussaaduste tootmise laiendamine põllumajanduskultuuride saagikuse ja loomade produktiivsuse tõstmise teel. Ühtlasi tuleb ära kasutada kõik võimalused rahaliste tulude suurendamiseks, järelikult ka jagamatu fondi tugevdamiseks.

Eraldamised rahalistest tuludest on jagamatu fondi täiendamise peamiseks allikaks.

Eraldamised jagamatu fondi täiendamiseks tuleb regulaarselt, selle järgi kuidas rahalised tulud laekuvad, sisse maksta. Kolhoosi tulude-kulude eelarves on näidatud, kui palju vahendeid on artelli juhatusele kohustatud igas kvartalis kandma tuludest kapitaalmahutuste arvele.

Peale eraldamiste tuludest kuuluvad aasta kestel kapitaalvahetuste arvele kandmisele järgmised summad:

sissetulek vara müügist;

sissetulek produktiivloomade müügist nende asendamiseks tõu- ja paremate loomadega;

muud vahendite laekumised jagamatu fondi täiendamiseks (kolhoosnike sisseastumismaksud, kapitaalvahetuste arve protsendid jms.).

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei XIX kongressi direktiivides NSV Liidu arendamise viienda viie aasta plaani kohta osutati vajadusele «Kindlustada kolhooside kapitaalvahetuste suunamine eeskätt ühismajapidamise arendamisele — majapidamishoonete, loomakasvatusruumide, niisutus- ja kuivenduskanalite ning veekogude ehitamisele, maade puhastamisele võsast, põllukaitse-metsaribade istutamisele, kolhooside elektriijaamade ja teiste ehituste loomisele, mis on vajalikud kolhooside ühismajapidamise edukaks arendamiseks ning kolhooside ja kolhoosnike tulude suurendamiseks.»¹ Nendest juhtnööridest tuleb revisjonikomisjonil juhendada. Kapitaalkulutusi võib teha ka niisuguseks otstarbeks, nagu inventari, sisseseadete, loomade jms. soetamine, ehitusmaterjalide ostmise, töötasu maksmine ehitustöödele palgatud spetsialistidele, samuti ka kulutused kapitaalremondiks. Vahendeid kapitaalvahetuste arvelt kulutatakse artiklite järgi, mis on ette nähtud tulude-kulude eelarves. Üksikutel juhtudel, pakilisteks tootmisvajadusteks, võib juhatus artelli liikmete üldkoosoleku otsuse põhjal vahendeid kapitaalvahetuste arvelt ajutiselt laenata. Laenatud summad tuleb tagastada kindlaksmääratud tähtpäevaks. Revisjonikomisjon peab jälgima, et need laenud oleksid õigeaegselt taastatud.

Põllumajanduspangas kapitaalvahetuste arvel hoitava jagamatu fondi vahendite säilimist ja kulutamise õigsust revideeritakse sama korra järgi nagu jooksva arve revideerimiselgi.

Jooksvate arvete revideerimise tulemused märgitakse üldisse revideerimisakti. Avastatud üleastumiste kohta tehakse kolhoosi juhatusel ettepanekud esinevate väärnähtuste kõrvaldamiseks.

Praktikas koostavad revisjonikomisjonid sageli kassa ja

¹ Partei XIX kongressi direktiivid NSV Liidu arendamise viienda viie aasta plaani kohta aastaks 1951—1955, Tallinn, 1952, lk. 18.

jooksvate arvete revideerimise kohta ühise akti. Sellist korda võib rakendada, ent ei tohi unustada, et kassas ja jooksvatel arvetel oleva raha säilimise revideerimine moodustab ainult ühe osa revisjonikomisjoni tööst, ning piirduda oma tegevuses ainult kassa ja jooksvate arvete revideerimisega pole revisjonikomisjonil õigust.

Allpool anname kassa ja jooksvate arvete revideerimise akti näidise.

A K T

2. aprillil 1953 viis Pervomaiski rajooni kolhoosi «Iskra» revisjonikomisjon, koosseisus: revisjonikomisjoni esimees N. P. Solovjova ja revisjonikomisjoni liige F. I. Mihhedko, kolhoosi laekuri V. M. Samoilova ja raamatupidaja S. V. Zolotovi juuresolekul läbi kolhoosi rahaliste vahendite dokumentaalse revisjoni ajavahemiku kohta 1. jaanuarist kuni 1. aprillini 1953.

Revideerimisel tehti kindlaks järgmist.

1. Kassat kontrolliti ajavahemiku kohta eelmise revideerimise päevast, 1. märtsist 1952 kuni 1. aprillini 1953.

Raha jääk kassas oli 1. märtsiks 618 rubla. Märtsikuus laekus kassasse sularahas 92 652 rubla ja kulutati 92 884 rubla. Seega peab kassa jääk olema 386 rubla. Sama summa on välja toodud «Laekuri sissetulekute ja väljaminekute raamatus» ning kolhoosi laekur esitas selle summa täies ulatuses. Üle- või puudujääke kassas seega ei olnud.

Kõik sissekanded «Laekuri sissetulekute ja väljaminekute raamatus» on tõendatud dokumentidega nii sissetulekute kui ka väljaminekute osas. Dokumentide kontrollimine näitas, et need on vormistatud õigesti ning raha väljaminek on toimunud kolhoosi tulude-kulude eelarve järgi; üksikute dokumentide suhtes teeb revisjonikomisjon järgmised märkused:

kolhoosnikutele avansside väljaandmise lehel on kolhoosi liikme P. I. Polikarpovi eest alla kirjutanud tema tütar N. P. Polikarpova, kellele laekur Samoilova andis ilma volituseta välja 172 rubla;

farmijuhataja O. A. Suhhareva komandeerimistunnistusel tema komandeerimise puhul Pervomaiski linna loomade märgistamise (säilkamise) materjalide järele puudub märges tema kolhoosi tagasipöördumise aja kohta.

Mainitud puudused on revisjonikomisjoni ettepanekul parandatud ning dokumendid tagantjärele õigesti vormistatud.

Kõik kassasse laekunud vabad rahalised vahendid viiakse õigeaegselt kolhoosi jooksvale arvele.

2. Jooksvat arvet nr. 101/12 Riigipanga Pervomaiski osakonnas kontrolliti ajavahemiku kohta 1. jaanuarist kuni 1. aprillini 1953.

Vastavalt «Jooksvate arvete ja väärtpaberite arvestuse ning asutuste ja isikute arvelduste raamatu» sissekannetele olid jooksva arve jäägid ja käive nimetatud ajavahemikul järgmised:

vahendite jääk jooksva arvel 1. jaanuariks 1953	rbl. 187 624.—
laekus kvartali jooksul jooksvale arvele	„ 238 763.50
kulutati ja kanti maha kvartali jooksul	„ 342 601.50
jääk raamatute järgi on 1. aprilliks 1953	„ 83 786.—

Vastavalt panga väljavõttele on vahendite käive ja jäägid jooksva arvel kooskõlas arvestuse andmetega. Vahendite sissetulek ja väljaminek on tõendatud vastavate dokumentidega.

Revisjonikomisjon tegi kindlaks, et 18. märtsil tasus kolhoos Riigipangale 7500 rubla laenu ja 38 rubla protsente laenu tagastamise tähtpäeva möödalaskmise eest. Need vahendid kanti kolhoosi korraldusel maha jooksvalt arvelt. Kolhoosil oli jooksva arvel küllaldaselt vahendeid ning laenu oleks võinud tagastada õigeaegselt, kuid kolhoosi raamatupidaja Zolotovi hooletuse tõttu maksmisega viivitati, mis läkski kolhoosile maksma 38 rubla.

3. Kapitaalmahutuste arvet nr. 308/12 Põllumajanduspanga Pervo- maiski osakonnas kontrolliti ajavahemiku kohta 1. jaanuarist kuni 1. aprillini 1953.

Arvestusraamatu andmeil oli kapitaalmahutuste arvele tehtud järgmised sissekanded:

vahendite jääk arvel 1. jaanuariks 1953	rubl. 172 600.—
laekus kvartali jooksul	„ 48 450.—
kulutati ja kanti maha	„ 96 300.—
jääk 1. aprilliks 1953	„ 124 750.—

Näidatud käive ja jäägid vastavad panga väljavõtetele kapitaalmahutuste arvest ning on tõendatud dokumentidega.

Revisjonikomisjon tegi kindlaks, et märtsikuus kandis kolhoos jooksvale arvele lammutamiseks müüdnud vana, mittevajaliku küüni eest saadud 850 rubla, kuigi see summa tulnuks kanda kapitaalmahutuste arvele. Kuni 1. aprillini 1953 ei olnud seda viga likvideeritud.

22. märtsil 1953 sai kolhoos kapitaalmahutuste arvelt arveldusteks väljastpoolt palgatud spetsialistidega, kes ehitasid rippte karjaaeda, 3000 rubla sularahas; tegelikult on spetsialistidele töötasulehe järgi makstud 2352 rubla, ülejäänud 648 rubla, mis kuulus tagasikandmisele kapitaalmahutuste arvele, kulutas juhatus aga muuks otstarbeks.

4. Revisjonikomisjoni ettepanekud kolhoosi juhatusel on järgmised:

a) 38 rubla, mis kolhoos maksis Riigipangale laenu tagastamise tähtaja möödalaskmise eest, kanda kolhoosi raamatupidaja S. V. Zolotovi arvele, kelle lohakuse ja hooletuse tõttu tähtaja möödalaskmine toimus. Hoiatada Zolotovi tema vastutuse suhtes finantsdistsipliini rikkumise puhul;

b) kanda ühe nädala jooksul kapitaalmahutuste arvele küüni müügist saadud 850 rubla ja vääriti kasutatud 648 rubla, mis oli võetud kapitaalmahutuste arvelt arveldusteks väljastpoolt palgatud spetsialistidega.

Edaspidi mitte lubada kulutada jagamatu fondi vahendeid muuks otstarbeks kui selleks, milleks nad on määratud.

Revisjonikomisjoni esimees: Solovjova
Revisjonikomisjoni liige: Mihhedko
Laekur: Samoilova
Raamatupidaja: Zolotov

Kolhoosi revisjonikomisjoni esimees kontrollib edaspidi seda, kuidas kolhoosi juhatus täidab revideerimise tulemuste põhjal tehtud ettepanekuid.

Peale jooksva arve Riigipangas ja kapitaalmahutuste arve Põllumajanduspangas võib kolhoosil olla veel rahaliste vahendite jääke akreditiivides. Akreditiivid avatakse panga osakondades teistes linnades. Et kergendada arveldusi panga kaudu organisatsioonidega teistes linnades, kust kolhoos soetab temale vajalikke põhivahendeid või materjale (näiteks väetis, metsamaterjal, loomi jne.), kannab kolhoosi juhatuse vajaliku summa jooksvalt arvelt üle panga osakonda hankija asukohas ning avab selles panga osakonnas akreditiivi. Akreditiivid on alati rangelt sihtotstarbelised ning piiratud kehtivusajaga, mille möödumisel pank tagastab akreditiivilt kasutamata jäänud vahendite jäägi kolhoosi jooksvale arvele.

Akreditiivoperatsioonide kontrollimise kord on samasugune kui jooksva arve puhul.

3. Väärtpaberite kontrollimine

Revisjonikomisjon peab kontrollima kolhoosis olevate riigilaenu-obligatsioonide säilimist. Paljudes kolhoosides hoitakse riigilaenu-obligatsioonid kassas, mis pole õige. Nii-suguste faktide kindlakstegemisel teeb revisjonikomisjon kolhoosi juhatusele ettepaneku anda obligatsioonid hoiutähiku vastu hoiule hoiukassasse. Juhul kui kolhoosi kassas on obligatsioonid, võrdleb revisjonikomisjon nimestiku järgi obligatsioonide numbreid ning kontrollib kuponge, mille järgi obligatsioonidelt saadakse protsente. Kupongid, mille maksutähtpäev on kätte jõudnud, kuuluvad sularaha vastu hoiukassas ümbervahetamisele, ning raha tuleb kohe tuludesse kanda.

KONTROLLKÜSIMUSI

1. Missuguse ajavahemiku järel revideeritakse kassat ja jooksvaid arveid?
2. Millise korra järgi toimub kassa revideerimine?
3. Missuguste dokumentidega tõendatakse raha väljaminekut kassast?
4. Kuidas toimib revisjonikomisjon, kui kassas ilmneb raha puudujääk?
5. Kuidas teha kindlaks, kas kolhoos on vabad rahalised vahendid õigeaegselt kandnud panka jooksvale arvele?
6. Kus peab kolhoos hoidma temale kuuluvaid riigilaenu-obligatsioonid?
7. Missugused abinõud võtab revisjonikomisjon tarvitusele jagamatu fondi vahendite ebaõige hoidmise ja kulutamise faktide ilmnemisel?

SAADUSTE JA MATERJALIDE KONTROLLIMINE NENDE HOIUKOHTADE JÄRGI

Paljuharulises kolhoositootmises toodetakse üha enam ja enam teravilja, puuvilla, suhkrupeeti, lina, kartulit, liha, piima, mune, villa, köögivilja, puuvilja ja teisi põllumajandussaadusi. Kõik saadused peavad olema õigeaegselt arvele võetud, peab olema kindlustatud nende säilimine ning nende kasutamine ainult sääraseks otstarbeks, mis vastab põllumajandusliku artelli põhikirjale, tootmisplaanile ja tulude-kulude eelarvele.

• Viljasaagi, loomakasvatussaaduste, seemnete, väetiste ja mitmesuguste majandusmaterjalide säilimise kontrollimiseks revideerib kolhoosi revisjonikomisjon igas kvartalis saadusi ja materjale ladudes, aitades ja hoidlates, brigaadides, farmides jne.

Saaduste ja materjalide revideerimisel teeb revisjonikomisjon kindlaks, kui suures koguses on tegelikult väärtusi laos, brigaadis, farmis ja mujal, kui palju neid väärtusi on ühe või teise ametiisiku arvel raamatupidamise andmete järgi ning kas ei esine puudujääke, varastamisi ja teisi kuritarvitusi. Peale selle kontrollib revisjonikomisjon veel, kas saadused ja materjalid on õigeaegselt arvele võetud ning kas neid kulutatakse õigesti; kas ei esine saaduste ja materjalide tasuta või madala hinnaga väljamineku juhtusid; kas ei ole saadusi välja antud isikuile, kellel pole õigust nende saamiseks, ning vajadusteks, mis pole seotud kolhoositootmisega; kas seemet, söötasid ja teisi materjale säilitatakse õigesti.

Revisjonikomisjon kontrollib ka, kas kolhoosi raamatupidamine ja materiaalselt vastutavad isikud ise (laohoidja, brigadiir jne.) peavad korrapäraselt saaduste ja materjalide arvestust.

Saaduste ja materjalide tegelikud jäägid teeb revisjonikomisjon kindlaks seisuga esimeseks kuupäevaks. See on

vajalik tegelike jääkide võrdlemise hõlbustamiseks raamatuliste andmetega, mis arvepidaja (raamatupidaja) toob välja iga kuu esimeseks kuupäevaks. Kui olukord nõuab laohoidja või mõne teise materiaalse väärtuste eest vastutava isiku kontrollimist kuu jooksul, siis võtab revisjonikomisjon arvesse ka neid dokumente, mille järgi laohoidja võttis vastu või andis välja materiaalseid väärtusi esimesest kuupäevast kuni revideerimise päevani.

Nagu juba on mainitud, revideeritakse ladu tavaliselt üks kord kvartalis. Kui aga revisjonikomisjon saab signaale saaduste ja materjalide halva hoidmise kohta, peab ta revisjoni läbi viima otsekohe, ära ootamata järgmise kvartali revisjoni tähtpäeva saabumist. Viljasaagi, lüpsitud piima ja põetud villa arvelevõtmise õigsust kontrollib revisjonikomisjon plaani kohaselt, mis on aegsasti kavandatud.

Lao revideerimine toimub järgmises järjekorras: algul määratakse kõikide väärtuste kaalumise või ülelugemise teel kindlaks saaduste ja materjalide tegelik, olemasolev jääk laos;

siis tehakse kindlaks saaduste ja materjalide jääk arvestusraamatute järgi. Seejuures tuleb tingimata võrrelda kõiki sissekandeid raamatutes sissetuleku- ja väljaminekudokumentidega;

pärast seda võrreldakse saaduste ja materjalide tegelikke jääke sissekannetega raamatuis. Kui kontrollimisel leitakse saaduste ja materjalide üle- või puudujääke, siis teeb revisjonikomisjon kindlaks nende tekkimise põhjused ning esitab vastavad ettepanekud kolhoosi juhatusele ja kolhoosnikute üldkoosolekule.

Saaduste ja materjalide kontroll hoiukohtade järgi ladudes, farmides ja brigaadides toimub tingimata materiaalse väärtuste hoiu eest vastutavate isikute, s. o. laohoidja, brigadiiri või farmijuhataja juuresolekul.

Ettenähtud päeval teatab revisjonikomisjon kolhoosi juhatusele ja laohoidjale eelseisvast revisjonist. Kõik saaduste ja materjalide vastuvõtmise ja väljaandmise operatsioonid tuleb revideerimise ajaks katkestada. Erandjuhtudel, kui saaduste ja materjalide väljaandmine on hädavajalik — näiteks seemne väljaandmine külviks või söötade väljaandmine loomadele etteandmiseks, saaduste lähetamine varumispunktidesse —, teostab laohoidja seda revisjonikomisjoni esimehe või liikme juuresolekul. Kui saadusi ja materjale väljatakse sellest osast, mida revisjonikomis-

jon pole veel kontrollitud, siis lisatakse väljaläinud kogus olemasolevale jäägile väljaminekudokumentide alusel juurde.

Asudes saaduste ja materjalide tegelike jääkide kontrollimisele ja ülelugemisele, s. o. olemasolevate jääkide seis kindalkstegemisele, kontrollib revisjonikomisjon enne kaalude ja vihtide õigsust. Kehtiva korra kohaselt peab kolhoos kaalusid ja vihte tembeldama mitte harvemini kui üks kord kahe aasta jooksul.

Saaduste ja materjalide tegelik seis tehakse kindlaks nende täpse kaalumise ja ülelugemise teel. Koresöötade (hein, põhk) kaalu on lubatud kindlaks määrata mõõtmise teel. Mõõtmist võib lubada ka silo, juurvilja ning üksikjuhitudel ka kartulite kaalu kindlaksmääramiseks.

Koresöötade kaalu kindlaksmääramiseks mõõtmise teel võib kasutada järgmist tabelit, milles on näidatud ligikaudsed andmed ühe kuupmeetri sööda kaalu kohta.

Jrk. nr.	Sööda liik	Ühe kuupmeetri kaal (kg)		
		kohe pärast kokku-panekut	15 päeva pärast	3 kuu pärast
1.	Metsa- ja niiduhein, samuti ka jäme stepihein ja segahein kõrrelistest	42	45	55
2.	Luhahein ning hein niisketelt niitudelt ja soodelt	37	40	50
3.	Kuivniitude hein	50	55	65
4.	Kõrreliste ja liblikõieliste segahein — põldhein ning kõrreliste ja liblikõieliste segahein looduslikelt niitudelt	55	60	70
5.	Põldhein liblikõielistest heintaimedest (ristik, lutsern, esparsett)	57	62	75
6.	Suviviljapõhk	35	—	50
7.	Taliviljapõhk	30	—	35
8.	Aganad	110	—	140

Töö hõlbustamiseks on soovitatav, et üks revisjonikomisjoni liikmeist kontrolliks saaduste kaalumise õigsust ning loeks üle tükkmaterjale, teine aga märgiks nende kontrollimisel saadud seisud saaduste ja materjalide jääkide kont-

rollimise akti. On soovitatav, et saaduste ja materjalide kaalumisel ja ülelugemisel nende tegelikud seisud märgiks samal ajal üles ka laohoidja. Peale tegelike seisude märgitakse edaspidi akti raamatulised seisud ning tuuakse välja kontrollimise tulemus — kindlaksmääratud üle- ja puudujäägid. Pärast tegelike seisude üleskirjutamist kirjutavad revisjonikomisjoni liikmed aktile alla ning andmed tegelike jääkide kohta tõestatakse laohoidja või mõne teise materiaalselt vastutava isiku poolt.

Allpool toome näite akti koostamisest jääkide kindlakstegemise kohta kolhoosi «Krasnõi Oktjabr» laos.

A K T

saaduste ja materjalide kontrollimise kohta laohoidja A. G. Semjonova vastutusel olevas laos seisuga 1. oktoober 1952.

Väärtuste jäägid laos tegi kolhoosi «Krasnõi Oktjabr» revisjonikomisjon kindlaks 1. oktoobril 1952 laohoidja Semjonova juuresolekul.

Jrk. nr.	Saaduse või materjali nimetus	Mõõtühik	Tegelik seis	Seis raamatute järgi	Kontrollimise tulemused	
					ülejääk	puudujääk
1.	Toidunisu	kg	45 207,2			
2.	Toidurukis.	"	73 610,0			
3.	Söödajahu	"	295,0			

18.	Lambavill, jäme	"	32,8			
19.	Või, sulatatud jne.	"	46,2			

Revisjonikomisjoni esimees: Romanov
 Revisjonikomisjoni liige: Kondakova
 Laohoidja: Semjonova

Tegelike jääkide seisu kindlaksmääramisel tuleb ruum, kus hoitakse saadusi ja materjale, töö vaheaegadeks (lõunaks või ööseks) kolhoosi juhatuse pitsatiga kinni pitseerida, kuna laohoidjal on keelatud laoruumi minek ilma revisjonikomisjonita. Lao võtmed jäävad hoiule laohoidja kätte.

Tegelike jääkide seisu kindlaksmääramise lõpetamise momendiks kannab laohoidja kõik dokumendid saaduste ja

materjalide laekumise või väljamineku kohta «Laohoidja sissetuleku-väljamineku raamatusse» ning annab nad kehtestatud korra kohaselt kolhoosi arvepidajale (raamatupidajale). Dokumendid seisude kindlaksmääramise ajal vastu võetud ja väljaantud saaduste ja materjalide kohta esitatakse revisjonikomisjonile ning komisjon võtab neid arvesse väärtuste tegeliku seisu lahtri täitmisel aktis. Vormistamata dokumente, näiteks eraviisilisi allkirju mingisuguste saaduste saamise kohta, arvesse ei võeta ning nende põhjal väljaantud saadused loetakse puudujäägiks.

Koos tegelike jääkide seisu kindlaksmääramisega peab revisjonikomisjon ühtlasi kontrollima ka saaduste ja materjalide hoidmise korda, laohoone korrasolekut, ruumide ja inventari puhtust ning valve ja tuletõrje seisundit.

Lõpetanud tegelike jääkide seisu kindlaksmääramise laos, kontrollib revisjonikomisjon kolhoosi raamatupidamises kõiki sissetuleku- ja väljaminekudokumente ning nende sissekandmise õigsust «Saaduste ja materjalide arvestuse raamatus». Praktiliselt on otstarbekohane seda tööd organiseerida nii: üks revideerijaist, revisjonikomisjoni liikmeist, kontrollib dokumente nende toimikusse õmblemise ja artiklite numbrite järjekorras, teine revisjonikomisjoni liige aga kontrollib nende dokumentide sissekandmise õigsust «Saaduste ja materjalide arvestuse raamatus», märkides pliiatsiga ära iga kontrollitud sissekande.

Sissetuleku- ja väljaminekudokumentide kontrollimisel teeb revisjonikomisjon kindlaks:

kas sissetulnud saadused ja materjalid on täies ulatuses arvestusraamatuis arvele võetud ning väljaläinud väärtused kuludesse kantud;

kas saadusi ei ole välja antud isikuile, kellel pole õigust nende saamiseks; kas saadusi pole välja antud odavama hinnaga või tasuta, kas neid ei kulutata ebamajanduslikult;

kas kolhoosnikute avansseerimine toimub õigesti, kas selles osas ei esine artelli põhikirja rikkumist;

kas saadused pärast nende sorteerimist, töötlemist jne. on õigesti arvele võetud ning kas saaduste väljatuleku normid on õigesti määratud;

kas ei esine dokumente, milledes on vormistatud ebaseaduslikke tehinguid, näiteks üksikute isikute süü läbi varastatud, riknenud ja hävinud saaduste mahakandmisi, saaduste mahakandmist kuludeks, mis pole seotud kolhoosi tootmistegevusega jne.

Olles veendunud «Saaduste ja materjalide arvestuse raamatusse» ja «Laohoidja sissetuleku-väljamineku raamatusse» tehtud sissekannete õigsuses, kontrollib revisjonikomisjon raamatuis väljatoodud saaduste ja materjalide jääkide õigsust ning märgib need andmed lao jääkide seisu kontrollimise akti lahtrisse «Seis raamatute järgi».

Laohoidja või mõne teise materiaalselt vastutava isiku juuresolekul võrdleb revisjonikomisjon lahtris «Tegelik seis» näidatud saaduste ja materjalide koguseid lahtris «Seis raamatute järgi» näidatud kogustega ning teeb kindlaks tulemused iga saaduse kohta.

Juhul kui tehakse kindlaks üle- või puudujääk, nõuab revisjonikomisjon laohoidjalt või mõnelt teiselt materiaalselt vastutavalt isikult seletust, mis antakse kas kirjalikult eri lehel või kirjutatakse üles akti.

Revisjonikomisjon peab hoolsasti kontrollima ja kindlaks tegema materiaalsete väärtuste puudujääkide tekkimise põhjusi. Saaduste loomuliku kao suuruse kindlaksmääramisel võib kasutada neid loomuliku kao norme, mis on kehtestatud varumisorganisatsioonidele, arvesse võttes saaduste hoidmise aega ja tingimusi ning nende väljaandmise tingimusi. Teraviljasaaduste loomuliku kao suuruse määramisel tuleb juhinduda teravilja niiskuse analüüsi andmeist tema salvestamisel ja tegeliku seisu kindlakstegemise momendil. Esitades juhatusele ja kolhoosnikute üldkoosolekule ettepanekuid revideerimise tulemuste ja puudujääkide põhjuste arutamiseks, peab revisjonikomisjon seisma valvel kolhoosi huvide eest, mitte lubama kolhoosi sotsialistliku omandi varastamist, kaitsma kolhoosi kuritarvituste ja ebamajanduslikkuse eest. Saaduste ja materjalide puudujääke, saaduste rikkumist ja nende hävimist ebamajanduslikkuse tõttu peavad hüvitama süüdlased. Igal ühisvara puudujäägi või raiskamise kindlakstegemise juhul teeb revisjonikomisjon kolhoosi juhatusele ettepaneku sisse nõuda kahjutasu ning võtta süüdlased kriminaalvastutusele kui sotsialistliku omandi varastajad.

Saaduste ja materjalide ülejäägid, mis revideerimisel ilmsiks tulid, soovitab revisjonikomisjon viivitamatult arvele võtta.

Ladude revideerimisel kontrollib revisjonikomisjon ka seemne säilimist, millel on suur tähtsus kolhoositootmise

edasiarendamiseks. Seemnefondi tuleb salvestada kõige parem, valitud sordivili, mis on korralikult puhastatud teiste kultuuride seemnetest, umbrohu ja mulla lisanditest ning mis täielikult vastab kehtivaile külvistandarditele. Revideerimisel kontrollitakse mitte ainult seemne säilimist, vaid ka selle õiget hoidmist: kas seeme on kaitstud rikkemise eest, kas pole ohtu seemne idanevuse vähenemiseks ning sordi-seemne segunemiseks mittesordilisega jne. Puuduste avastamise puhul tehakse ettepanek nende kõrvaldamiseks, näiteks seemnevili puhastada, desinfitseerida ja kuivatada või analüüsida idanevust jms.

Materiaalsete väärtuste kontrollimisel peab revisjonikomisjon erilist tähelepanu osutama söötade säilitamise ja õige kulutamise küsimusele.

III ja IV kvartali tegevuse revideerimisel on vaja kontrollida kore- ja mahlakate söötade arvelevõtmise õigsust ja õigeaegsust. Hein tuleb arvele võtta kohe pärast koristamise lõpetamist igal maatükil, ära ootamata heinakoristustööde täielikku lõpetamist. Sel märal, kuidas hein on kuhjadesse pandud, tuleb need mõõta ning mõõtmise andmeil kindlaks määrata varutud heina kaal. Igale kuhjale omistatakse eri number ja kuhjad antakse vastutava ametiisiku hoiule. Varutud heina vastuvõtmist ning selle üleandmist vastutava ametiisiku (farmijuhataja, söödakorraldaja) hoiule vormistatakse «Aktiga söötade vastuvõtmise kohta». Sama akti põhjal kantakse hein kolhoosi raamatupidamises tuludesse «Saaduste ja materjalide arvestuse raamatus» ja «Naturaaltulude ja nende jaotuse arvestuse raamatus». Põhk ja aganad tuleb pärast nende hoiulepanekut arvele võtta sama korra kohaselt. Silo kaalu kindlaksmääramiseks peavad silohoidlad enne silo hoidlatesse paigutamist olema mõõdetud. Söödajuurvili tuleb koristamise ajal kaaluda või selle kaal kindlaks määrata mõõtmise teel.

Revisjonikomisjon peab kontrollima söötade arvestuse ja kulutamise korda. Sageli tuleb ette juhtusid, et farmile antavaid koresöötasid ei arvestata nende kasutamise protsessis. Hein ja põhk, samuti ka silo kantakse kuludesse üks või kaks korda kuus. Näiteks söödeti loomadele kuhi heinu ning see kanti korruga kuludesse, või siloaugust kasutati silo, kuid kuludesse kanti see alles siis, kui siloauk tühjaks sai. Lõpuks esineb ka sääraseid fakte, et väljaantud söö-

tasid kulutatakse farmides ilma arvestuseta ning kantakse kuludesse aktide alusel, mis koostatakse kolhoosis kogu arvelevõetud söötade koguse kohta üks kord aastas. Selline väär praktika võimaldab söötade ebamajanduslikku kulutamist ning sageli ka nende varastamist.

Söötade kulutamisel peab kolhoosi juhatus silmas pidama kokkuhoidlikkust. Söötasid, nende hulgas ka kore- ja mahlakaid söötasid, tuleb farmile välja anda ainult kaalu järgi ning kolhoosi esimehe ja arvepidaja (raamatupidaja) allkirjadega varustatud dokumentide alusel. Farmile väljaantud kore-, mahlakaid ja jõusöötasid ei tohi kohe kuluna maha kanda, vaid tuleb kanda aruandvate isikute kontosse farmijuhataja nimele. Söötade väljajagamise kohta on farmijuhataja kohustatud koostama «Teatelehe söötade kulutamise kohta», mille õigsust tõendavad loomi söötnud kolhoosnikute allkirjad. Söötasid võib kuludena maha kanda ainult farmijuhataja poolt söötade kulutamise kohta esitatud teatelehtede alusel.

Revisjonikomisjon peab koos kolhoosi juhatuse ja põllumajanduse eriteadlastega vähemalt kaks korda kuus kontrollima kore-, mahlakate ja jõusöötade kasutamise õigsust.

Suurtes kolhoosides tuleb revisjonikomisjonil söötade kulutamise ja nende säilitamise õigsuse kontrollimisel sooritada tööd kolmes kuni neljas ja enam brigaadis ning neljas kuni viies farmis paljude isikute juures, kes on vastutavad söötade säilimise eest. Sellisel juhul on tarvis algul läbi arutada revisjoni läbiviimise kord ja tähtpäevad. Tööd võib korraldada järjekorras: algul kontrollida loomakasvatustarve, siis brigaade jne.

Vaatleme lao revideerimise näidisakti.

A K T

1. oktoobril 1952 revideeris kolhoosi «Krasnõi Oktjabr» revisjonikomisjon, koosseisus: esimees D. J. Romanov ja revisjonikomisjoni liige V. M. Kondakova, laohoidja A. G. Semjonova ja raamatupidaja N. I. Belova juuresolekul ladu.

Saaduste ja materjalide tegelike jääkide seisukontrollimisel kolhoosi laos laohoidja Semjonova juures seisuga 1. oktoober 1952 ning nende võrdlemisel raamatuliste andmetega tehti kindlaks järgmist.

Jrk. nr.	Nimetus	Mõõtühik	Tegelik seis	Seis raamatute järgi	Tulemused	
					Ülejääk	Puudu jääk
1.	Taliniisu	kg	45 207,2	45 253,5	—	46,3
2.	Rukis	"	73 610,0	73 610,0	—	—
3.	Söödajahu	"	295,0	222,0	73	—
4.	Liha, mitmesugune	"	23,0	54,2	—	31,2
5.	Lambavill, jäme	"	32,8	32,8	—	—
6.	Sool	"	582,0	604,0	—	22,0
					
21.	Taimeõli	"	18,6	19,2	—	0,6
22.	Sulatatud või	"	46,2	46,2	—	—
23.	Tükksuhkur	"	1,2	1,2	—	—
24.	Lambanahad.	tk.	18	21	—	3

Revisjonikomisjon kontrollis saaduste ja materjalide sissetulekut ja väljaminekut laos ning sissekandeid «Laohoidja sissetuleku-väljamineku raamatus». Väärnähtusi saaduste ja materjalide väljaandmises ning nende ebaseaduslikku kulutamist ei esinenud.

Seemnevarude hoidmise kontrollimisel puudusi ei ilmnenud.

Laoruumi ülevaatamisel tegi revisjonikomisjon kindlaks, et seintes on kinnipanemata pragusid, mille kaudu pääseb lattu vihmavesi, mis võib saadusi rikkuda.

Tuletõrjevahenditega on ladu varustatud: on olemas liiv, tünnid veega ja tuletõrjeinventar.

Saaduste ja materjalide vastuvõtmise ja väljaandmise dokumentide kontrollimisel tegi revisjonikomisjon kindlaks, et dokumendid on õigesti vormistatud, välja arvatud Põllumajandusvaru rajooniosakonna 2 arvet naelte ja klaasi peale. Nendel arvetel puudub laohoidja Semjonova allkiri, kes võttis materjalid hoiule. Naelad ja klaas on arvele võetud ning revisjonikomisjoni ettepanekul andis Semjonova allkirja materjalide saamise kohta.

Saaduste ja materjalide kontrollimise tulemuste alusel laos paneb revisjonikomisjon kolhoosi juhatusele ette:

1. Revideerimisel ilmnenud materiaalsete väärtuste ülejäägid laohoidja Semjonova juures kohe arvele võtta.

2. Laohoidja Semjonova juures avastatud puudujäägid — 15 kg liha ja 3 lambanahka — sisse nõuda turuhinnas ühe nädala jooksul. 46,3 kg nisu, 16,2 kg liha, 0,6 kg taimeõli ja 22 kg soola puudujääk soovitada maha kanda loomuliku kaona.

3. Kohustada kolhoosi raamatupidajat Belovat korda seadma materiaalsete väärtuste arvestust ning osutama rangemat nõudlikkust materiaalselt vastutavate isikute suhtes dokumentide õigeaegse esitamise alal, kolhoosi juhatusel aga karistada selle korra rikkujaid.

4. Teha kolhoosi juhatusele ettepanek remontida laoruum kümne päeva jooksul.

5. Revideerimise tulemused läbi arutada kolhoosnikute üldkoosolekul.

Revisjonikomisjoni esimees: Romanov
Revisjonikomisjoni liige: Kondakova
Raamatupidaja: Belova

Aktis numbrite 1 kuni 24 all nimetatud väärtuste tegelikku seisukinnitan. Üle- ja puudujäägid toodi välja minu juuresolekul. Teravilja ja muude saaduste puudujääke seletan loomuliku kaona.

Laohoidja: Semjonova

Saaduste ja materjalide revideerimisel farmides, brigaadides ja mujal peab revisjonikomisjon kontrollima, kas saadused, mis farm või brigaad sai, on õigeaegselt ja täielikult arvele võetud, samuti ka seda, kas sissetulnud söödad ja materjalid on eesmärgi kohaselt ja täielikult ära kulutatud.

Veisefarmi revideerimisel peab revisjonikomisjon kontrollima:

kas «Lüpsipäevikuid» peetakse õigesti igale lüpsjale kinnistatud lehmaderühma järgi ning kas peetakse õigesti «Piima arvestuse raamatut»;

kas farmijuhataja peab «Piima laekumise ja kulutamise aruannet» ning kas piima kulutamine vormistatakse dokumentidega;

kas «Teatelehed söötade kulutamise kohta» koostatakse õigesti ning kas peetakse kinni kehtestatud söödanormidest ja -ratsioonidest;

kas loomade poegimised vormistatakse õigeaegselt aktiga;

kas farmijuhataja peab zootehnilise arvestuse raamatuid — «Emasloomade arvestuse raamatut» ja «Noorkarja kasvatamise arvestuse raamatut».

Kolhoosi juhatus on kohustatud teostama kaks korda kuus kontroll-lüpsse. Kontroll-lüpside tulemused märgitakse «Lüpsipäeviku» lehekülje pöördele. Revisjonikomisjon peab rangelt jälgima sellest korrast kinnipidamist ning kontroll-lüpsidest osa võtma.

Linnufarmis kontrollib revisjonikomisjon munade saamise igapäevast arvestust, mida peetakse «Linnufarmi juhataja päevikus», samuti ka munade lattu saatmise dokumentide vormistamise õigsust.

Saaduste ja teiste materiaalsete väärtuste kontrollimisel põllundusbrigaadides tuleb erilist tähelepanu osutada teravilja, kartuli, köögivilja ja teiste saaduste õigeaegsele arvelevõtmisele.

Hoolsasti peab kontrollima ka, kuidas vormistatakse

dokumentidega teravilja puhastamist ja sorteerimist brigadi viljapeksukohal. On tarvis jälgida, et aktid teravilja salvestamiseks ettevalmistamise kohta oleksid õigeaegselt koostatud ja et seda tööd ei lükataks edasi kuni viljapeksukoha puhastamiseni ning et pärast puhastamist, sorteerimist või kuivatamist vili ja jäätmed võetaks õigesti arvele.

Revisjonikomisjon kontrollib «Villa laekumise ja varumispunkti ärasaatmise päeviku» ning kartuli, köögivilja, mee ja teiste saaduste arvelevõtmisel «Mitteteraviljaliste saaduste laekumise ja saatmise päeviku» koostamise õigsust ja õigeaegsust.

Farmides, brigaadides ja teistes hoiukohtades olevate saaduste ja muude materiaalsete väärtuste kontrollimise tulemused vormistatakse aktiga. Allpool toome niisuguse akti näidise revideerimise kohta põllundusbrigadi viljapeksukohal.

A K T

10. augustil 1952 revideeris Ljaminski rajooni kolhoosi «Putj Iljitša» revisjonikomisjon, koosseisus: revisjonikomisjoni esimees A. V. Toržkov ja revisjonikomisjoni liige A. P. Petrova, brigadiir N. A. Lepihhini ja kaaluja I. I. Fjodorovi juuresolekul 2. brigadi viljapeksukohta. Seejuures tehti kindlaks järgmist.

1. Kõik teravili brigadi põllult, mille suurus aruande järgi on 326 hektarit, on maha niidetud; sellest on kombainiga koristatud 280 hektarit ja niidumasinatega 46 hektarit, 22 hektarilt saadud vili on pektud, rōukudesse on pandud vili 19 hektaril, kuid 5 hektaril oli vili veel 8 päeva pärast niitmist kokku panemata.

2. Viljapeksul esinevad suured kaod — peks toimub halvasti, palju teri jääb väljapeksmatuna põhu sisse.

3. Kolhoosi raamatupidaja teatise kohaselt peab teravilja jääk brigadi viljapeksukohal olema 62 tsentnerit. Kaalumisel saadi aga 80 tsentnerit. 18 tsentneri suurune ülejääk tekkis selle tõttu, et kombainist saadud teravili oli «Kombainiga koristamise päevikus» arvele võetud, kuid kaaluja polnud kahe päeva jooksul dokumente kolhoosi kontoris edasi andnud.

4. «Viljapeksu päevikuid» koostavad brigadiir ja kaaluja õigeaegselt, kuid nendes pole näidatud brigadist ärasaadetud teravilja kogust.

5. Revisjonikomisjon tegi kindlaks, et 8. augustil oli brigadi viljapeksukohalt saadetud lattu 450 kilogrammi otra ilma saatekirjata. Vastuvõetud odra kohta andis laohoidja teatise.

Revisjonikomisjon paneb kolhoosi juhatusele ette:

1. võtta viivitamatult tarvitusele abinõud ilmnenud tõsiste puuduste kõrvaldamiseks niidetud vilja rōukudesse panemises, viljapeksu kvaliteedis ning vilja arvestuse korras viljapeksukohal;

2. kolhoosi raamatupidajal Kutšmenkoval seada korda teravilja arvestus brigaadides;

3. edaspidi saata teravilja brigadist elevaatorisse ja lattu ainult saatekirjadega ja rangelt kaalu järgi. Päeva jooksul pektud vili vor-

mistada dokumentidega samal päeval ning dokumendid anda kolhoosi kontorisse.

Revisjonikomisjoni esimees: Toržkov
Revisjonikomisjoni liige: Petrova
2. brigaadi brigadiir: Lepihhin
Kaaluja viljapeksukohal: Fjodorov

Kvartali-revideerimisel kontrollitakse kolhoosi kaubanduse organiseerimise õigsust. Kui kolhoosil on toodangu müügiks kioskeid, siis revideeritakse saadusi kioskites sama korra kohaselt nagu laoski.

Revisjonikomisjon kontrollib, kas toodangut realiseeritakse turul niisuguses koguses, millise artelli liikmete üldkoosolek on müügiks eraldanud. Andmed müüdüd toodangu koguse kohta teeb revisjonikomisjon kindlaks sissekannele järgi «Riiklike müügikohustuste ja kolhoosi kaubanduse arvestuse raamatus».

Üldreeglina määrab turul realiseeritavate saaduste hinnad kolhoosi juhatus ning need hinnad näidatakse ära «Saatelehel toodangu saalmise kohta» saaduste väljaandmisel laost kolhoosi müüjale. Saatelehel näidatakse ära ka müügiks väljaantud saaduste sort. Kõrvutades saatelehti aruannetega saaduste müügi kohta kolhoositurul, milliseid koostavad kolhoosi müüjad, teeb revisjonikomisjon kindlaks hindade ja laekunud summa õigsuse. Seda, kas müüja müügist saadud raha õigeaegselt ja terves ulatuses andis kolhoosi kassasse, kontrollitakse «Laekuri sissetulekute ja väljaminekute raamatu» sissekannete järgi. Kui müügist laekunud raha kanti kolhoosi jooksvale arvele pangas, siis on vastavad sissekanded jooksvate arvete arvestuses.

Neil juhtudel, kui hindasid ette ei määrata ja saadusi realiseeritakse müümise päeval turul kehtivate hindadega, peavad revisjonikomisjonil olema teada vastavad hinnad turul. Soovitavad on ka kauplemise ja müügihindade õigsuse ootamatud kontrollimised saaduste müümise momendil turul ning perioodilised revideerimised kioskites.

Neil juhtudel, kui revideerimisel tuleb ilmsiks saaduste varastamine või teised kuritarvitused, ei piirdu revisjonikomisjon ainult sellega, et märgib need fakiid revideerimisakti, vaid ta teeb ka omapoolsed ettepanekud kolhoosi juhatusele süüdlaste vastutuselevõtmiseks ning teatab sellest prokurörile ja masina-traktorijaama direktorile.

Eeskujuks toome niisuguse revisjonikomisjoni teadaande näidise.

LJAMINSKI RAJOOONI PROKURÖRILE MASINA-TRAKTORIJAAMA DIREKTORILE

Kolhoosi «Putj Iljitša» revisjonikomisjon revideeris 2. kuni 5. aprillini 1953 veisefarmi. Seejuures tehti kindlaks järgmist.

1. Farmijuhataja Aleksandra Grigori t. Lazareva kõrvaldas farmile loomade söötmiseks väljaantud söötasid. Jooksva aasta veebruari- ja märtsikuus anti kolhoosi laost 80 lehma ja 46 vasika jaoks 4,5 tsentnerit söödajahu ja 12,8 tsentnerit õlikooke ning kanti fiktiivsete, ainult A. Lazareva poolt allakirjutatud teatelehtede järgi kuludesse. Lüpsjate V. M. Agafonova ja V. M. Rõžova avalduse põhjal anti loomadele veebruari- ja märtsikuus jahu ainult kaks korda.

2. Farmijuhataja A. Lazareva võltsis süstemaatiliselt aruandeid vasikatele joodetud piima kohta. Nii näiteks sai lüpsja Soboleva temale kinnistatud vasikate jootmiseks iga päev 14 liitrit piima ning andis selle saamise kohta allkirja. Piima kulutamise aruannetes tehti arv 14 ümber 19-ks. Sel viisil omastas Lazareva iga päev 5 liitrit piima. Nagu revisjonikomisjon kindlaks tegi, oli teatelehtedes aasta algusest peale tehtud võltsimisi kokku 240 liitri peale.

3. Farmis peeti Lazareva isiklikku mullikat kaks kuud kolhoosi arvel. Üldse kulutati tema söötmiseks (keskmiste normide järgi) 2 tsentnerit heinu ja 1 tsentner põhku.

Esitatud faktide alusel palume süüdlasi kolhoosi saaduste kõrvaldamises vastutusele võtta ning võtta tarvitusele abinõud kolhoosile tekitatud kahju hüvitamiseks.

Lisa: 1. Väljavõte kolhoosi revideerimise aktist 6. aprillist 1953.

2. Kaheksa Lazareva poolt võltsitud originaalset aruannet piima kulutamise kohta.

3. Kaks fiktiivset «Teatelehte söötade kulutamise kohta».

Revisjonikomisjoni esimees: Toržkov

Sekretär: Rogožina

Teatanud juurdlusorganitele niisugused andmed, on revisjonikomisjon kohustatud jälgima abinõude rakendamist ilmsikstunnud kuritarvituste kohta ning taotlema kolhoosile tekitatud kahju hüvitamist süüdlaste arvel.

KONTROLLKÜSIMUSI

1. Millised põhiülesanded on revisjonikomisjonil saaduste ja materjalide säilimise revideerimisel?

2. Missuguses järjekorras teostatakse tööd saaduste ja materjalide kontrollimisel kolhoosi laos?

3. Milleks koostatakse saaduste ja materjalide seisu kindlakstegevemisel vahepealsed aktid?

4. Kes kirjutab alla lao revideerimise aktile?

5. Missuguseid abinõusid rakendab revisjonikomisjon juhul, kui ilmneb saaduste ja materjalide puudu- või ülejääk?

6. Millele peab revisjonikomisjon osutama tähelepanu veisefarmide kontrollimisel?

7. Missuguse korra kohaselt kontrollitakse kolhoositurul müüdüd saadustest saadud tulu õigsust?

Seitsmes loeng

VARA JA KARILOOMADE SEISU JA SÄILIMISE KONTROLLIMINE

Kolhoosid on sotsialistlikud suurettevõtted; nende käsutuses on tohutud rikkused ühiskarja näol loomakasvatusfarmides, põllumajandusliku inventari, veovahendite, hoonete, ehituste, mitmeaastaste istanduste ja muu vara näol. Kontroll nende vahendite säilimise üle on revisjonikomisjoni peamisi kohustusi.

Revisjonikomisjon kontrollib üks kord kolme kuu järel masinate, inventari ja muu vara seisu ning teostab kolhoosi juhatuse osavõtul ühiskarja arvulist ülelugemist.

Kolhoosi vara kontrollitakse selle hoiukohtade järgi brigaadides, farmides jne. vara säilimise eest vastutava isiku juuresolekul.

Revisjonikomisjon kontrollib, kas vastavalt põllumajandusliku artelli tüüppõhikirja 14. punktile on brigaadidele kinnistatud tööloomad, põllumajandusmasinad, veovahendid ning vajalikud majapidamishooned, kas ei esine vara ebaperemeheliku kasutamise, masinate ja inventari rikkimise juhtumeid.

Vara kinnistatakse brigaadile eriaktiga, milles on loetletud kõik brigadiiri vastutusele antud esemed.

Brigadiir on kohustatud kinnistama brigaadile üleantud vara ja väikeinventari üksikutele kolhoosnikutele, mille kohta tehakse vastav märge «Brigadiiri märkmikus». Sellesse kantakse sisse kolhoosnikute perekonnanimed, nende kolhoosnikute vastutusele antud esemete nimetused ja igaüks annab allkirja vara vastuvõtmise kohta.

Vara brigaadidele, brigaadisiselt aga üksikutele kolhoosnikutele kinnistamise õigsus tehakse kindlaks vara kinnistamise aktide kontrollimise teel, samuti ka sissekanete kontrollimisega «Brigadiiri märkmikus».

Kontrollides vara säilimist, ei osuta revisjonikomisjon sageli küllaldast tähelepanu väikeinventari seisuga kontrollimisele. See ei ole õige.

Kontrollimisel vaatab revisjonikomisjon algul vara ja väikeinventari üle natuuras ning olemasolev vara kantakse akti, mille vorm on samasugune kui saaduste ja materjalide kontrollimisel.

Toome niisuguse akti näidise.

A K T

kolhoosi «Krasnõi Lutš» brigaadis nr. 2 brigadiir M. I. Pavlovi vastutusel asuva vara kontrollimise kohta seisuga 1. oktoober 1952.

Kontrollisid revisjonikomisjoni liikmed M. V. Solovjov ja R. I. Iljina brigadiir M. I. Pavlovi juuresolekul.

Kontrollimisel ilmnes:

Jrk. nr.	Nimetus	Mõõtühik	Tegelik seis	Seis raamatute järgi	Tulemused	
					ülejääk	puudu jääk
1.	Tööhobused	tk.	22	22	—	—
2.	Hoburehad	"	2	2	—	—
3.	Kahehobuse-veokid	"	8	8	—	—
4.	Ühehobuse-vankrid	"	2	2	—	—
13.	Laternad	"	3	4	—	1
14.	Ohjad	"	24	25	—	1
15.	Valjad jne.	"	22	22	—	—

Revisjonikomisjoni liikmed: Solovjov
Iljina

Käesolevas aktis nr. 1 — nr. 32 loetletud materiaalsete väärtuste tegelikku seisuga kinnitan.

Üle- ja puudujäägid toodi välja minu juuresolekul. Üle- ja puudujääkide tekkimise põhjuste kohta lisan kirjaliku seletuse.

Brigadiir: Pavlov

Vara tegelik seis peab olema tõestatud brigadiiri, farmijuhataja või mõne teise isiku allkirjaga, kelle vastutusel vara on.

Pärast vara tegeliku seisu ja seisukorra kontrollimist kontrollib revisjonikomisjon vara arvestuse dokumente ning sissekannete õigsust sissetulnud vara arvelevõtmise või väljaläinud vara mahakandmise alal.

Vara tegelikku seisu võrreldakse jääkidega, mis on näidatud sissekannete järgi «Varade arvestuse raamatus», mida peetakse kolhoosi raamatupidamises, ja sissekanne- tega «Brigadiiri märkmikus». Tegelikke seise võrreldakse raamatulistega arvepidaja (raamatupidaja) ning selle isiku juuresolekul, kelle vastutusel vara on. Üle- või puudujää- kide põhjuste kohta nõutakse kolhoosi ametiisikutelt kirja- likud seletused.

Dokumentide läbivaatamisel peab revisjonikomisjon kontrollima, kas kõik vara mahakandmise juhud brigaadis, farmis jne. (välja arvatud loomade hukkamise ja häda- tapmise juhud) on tõestatud vara mahakandmise aktiga, milles näidatakse, missugune vara on välja läinud ja mis põhjusel.

Tingimata on tarvis kontrollida, kas kolhoosi juhatus moodustas komisjoni mahakantud vara ülevaatamiseks ning kas kulumise näol ei kanta maha äraravastatud vara, kas aktis on märgitud vara väljalangemise põhjused, kui aga selle hävimine toimus üksikisikute süü läbi, kas siis aktis on seda mainitud. Kolhoosi juhatuse koosolekute protokollide järgi kontrollitakse ka, kas kolhoosi juhatus vaatab vara mahakandmise aktid õigeaegselt läbi, ning tehakse kindlaks, kas isikuilt, kes on süüdi vara hävimises, rikkemises või kaotamises, nõutakse tekitatud kahju sisse.

Kontrollimisel peab revisjonikomisjon erilist tähelepanu osutama ühiskarja arvestuse õigsusele ja karja säilimisele.

Esitades Statistika Keskvalitsuse organitele igakuist aru- annet loomakasvatuse seisundi kohta, kontrollivad kolhoosi juhatus ja revisjonikomisjon vastavalt valitsuse poolt keh- testatud korrale raamatupidamise andmete õigsust loo- made arvu kohta. Seda kontrollitakse brigaadides, farmi- des ja kaugematel karjamaadel asuvate loomade üleluge- mise teel.

Tegelik loomade arv kirjutatakse «Loomade igakuise natuuras ülelugemise akti». Samasse akti kantakse ka and- med loomade arvulise seisu kohta arvestusraamatute järgi. Juhul kui tegelik seis läheb lahku raamatulistest jääkidest, näidatakse aktis loomade üle- ja puudujäägid.

Revisjonikomisjon peab kontrollima, kas aruandeid loomakasvatuse seisundi kohta arutatakse juhatare koosolekul ja kas rakendatakse vajalikke abinõusid puuduvate loomade natuuras või rahas sissenõudmiseks süüdlaselt.

«Loomade arvestuse raamatus tõugude järgi» loomade väljamineku kohta tehtud sissekannete kontrollimisega on tarvis kindlaks teha, kas farmijuhatajad või teised ametisikud koostavad loomade hukkimise või hädatapmise juhtumitel «Tähtajalise teate hukkunud ja hädatapetud loomade ja lindude kohta». Revisjonikomisjon peab osutama tõsist tähelepanu noorloomade arvelevõtmise õigsuse ja õigeaegsuse kontrollimisele, kontrollib kõiki poegimise akte ning võrdleb neid sissekannetega zootehnilise ja raamatu pidamise arvestuse raamatus.

Noorloomade mitteõigeaegset arvelevõtmist kasutatakse sageli ära loomade varastamise ja hukkimise varjamiseks ning kolhoosi väärtuslike loomade ümbervahetamiseks üksikisikuile kuuluvate väheväärtuslike loomadega.

Vastavalt seadusandlusele peavad isikud, kes on süüdi veiste, sigade, lammaste ja kitsede hukkimises, hüvitama kolhoosi kahju, mis määratakse kindlaks looma kolmekordse väärtuse suuruses kokkuostu-piirhindade järgi. Tõuloomade hukkimise puhul määratakse kahjutasu looma kolmekordse väärtuse suuruses tõuloomade hindade järgi. Isikud, kes on süüdi loomade varastamises, kannavad materiaalselt vastutust loomade täieliku turuhinna ulatuses.

NSV Liidu RKN ja ÜK(b)P Keskkomitee määruse «Abinõudest hobuste arvu suurendamiseks, nende hooldamise ja pidamise parandamiseks kolhoosides ja sovhoosides»¹ kohaselt võib kolhoosi juhatus nõuda isikutelt, kes on süüdi hobuste hukkimises, kahjutasu hobuse kolmekordse väärtuse suuruses varumishindade järgi. Peale selle tuleb need isikud, kes on süüdi hobuste kuritahtlikus ja hooletus kohtlemises, mis on endaga kaasa toonud hobuse hukkimise või töövõime kaotuse, võtta kriminaalvastutusele. Hobuste hukkimises süüdi olevate isikute kohtu alla andmisest kõrvalehoidmise eest võetakse kriminaalvastutusele ka kolhoosi esimees ja tootmisbrigaadi brigadiir.

¹ Avaldatud ajalehes «Pravda» 13. mail 1943.

KONTROLLKÜSIMUSI

1. Millised ülesanded on revisjonikomisjonil põhivahendite kontrollimisel?
 2. Miks on vajalik väikeinventari säilimise hoolikas kontrollimine?
 3. Missuguste dokumentidega tuleb tõendada vara ja väikeinventari väljaminekut?
 4. Mis peab revisjonikomisjon ette võtma, kui revideerimisel tehakse kindlaks, et loomade või muu vara hukkumine toimus nende säilimise eest vastutava isiku süü läbi?
-

RIIKLIKE KOHUSTUSTE TÄITMISE KONTROLLIMINE

Oma kohustuste täitmine riigi vastu on kolhoosi kõige esimeseks ülesandeks.

Vastavalt põllumajandusliku artelli põhikirjale on artelli juhatus ja kõik liikmed kohustatud kinni pidama tootmisplaanidest ning esmajärjekorras täitma kolhoosi kohustused riigi vastu müügikohustuse korras saaduste andmise, laenude tagastamise ja maksude tasumise alal, samuti ka õigeaegselt õiendama arved traktorijaamaga kolhoosile tehtud traktoritööde eest.

Mainitud kohustuste täpset ja õigeaegset täitmist dikteerivad nii riigi kui ka kolhoosi huvid.

Seepärast on kolhoosi riiklike kohustuste täitmise kontrollimine revisjonikomisjoni tähtsamaid ülesandeid. Kontrollitakse kohustuste täitmist müüginormide arvel riiklikele organitele taimekasvatus- ja loomakasvatussaaduste andmise alal, naturaallaenude tagastamist, arveldusi natuuras ja rahas traktorijaama poolt tehtud tööde eest, kontraheerimislepingute täitmist, samuti ka rahaliste maksete õiendamist — tulumaksu ja kindlustusmaksete tasumist ja laenude tagastamist pangale. Sõltuvalt riiklike kohustuste iseloomust organiseerib revisjonikomisjon ka nende täitmise kontrollimist. Näiteks piima ja rida teisi saadusi müüakse riiklikele varujaile seadusandlusega kindlaksmääratavas ulatuses kogu aasta kestel. Seepärast on niisuguste kohustuste täitmise käiku vaja kontrollida igal revideerimisel. Teravilja, tehniliste kultuuride jms. müük riigile toimub reeglikohaselt teisel poolaastal. Seepärast kontrollib revisjonikomisjon nende kultuuride müüginormide täitmise käiku kolmandas ja neljandas kvartalis, sõltuvalt iga kultuuri või kultuuride rühma kohta kehtestatud tähtaegadest.

Tähtajad saaduste müümiseks kontraheerimislepingute järgi on kindlaks määratud samade lepingutega.

Tehniliste kultuuride saaduste müümisel kontraheerimislepingute alusel saavad kolhoosid riigilt kaubastamise korras vajalikke tööstus- ja toidukaupu.

Saaduste müügi õigeaegsuse kontrollimisel kontraheerimislepingute järgi peab revisjonikomisjon ühtlasi kindlaks tegema seda, kas kolhoos saab tööstustooteid ja toidukaupu vastu ettenähtud hulgal ning kas kolhoosi juhatus peab kinni nende seaduslikust jaotamise korrast.

Loomakasvatussaaduste müüginormide täitmise tähtajad määratakse kindlaks määrustega ning igale kolhoosile määratakse saaduste müügi kalenderplaani. Näiteks piima osas näidatakse protsentides kogus, mis kuulub müümisele igas kvartalis.

Laenude tagastamise tähtajad Riigipangale ja Põllumajanduspangale on kindlaks määratud kolhoosi kohustuskirjades, mille ära kirju hoitakse kolhoosis. Kolhoosi raamatuis aga märgitakse, millisel tähtpäeval ja kui suur summa tuleb tasuda.

Maksude ja kindlustusmaksete tasumiseks rahandusorganitele on kõigi kolhooside jaoks kehtestatud ühesugused tähtajad. Nii näiteks tasuvad kolhoosid tulumaksu järgmistel tähtaegadel: 25. märtsiks — 20%; 1. juuniks — 10%; 1. oktoobriks — 30% ja 1. detsembriks — 40%. Riiklike kohustuste täitmise kontrollimisel kasutab revisjonikomisjon neid tähtaegaid.

Et kindlaks teha, kuidas kulgeb taimekasvatussaaduste müüginormide täitmine, toimib revisjonikomisjon järgmiselt: kolhoosile antud teadaannete alusel tehakse kindlaks, kui palju saadusi ja millistel tähtaegadel kolhoos peab ära andma. Tavaliselt koostab iga kolhoos teravilja ja teiste tähtsamate kultuuride kohta kooskõlas kolhoosile antud müügikohustuste täitmise plaaniga saaduste riigile äraandmise graafiku. Tähtis on jälgida, kas graafikut täidetakse, kas juhatus on rakendanud vajalikke abinõusid selleks, et garanteerida saaduste õigeaegset äraandmist ettenähtud kogustes. Kui saaduste äraandmise graafikut ei täideta, teeb revisjonikomisjon kindlaks põhjuse: kas transport on organiseeritud halvasti, kas puhastamine ja sorteerimine jääb maha, või ei edene asi viljapeksuga jne. Omapoolsed ettepanekud esitab revisjonikomisjon läbivaatamiseks artelli juhatusele.

Riiklike müügikohustuste täitmise kulgemise arvestust peab tavaliselt kolhoosi arvepidaja (raamatupidaja). Eesrindlikes kolhoosides tarvitatakse selle jaoks niisuguse vormiga vihikut, kuhu operatiivselt, iga päev kantakse sisse andmed riiklike kohustuste täitmise kohta:

VIHIK SAADUSTE KOHUSTUSLIKU ÄRAANDMISE ARVESTAMISEKS

Saaduse nimetus: Nisu

Äraandmise plaan

Müügikohustus			Naturaaltasu traktorijaamale					
Dokumendi nr.	Kogus (ts)	Täitmise tähtaeg	Dokumendi nr.	Kogus (ts)	Äraandmise tähtaeg	Dokumendi nr.	Kogus (ts)	Täitmise tähtaeg
122	410	15. augustiks	41	182	15. augustiks			
			62	40	20. augustiks			

Tegelikult ära antud

Kuupäev	Lähetatud varumispunkti		Tegelikult ära antud			Sellest arvestatud		
	Saatekirjade nr.	Kogus (ts)	Kviitungi nr.	Ära antud (ts)	Arvestatud (ts)	Müügikohustusteks (ts)	Naturaaltasuks traktorijaamale (ts)	Seemnelaenu katteks (ts)
1. august	39—42	28,0	002816	28,0	28,0	14,0	14,0	—
2. august	43—44	69,5	004732	69,2	69,2	34,6	34,6	—
3. august jne.	45—50	107,0	010310	107,0	106,0	53,0	53,0	—

Revisjonikomisjon ei või aga piirduda ainult nende andmetega, mida esitab kolhoosi arvepidaja (raamatupidaja). Ta kontrollib riiklike müügikohustuste täitmise kulgu ka dokumentide järgi. Selleks kasutab revisjonikomisjon varujate poolt kolhoosile antud kohustuskirju ja teadaandeid, traktorijaama naturaaltasu arveid tehtud traktoritööde kohta ja kontraheerimislepinguid. Naturaaltasu arvetes näidatakse ära, missuguste tööde eest, millal ja kui palju

saadusi on kolhoos kohustatud ära andma naturaaltasuna. Arvetes näidatakse ära ka aktide numbrid, mille järgi kolhoos võttis traktorijaama poolt tehtud tööd vastu. Dokumentideks, mis tõendavad müügikohustuste täitmise kulgu, on varumispunktide vastuvõtukviitungid. Nende dokumentide alusel kontrollib revisjonikomisjon kolhoosi arvepidaja (raamatupidaja) poolt tehtud sissekannete õigsust «Riiklike müügikohustuste ja kolhoosi kaubanduse arvestuse raamatus» (kõikide toodanguliikide alal), «Jooksvate arvete ja väärtpaberite arvestuse ning asutuste ja isikute arvelduste raamatus» ja «Fondide arvestuse raamatus» (kariloomade andmise kohta liha-müügikohustuste arvel).

Kohustuste täitmist rahaliste maksete alal kontrollitakse samuti dokumentide järgi. Maksete suurus ja tähtsajad tulumaksul selgitatakse välja rajooni rahandusosakonna teadaannete järgi, kindlustusmaksetel aga Riikliku Kindlustuse rajooniinspektuuri teadaannete järgi. Seda, millisel määral tulumaksu ja kindlustusmakseid on tasutud, teeb revisjonikomisjon kindlaks kolhoosi maksukorralduste järgi, mis panga poolt on täidetud.

Revisjonikomisjon osutab tähelepanu ka äraantavate saaduste kvaliteedile, taotledes seda, et riiklikele varujaile antaks esimese sordi saadusi ja kõrgeväärtuslikke, hästitoidetud loomi. Madalakvaliteediliste saaduste andmine toob riigile kahju ja pole kolhoosile kasulik, sest sel puhul tuleb saadusi täiendavalt juurde anda. Kui varumispunkti on antud madala kvaliteediga saadusi, siis on varumisorganisatsioonide kviitungitel näha koguse mahahindamise määr ning äraantud saaduste hinnad.

Kõikidel juhtudel, kui revideerimisel või kontrollimisel avastatakse, et kolhoos ei ole riiklikke kohustusi õiendanud õigeaegselt või on andnud ära madala kvaliteediga saadusi, võtab revisjonikomisjon kolhoosi juhatus kaudu tarvitusele vajalikud abinõud selle tõsise üleastumise vältimiseks tulevikus.

Kontrollimise tulemused selle kohta, kuidas kolhoosi juhatus täidab kohustusi riigi vastu, kannab revisjonikomisjon ette üldkoosolekule.

Kui revideerimisel ilmnes trahvide ja viiviste maksmise maksutähtpäevade möödalaskmise eest, kohtu- või muud kulusid riiklike kohustuste mittetäitmise tõttu, siis revisjonikomisjon esitab üldkoosolekule arutamiseks ettepanekud süüdlaste karistamiseks.

KONTROLLKÜSIMUSI

1. Missugused kohustused on põllumajandusliku artelli tüüppõhikirja järgi kolhoosi juhatusel ja kõikidel liikmetel kolhoosi riiklike kohustuste täitmise osas?

2. Missuguste dokumentide järgi teeb revisjonikomisjon kindlaks kolhoosi kohustuste suuruse saaduste müügi, naturaaltasu, kontraheerimislepingute ja rahaliste maksete alal?

3. Missuguste dokumentide järgi kontrollib revisjonikomisjon kolhoosi kohustuste täitmist saaduste äraandmise ja rahaliste maksete alal?

Üheksas loeng

KOLHOOSNIKUTE, ASUTUSTE JA ISIKUTEGA TEOSTATAVATE ARVELDUSTE KONTROLLIMINE

Üheks sotsialistliku suurpõllumajanduse eeliseks on tema kõrge kaubalisus, mis võimaldab kolhoosidel saada pidevalt suuri rahalisi tulusid.

Nagu partei XIX kongress märkis, on peaülesandeks põllumajanduses maaviljeluse ja loomakasvatuse kogu- ja kaubatoodangu suurendamine kolhooside ühismajapidamise edasise kindlustamise ja arendamise ning põllumajanduses eesrindliku tehnika ja agrokultuuri juurutamise alusel. Tähtsamat liiki põllumajandussaaduste tootmise suurendamine tunduval määral kutsub esile kolhooside rahaliste tulude uue kasvu ning tagab kolhoosnikele normipäevade järgi antava tulu suurenemise. Kolhoosnike materiaalse ja kultuurilise elutaseme tõusus avaldub sotsialismi põhilise majandusseaduse toime, mille oluliseks jooneks ja nõudeks on kogu ühiskonna järjest kasvavate materiaalsete ja kultuuriliste vajaduste maksimaalse rahuldamise kindlustamine sotsialistliku tootmise pideva suurendamise ja täiustamise teel kõrgeima tehnika baasil.

Kolhoosi rahaliste ja naturaaltulude jaotamine artelli liikmete vahel toimub väljaarvestatud normipäevade hulga alusel. Nendes brigadides ja farmides, kus saadakse suuremaid saake või kus loomakasvatus on kõrgema produktiivsusega, saavad kolhoosnikud ka rohkem tasu, aga brigadides ja farmides, kus saadakse väiksemaid viljasaake või kus loomakasvatussaaduste toodang on väiksem, saavad kolhoosnikud oma töö eest vähem tasu.

«On vaja,» ütles G. M. Malenkov aruandekõnes ÜK(b)P Keskkomitee tööst partei XIX kongressile, «seada kolhoosides sisse tulude jaotamise progressiivsem süsteem, mille kohaselt artelli tulude jaotamist artelli liikmete vahel teostatakse kolhoosnikuile arvestatud normipäevade hulga

alusel otseses sõltuvuses brigaadi, lüli või üksiku kolhoosniku poolt tegelikult saadud põllumajanduslikust toodangust. See annab võimaluse tunduvalt tõsta kolhoosnikute tööviljakust ja lõplikult likvideerida võrdsustamine ning aitab kaasa normipäeva väärtuse edasisele tõusule.»¹

Rahalisi ja naturaalseid avansse antakse kolhoosnikutele väljaandmiste lehtede järgi, kooskõlas kolhoosi juhatuse poolt kinnitatud määradega ning vastavalt iga kolhoosniku poolt väljatöötatud normipäevade arvule.

NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja ÜK(b)P Keskkomitee 19. septembri 1946. aasta määruses «Äbinõudest põllumajandusliku artelli põhikirja rikkumiste likvideerimiseks kolhoosides» on tõsiselt kahjulikuna ja kolhoosivastasena hukka mõistetud säärane väär arvelduste praktika kolhoosi liikmetega, et üks osa kolhoosnikutest ei saa kogu normipäevade järgi saadaolevat naturaalselt ja rahalist tasu kätte, teine osa artelli liikmeist aga saab rohkem, kui tal normipäevade järgi saada on. Säärane praktika, et üks osa kolhoosnikutest saab rohkem tasu, kui tal normipäevade järgi on õigus saada, põhjustab mitteõigeaegseid arveldusi teise osa kolhoosnikutega. Selle tõttu ei õienda palju kolhoose mitme aasta vältel kolhoosnikutega neile normipäevade järgi arvestatava tasu lõpparveid. Seejuures jäävad üldreeglina niisugusesse olukorda need kolhoosnikud, kes kõige aktiivsemalt suhtuvad ühiskondlikku töösse ning kellel on suur arv normipäevi. Seega kitsendatakse ebaseaduslikult nende huvisid, kuna hooletud kolhoosnikud asetatakse soodsamatesse tingimustesse, mis võimaldab neil lõigata ära osa kolhoosi tuludest.

Mõnes kolhoosis, selle asemel et artelli liikmeid avansseerida kindlaksmääratud tähtpäevadel väljaandmiste lehtede järgi ja artelli juhatuse poolt määratud ulatuses, otsustab kolhoosi esimees sageli isiklikult need küsimused, annab avansse üksikute korralduste alusel, arvestamata kolhoosnikute poolt väljatöötatud normipäevade arvu. Esineb juhtusid, et avansse antakse ebaseaduslikult isikuile, kes seisavad lähemal kolhoosi juhatusele ning kolhoosi ametiisikuile.

Sääraste väärarvelduste vastu tuleb revisjonikomisjonil pidada leppimatut võitlust. Ta on kohustatud hoolikalt kontrollima kõiki artelli arveldusi artelli liikmetega, välja

¹ G. Malenkov, Aruandekõne ÜK(b)P Keskkomitee tööst partei XIX kongressile, Tallinn, 1953, lk. 51.

selgitama iga normipäevade vähemarvelduse ning mitte-õigeaegse arvelduse juhtumi, samuti ka naturaal- ja rahaliste avansside andmise vastavuse väljatöötatud normipäevadele.

Arvelduste õigsust kolhoosnikutega kontrollitakse «Kolhoosi liikmete arvelduste raamatu» järgi. Selles raamatus avatakse iga kolhoosniku jaoks nimeline konto, milles arveldusi natuuras teostatakse eraldi arveldustest rahas.

Esimese kvartali revisjonil peab revisjonikomisjon algul kontrollima, kas arveldused kolhoosnikutega eelmise aasta normipäevade järgi on õigeaegselt toimunud. Selleks võrreldakse sissekandeid real «kolhoosi võlgnevus aasta algul» järgnevate sissekannetega saaduste ja raha väljaandmise kohta. Arvepidaja peab raamatus tingimata ära näitama, missuguste normipäevade arvel saadusi ja raha anti — kas eelmise aasta normipäevade arvel või avansina jooksva aasta normipäevade arvel.

Järgnevatel revisjonidel kontrollitakse sissekandeid kolhoosnikute nimelistes kontodes ning tehakse kindlaks, kas avansse natuuras ja rahas on antud kolhoosi juhatuse ühekordsete korralduste järgi, mitte aga «Naturaal- ja rahaliste väljaandmiste lehtede» järgi. Kõik väljaandmised kolhoosi juhatuse ühekordsete korralduste järgi ilma kolhoosnikute poolt väljatöötatud normipäevade arvestuseta märgitakse eelnevalt eri paberilehele, pärast aga summeeritakse ning kantakse sisse revideerimisakti vastavasse ossa.

«Naturaal- ja rahaliste väljaandmiste lehtede» koostamise õigsust peab revisjonikomisjon samuti kontrollima.

Kolhoosnikutele avansside andmisel peab kolhoosi juhatuse arvestama jaotamisele kuuluvate saaduste hulka ning nii juba väljatöötatud kui ka aasta lõpuni plaani järgi veel ettenähtud normipäevade üldarvu.

«Naturaal- ja rahaliste väljaandmiste lehtede» koostamise õigsuse kontrollimisel on tarvis kindlaks teha, kas neisse lehtedesse on kinnipidamiseks täielikult sisse võetud need saadused ja raha, mida üksikud kolhoosnikud olid eelmisel aastal saanud üle tegeliku väljatöötuse. Selleks otstarbeks võrreldakse näitajaid kolhoosi aastaaruande XX tabelis «Arvelduste seis kolhoosnikutega ja traktoribrigaadide töölistega normipäevade järgi» real «Jäädi kolhoosile võlgu» kokkuvõtetega «Naturaal- ja rahaliste välja-

andmiste lehe» lahtris «Kuuluvad kinnipidamisele varem väljaantud avansid».

Revisjonikomisjon peab kontrollima ka kolhoosi liikmeile lisatasu arvestamise õigsust ja selle väljaandmise õigeaegsust. Arveldused taimekasvatuses töötavatele kolhoosnikutele, traktoribrigaadide töötajaile ja põllundusbrigaadide brigadiiridele lisatasude maksmise osas teostatakse «Plaanülesannete täitmise arvestuse raamatus taimekasvatuses», loomakasvatuses töötavatele kolhoosnikutele aga «Loomakasvatusala plaaniülesannete täitmise arvestuse raamatus».

Arveldused kolhoosi esimehe, tema asetäitja, farmijuhatajate ja arvepidaja (raamatupidaja) lisatasude kohta, samuti ka lisatasu andmine lihas rasva-, poolrasva- ja peekonisigade andmise eest liha-müüginormide katteks või riigile üle plaani sigade müümise eest toimuvad arvestuslehtede järgi, mis koostatakse eraldi teatistena «Loomakasvatusala plaaniülesannete täitmise arvestuse raamatu» sissekannete alusel.

Kolhoosnikute ja kolhoosi ametiisikute lisatasu määrad viljakoristamise plaani ületamise ning noorloomade üleskasvatamise, täiskasvanud loomade säilitamise ja loomakasvatuse produktiivsuse tõstmise ülesannete ületamise eest on kindlaks määratud valitsuse eri määrustega iga oblasti, krai ja vabariigi kohta. Arvelduste koostamise kord lisatasude kohta on ära näidatud kolhooside arvepidamise juhendites.

Saadaoleva lisatasu väljaandmiseks kolhoosnikutele koostatakse tavaliselt eraldi «Naturaal- ja rahaliste väljaandmiste lehed». Lisatasuna saadaolevate saaduste ja loomade hulk ning lisatasu väljaandmine kantakse kolhoosnikute nimelistele kontodele «Kolhoosi liikmete arvelduste raamatus» ja «Kolhoosnikute tööraamatuisse». Sissekannete õigsust neis raamatuis kontrollib revisjonikomisjon algdokumentide järgi.

Peale tasu normipäevades saavad kolhoosi esimees, tema asetäitja ja arvepidaja (raamatupidaja) veel rahalist juurdemaksu, mille suurus sõltub kolhoosi rahaliste tulude suurusest. Kuna täpset rahaliste tulude suurust saab kindlaks määrata ainult aasta lõpul, siis aasta kestel makstakse mainitud isikuile rahalist juurdemaksu 70 protsendi ulatuses sellest juurdemaksusummast, mis neile arvestati eelmise aasta tulude alusel. Selle summa suurust kontrollib

revisjonikomisjon kolhoosi aastaaruande XVI tabelist. Aasta lõpul teostatakse rahaliste juurdemaksude ümberarvestus, vastavalt jooksva aastal tegelikult saadud rahalistele tuludele. Ümberarvestus koostatakse erilise loetelise näol. Rahalise tulu suurust kontrollib revisjonikomisjon äsjamöödunud aasta aastaaruande järgi.

Rahalise juurdemaksu väljamaksed kantakse esimehe, tema asetäitja ja arvepidaja (raamatupidaja) nimelistele kontodele «Kolhoosi liikmete arvelduste raamatus», mille sissekannete järgi kontrollitaksegi rahalise juurdemaksu arvestuse õigsust.

Eriti suur tähtsus kolhoosi rahanduse tugevdamisel on arvelduste õigel organiseerimisel asutuste ja isikutega.

Kõigil kolhoosi rahalistel vahenditel on kindel sihtotstarve: tuluna laekunud raha jaotatakse artelli põhikirja eetikirjutuste kohaselt; jagamatu fond on määratud kapitalmahutusteks (ehitusteks, loomade ja inventari soetamiseks jne.); fondi kultuurilisteks vajadusteks võib kulutada samuti ainult sihtotstarbe kohaselt. Kolhoosi juhatuse kohuseks on juhtida finantsmajandust nii, et rahaliste vahendite kulutamine toimuks ainult sihtotstarbe kohaselt ning et ei tekiks debitoorset võlgnevust.

Partei ja valitsus on korduvalt juhtinud tähelepanu lubamatule olukorrale, et üksikud organisatsioonid ja asutused ei tasu pikemat aega kolhoosidele suuri summasid, ning on osutanud kolhoosidele abi debitoorse võlgnevuse sissenõudmisel. 19. septembri 1946. aasta määrusega «Abinõudest põllumajandusliku artelli põhikirja rikkumiste likvideerimiseks kolhoosides» kohustasid NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja ÜK(b)P Keskkomitee kõiki ettevõtteid, asutusi ja organisatsioone õigeaegselt ja ausameelselt tasuma kolhoosidele nende saaduste ja nende poolt tehtud tööde eest.

Kuid reas rajoonides pole ikka veel likvideeritud mõnede riiklike ja kooperatiivsete organisatsioonide juhatajate vastutustundetute suhtumine arveldustesse kolhoosidega. Kolhoosidele ei maksta alati õigeaegselt raha äraantud või müüdü saaduste ja tehtud tööde eest. Suur debitoorne võlgnevus tekitab tõsist kahju kolhooside ühismajapidamisele. Selline võlgnevus ning organisatsioonide ja asutuste mitteõigeaegsed arveldused kolhoosidega halvendavad tunduvalt kolhooside rahalist seisundit.

Tõepoolest, kui osa kolhoosi vahendeid asub debitoorse võlgnevusena võlgnike (deebitoride) käes, siis see tähendab

dab, et deebitorid kasutavad kas kolhoosi jagamatu fondi vahendeid või tema tulusid. Selle tõttu pole kolhoosil võimalik õigel ajal teostada kapitaalkulutusi ning õigeaegselt maksta tasu kolhoosnikutele normipäevade järgi. Juhtub ka nii, et kolhoos ei tasu debitoorse võlgnevuse olemasolu tõttu õigeaegselt oma kohustusi, maksab protsente maksete tähtpäevade möödalaskmise eest ning saab sellest kahju.

Kolhoosi arvelduste seisundit kontrollib revisjonikomisjon sissekannete järgi «Jooksvate arvete ja väärtpaberite arvestuse ning isikute ja asutuste arvelduste raamatus», kus arvestatakse operatsioone peakonto nr. 7 — «Arveldused asutuste ja isikutega» — järgi. Selles raamatus avatakse iga asutuse ja isiku jaoks eraldi konto. Kontrollimisel kasutatakse ka dokumente, milledega arveldusi on vormistatud.

Kontrollides arveldusi organisatsioonide ja isikutega, peab revisjonikomisjon kindlaks tegema: kui palju ja kes on võlgu kolhoosile (debitoorne võlgnevus); kui palju ja kellele võlgneb kolhoos (kreditoorne võlgnevus); võlgnevuse tekkimise aja ja põhjused; missuguseid abinõusid on kolhoosi juhatuse ja arvepidaja (raamatupidaja) debitoorse võlgnevuse sissenõudmiseks ning kreditoorse võlgnevuse kustutamiseks tarvitusele võtnud. Revisjonikomisjon võib organisatsioonidelt ja asutustelt kolhoosi juhatuse kaudu kirjalikult nõuda väljavõtteid kolhoosi nimelisest kontost. Saadud väljavõtteid võrreldakse antud organisatsiooni nimelise kontoga kolhoosi raamatus.

Kirjalik nõudmine kirjutatakse järgmiselt:

Pervomaiski Rajooni Tarbijate Kooperatiivide Liidule

Pervomaiski rajooni kolhoosi «Iskra» revisjonikomisjon palub Teilt väljavõtet kolhoosi nimelisest kontost seisuga 1. oktoober 1954. Väljavõtet vajatakse revideerimisel.

Revisjonikomisjoni esimees: *Solovjova
Sekretär: Mihhedko

Kui arvelduste kontrollimisel selgub, et mõned organisatsioonid või eraisikud meeldetuletustele vaatamata ei tasu oma võlgu kolhoosile, peab revisjonikomisjon kolhoosi juhatusele nõudma võlgnevuse viivitamatut sissenõudmist kohtu kaudu. Võlgnevuse sissenõudmiseks kohtu korras kehtiv hagi aegumise tähtaeg on asutustevaheliste vaidluste puhul

poolteist aastat ning pretensioonide esitamiseks eraisikuile kolm aastat.

Hagiavalduses, mis esitatakse kolhoosi juhatuse nimel, näidatakse ära võla summa ning missugustest operatsioonidest see summa sugenes; lisatakse juurde ära kirjad dokumentidest, mis tõendavad võlgnevuse tekkimise fakti. Originaaldokumendid esitatakse kohtule ülevaatamiseks asja kohtuliku arutamise ajal.

«Jooksvate arvete ja väärtpaberite arvestuse ning asutuste ja isikute arvelduste raamatu» sissekannete järgi kontrollib revisjonikomisjon, kas kolhoos õiendab õigeaegselt oma kreditoorset võlgnevust.

Suurt tähelepanu peab revisjonikomisjon osutama kolhoosi ja traktorijaama vastastikuste arvelduste kontrollimisele. Neid arveldusi arvestatakse mitmes nimelises kontos. Ühes neist arvestatakse arveldusi traktorijaamaga naturaaltasude alal. Nende arvelduste puhul on tarvis kontrollida, kas traktorijaama poolt esitatud arvetesse on õigesti sisse kantud äraandmisele kuuluva teravilja ja teiste saaduste kogus. Selle konto sissekannete järgi kontrollitakse ka naturaaltasu varumisorganitele äraandmise õigeaegsust.

Teises nimelises kontos toimuvad arveldused traktorijaamaga rahas rahalise tasu eest tehtud tööde alal. Rahalisi arveldusi traktorijaama poolt tehtud tööde eest kontrollitakse sama korra kohaselt nagu naturaaltasu puhulgi.

Omaette nimelises kontos arvestatakse arveldusi traktorijaamaga muude operatsioonide alal — tööde eest, mida traktorijaam teeb kolhoosile, näiteks veoste (peale teravilja) transport, mille eest kolhoos tasub vahetult traktorijaamale, kolhoosile müüdüd varuosade ja muude materjalide eest, samuti ka tööde eest, mida kolhoos teeb traktorijaamale. Revisjonikomisjon peab kontrollima seda, et ei korjaks traktorijaama võlgnevust kolhoosile või, vastupidi, kolhoosi võlgnevust traktorijaamale, ning nõudma kolhoosi juhatusest arvelduste õigeaegset õiendamist. Kolhoosi juhatuse ja traktorijaama direktioon on kohustatud süstemaatiliselt võrdlema vastastikuseid arveldusi.

Arveldusi varumisorganisatsioonidega kolhoosi poolt äraantud saaduste kohta arvestatakse samuti «Jooksvate arvete ja väärtpaberite arvestuse ning asutuste ja isikute arvelduste raamatus».

Kontrollides arveldusi varumisorganisatsioonidega, peab revisjonikomisjon jälgima seda, kas arvepidaja (raamatu-

pidaja) on kõik äraantud saaduste vastuvõtukviitungite järgi kolhoosile kuuluvad summad sisse kandnud ning kas varumisorganid tasuvad õigeaegselt oma võlgnevust. Revisjonikomisjon peab kontrollima ka, kas varumisorganid maksavad, vastavalt tehniliste kultuuride kontraheerimislepingutele, õigesti lisatasu.

Pangalt saadud laenude osas kontrollib revisjonikomisjon maksete tähtpäevi kolhoosi poolt antud kohustuste järgi ning raha tasumist vastavalt nendele tähtpäevadele.

Revisjonikomisjon peab kontrollima ka arvelduste seisu aruandele isikutega. Raha väljamaksmine aruandluse alla võib toimuda aruandluse isiku avalduse põhjal, milles on ära näidatud, mis otstarbeks vahendeid vajatakse. Vahendite väljaandmiseks aruandluse alla peab olema kolhoosi esimehe luba. Aruandluse alla ei või raha välja maksta, kui aruandelune isik pole tagastanud varem saadud summasid. Aruandelused isikud peavad esitama aruanded kolme päeva jooksul, arvates korralduse täitmiseks määratud tähtaja möödumisest või komanderingult tagasi jõudmisest, kulutamata raha jääk aga tuleb sama aja jooksul kassasse tagasi maksta.

Kolhoosi ametiisikute ja kolhoosnike komandeerimiskulude suuruse määrab kindlaks kolhoosi liikmete üldkoosolek. Päevaraha ja korteriraha suurus komanderingul viibimise ajal ei tohi ületada neid norme, mis NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu on kehtestanud riiklike ja kooperaatiivsete asutuste töötajate jaoks. Sõidukulud lähetuskohta ja sealt tagasi tuleb aga tasuda kehtivate tariifide järgi.

Komandeerimiskulud tasutakse ainult siis, kui on olemas kolhoosi poolt väljaantud komandeerimistunnistus, millel on märkused lähetuskohale saabumise ja sealt lahkumise kohta. Aruandele isikute avansiaruanded peavad olema kontrollitud ja alla kirjutatud kolhoosi arvepidaja (raamatupidaja) poolt ning kinnitatud esimehe poolt. Kolhoosi esimehe avansiaruanded vaadatakse läbi ja kinnitatakse tavaliselt juhatuse koosolekul.

Avansiaruannete põhjal kontrollib revisjonikomisjon komandeerimiskulude tasumise õigsust ning seda, kas majapidamiskuludeks saadud rahalised vahendid on kulutatud otstarbekohaselt. Kontrollides avansiaruandeid, milles kajastub materjalide või inventari soetamine, kontrollib revisjonikomisjon hoolega seda, kas kõik soetatud väärtused on antud laohoidja või teiste ametiisikute vastutuse

alla ning kas need väärtused on raamatupidamise raamatuis arvele võetud.

Aruandearvete isikute nimeliste kontode järgi kontrollitakse kulutamata avansi tagastamise õigeaegsust.

Neil juhtudel, kui kolhoosis töötab pidevalt väljastpoolt palgatud töötajaid, näiteks põllumajanduse spetsialiste, toimetatakse arveldusi nende töötasu alal samuti «Jooksvate arvete ja väärtpaberite arvestuse ning asutuste ja isikute arvelduste raamatus». Nimeliste kontode sissekanete ning töötasu arvestuslehtede järgi kontrollib revisjonikomisjon arvelduste vastavust töölepingule, töötasu maksamise õigeaegsust ning maksude ja riigilaenu kinnipidamise õigsust nendelt töötajatelt.

Samas raamatus peetakse kolhoosi liikmetega arveldusi, mis pole seotud arveldustega normipäevade järgi, näiteks vasikate kontraheerimise alal, üksikute kolhoosnikute süü tõttu kolhoosile tekitatud kahju hüvitamise alal ja muid arveldusi. Kontrollides sissekandeid nimelistes kontodes, teeb revisjonikomisjon kindlaks, kas kolhoosnikud tasuvad õigeaegselt oma võlgnevust ning kas kolhoos tasub õigeaegselt oma võlakohustusi kolhoosnikutele.

KONTROLLKUSIMUSI

1. Milliste raamatute ja dokumentide järgi kontrollitakse kolhoosnikute avansseerimise õigsust?
2. Milliste raamatute ja dokumentide järgi tehakse kindlaks debitorse ja kreditorse võlgnevuse tekkimise aeg ning põhjused?
3. Missugustel juhtudel on kolhoosi juhatus kohustatud taotlema asutustelt ja isikutelt võlgade sissenõudmist kohtu teel?
4. Mis on hagi aegumise tähtaeg?
5. Missugune on kolhoosis kehtiv komandeerimiskulude tasumise kord?
6. Missuguse tähtaja jooksul peavad aruandearvused isikud esitama aruanded?

Kümnes loeng

KOLHOOSI TULUDE-KULUDE EELARVE TÄITMISE KONTROLLIMINE

Kolhooside kui suurte sotsialistlike põllumajandusettevõtete majapidamine toimub rangelt plaani järgi.

Igal aastal koostab kolhoos aasta tootmisplaani, milles nähakse ette tööde kava eelseisvaks aastaks. Kolhoosi iga brigaadi ja loomakasvatusefarmi jaoks määratakse kindlaks aasta tootmisülesanded.

Kolhooside finantsmajandust juhitakse tulude-kulude eelarve alusel, mille kinnitab kolhoosnikute üldkoosolek. Põllumajandusliku artelli põhikiri näeb ette, et igas kolhoosis koostab artelli juhatus aasta tulude-kulude eelarve nii tulude laekumise kui ka vahendite kulutamise kohta.

Kolhoosi tulude-kulude eelarve koosneb neljast osast, milledest igäühes nähakse ette vahendite laekumine ja kulutamine kindla sihtotstarbe kohaselt.

Tulude-kulude eelarve koostamisel peab kolhoosi juhatus koostama abiarvestusi, milledes arvestatakse tulusid ja kulusid üksikásjalisemalt. Näiteks eelarve tulude osas on näidatud summa, mis saadakse taimekasvatussaaduste müügist. Abiarvestuses eelarve selle artikli kohta tuleb näidata, kui palju, missuguse hinnaga ja kui suure summa ulatuses igast tootmisplaanile vastavast saaduste liigist realiseeritakse.

Abiarvestustes eelarve kuluartiklite kohta dešifreeritakse rahaliste vahendite kulutused. Näiteks artikli «Kütte- ja määrdeained» kohta näidatakse, kui palju kütte- ja määrdeaineid kulutatakse mootorite tööks; kui palju kütte- ja määrdeaineid vajatakse autotranspordi tööks; kui palju määrdeaineid on tarvis aasta jooksul vankrite ja põllumajandusmasinate määrimiseks jne.

Kolhoosi juhatus võib vahendeid kulutada ainult nende artiklite järgi ning selles ulatuses, nagu seda näeb ette

eelarve. Vahendite omavoliline ümberpaigutamine eelarve kulude osas ühest artiklist teise pole lubatud; sääraseks vahendite ümberpaigutamiseks peab kolhoosi juhatus nõutama üldkoosoleku loa. Seejuures võib kolhoosi juhatus enne viljasaagi lõplike väljavaadete selgumist kulutada mitte üle 70 protsendi summadest, mis kolhoosi eelarve järgi on assigneeritud tootmiskuludeks (eelarve artiklid 7—20).

Kolhoosi juhatuse majandusliku ja finantsilise tegevuse revideerimisel kontrollib revisjonikomisjon ka tuludekulude eelarve täitmist iga artikli järgi nii tulude kui ka kulude osas.

Näiteks veisefarmist kavatsetakse saada aastas 428 tuhat rubla rahalist tulu. Sõltuvalt saaduste realiseerimise tähtaegadest jaotatakse see summa kvartalite peale: I kvartal — 102 000, II kvartal — 130 000, III kvartal — 106 000 ja IV kvartal — 90 000 rubla. Sama korra kohaselt jaotatakse kvartalite peale ka rahaliste vahendite kulutused. Revisjonikomisjonil on võimalik kvartali jooksul tegelikult saadud tulusid ja tehtud kulutusi kõrvutada kvartaliplaniülesannetega ning sel teel kontrollida eelarve täitmist.

Eelarve täitmise kontrollimise hõlbustamiseks peavad kolhooside arvepidajad (raamatupidajad) eelarve täitmise kohta igakuist koondtabelit iga tulu- ja kuluartikli järgi.

KOONDTABEL

N. kolhoosi eelarve täitmise käigu kohta 1954. aastal

I. Rahalised tulud ja nende jaotamine

Artikli nr.	Eelarve artikli nimetus	Jaauari-kuus	Veebruari-kuus	Aasta algusest	Märtsikuus	Aasta algusest	jne.
	1. Taimekasvatuse toodangu müügist						
1	Riikliku müügikohustuse korras						
2	Kontraheerimislepingute alusel						
3	Riiklikele varujaile ja kooperatiividele kokkustuhindadega	7000	2200	9200	12 000	21 200	

Artikli nr.	Eelarve artikli nimetus	Jaauari- kuus	Veebruari- kuus	Aasta algusest	Märtsikuu	Aasta algusest	jne.
4	Kolhoosikaubanduse korras						
4-a	Kokku taimekasvatusest sellest:	7000	2200	9200	12 000	21 200	
	teraviljakultuuridest . .						
	põhilisest tehnilisest kul- tuurist						
	köögivilja- ja kõrvitsa- liste toodangust . . .	7000	2200	9200	12 000	21 200	
	kartulikasvatusest . . .						
	puuvilja- ja viinamarja- kasvatuse toodangust						
	jne.						

Neid koondtabeleid kasutab kolhoosi revisjonikomisjon eelarve täitmise kontrollimisel. Üksikjuhtudel, kui kolhoosis niisuguseid koondtabeleid ei peeta, võib revisjonikomisjon arvepidajalt (raamatupidajalt) nõuda andmete esitamist eelarve täitmise kohta mainitud koondtabeli näol või mõnel teisel kujul. Arvepidaja (raamatupidaja) on kohustatud seda revisjonikomisjoni nõuet täitma.

Tulude-kulude eelarve esimese osa kontrollimisel pöörab revisjonikomisjon esimeses järjekorras tähelepanu eelarve tulude osa täitmisele. Kuna rahaliste tulude laekumine on otseselt sõltuv kolhoosi tootmisplaani täitmisest, siis on eelarve tulude osa kontrollimisel tarvis välja selgitada, kuidas on täidetud põllumajanduskultuuride kogusaagi ja loomakasvatussaaduste plaaniülesanded. Mida rohkem toodangut saadakse, seda kõrgem on majandi kaubalisus ja seda rohkem saadakse rahalist tulu. Saadud toodangu hulk tehakse kindlaks «Naturaaltulude ja nende jaotuse arvestuse raamatu» sissekannete järgi ning võrreldakse tabeli «Taimikasvatussaaduste jaotus» ja tabeli «Loomakasvatussaaduste jaotus» näitajatega kolhoosi tootmisplaanis.

Kui kontrollimisel tuleb ilmsiks eelarve täitmata jätmine

üksikute tuluartiklite osas, siis peab revisjonikomisjon kindlaks tegema selle põhjused. Kontrollides eelarve iga artikli täitmist, peab revisjonikomisjon osutama tähelepanu eelarve täitmisele ja ületamisele kolhoositootmise põhiharudest, taime- ja loomakasvatusest, saadavate tulude osas. Seejuures ei tohi jätta kahe silma vahele ka sissetulekuid täiendavatest kolhoositootmise harudest, nagu näiteks mesindus, kalakasvatus ja teised, mis annavad suuri rahalisi tulusid.

Tulude kasvu ja kolhoositootmise kaubalisuse suurenemise tõttu on kolhooside finantsmajandus viimaseil aastail märgatavalt tugevnenud. Eriti suurt edu saavutasid need kolhoosid, kes suurendasid tulusid kõikidest majandusharudest ning likvideerisid ebamajanduslikkuse ja hooletu suhtumise ühiskondlikku varasse.

Kolhoosid omavad suuri reserve oma rahaliste tulude suurendamiseks. Reas kolhoosides antakse ikka veel suur hulk loomi, vilja, piima- ja teisi saadusi mitmesuguseile isikuile ja organisatsioonidele tasuta või madala hinnaga. Saadusi kulutatakse majapidamises sageli mittesäästlikult ja ebamajanduslikult.

Mõnes kolhoosis jaotatakse pärast riiklike kohustuste täitmist suur hulk liha, villa ja teisi saadusi normipäevade järgi ära ega eraldata müügiks riigile või kolhoositurul. See pidurdab tõsiselt ühismajapidamise arengut, real juhitudel viib selle õõnestamisele ning takistab kolhoosnikute ainelise heaolu süstemaatilist tõstmist. Säärastes kolhoosides saavad artelli liikmed normipäevade eest vähe raha, jagamatusse fondi aga eraldatakse äärmiselt kasinad summad.

Sellelaoliste üleastumiste ja puuduste kindlakstegemisel teeb revisjonikomisjon kolhoosi juhatusele oma ettepanekud nende kõrvaldamise kohta.

Eelarve kulude osa kontrollimisel tuleb kindlaks teha, kas kolhoosi juhatus kulutas vahendeid seadusepäraselt, kuidas juhatus täitis oma kohustusi riigi vastu ning kuidas kasutati sisemisi reserve tulude suurendamiseks ja vahendite kokkuhoidmiseks nende kulutamisel.

Sageli esineb veel sääraseid fakte, et kolhooside juhatused ja esimehed ei pea kinni tulude-kulude eelarvest ning ei võitle kolhoosivara kokkuhoidliku kulutamise eest. Tihti kulutatakse ühiskondlikke vahendeid töötasuks väljastpoolt

palgatud töölistele, samal ajal kui kolhoosnike tööjõudu pole täielikult ära kasutatud. Lubatakse liialdusi vahendite kulutamisel komandeerimis- ja muudeks kuludeks. Paljud kolhoosid ostavad igal aastal suurel hulgal labidaid, hange, rehasid, kotte, nõore jms., aga inventari kasutusiga ja materjalide kulunormid jäetakse kindlaks määramata. Väikeinventari ei kinnistata kolhoosnike nimele ning see vananeb enneaegu või tassitakse laiali. Kütteõli, määrdeaineid ja teisi materjale kulutatakse sageli ilma arvestusega. See kõik tekitab suuri vahendite ülekulutusi.

Esineb ka selliseid fakte, et tootmisotstarbeks vajalike abinõude (mineraalväetiste ost jne.) peale kulutavad kolhoosid vähe vahendeid, kuid kütteõli, väikeinventari ja mitmesuguste materjalide ostmisel võimaldavad ülekulutusi.

Kurski oblasti Obojani rajooni Zdanovi-nimelises kolhoosis rikkus juhatus süstemaatiliselt finantsdistsipliini sellega, et kulutas vahendeid teiseks otstarbeks kui need olid määratud. Väikeinventari soetamiseks kulutati 1951. aastal 28 tuhat rubla, s. o. 12 tuhande rubla võrra üle eelarves ettenähtud summa. Samal ajal soetati mineraalväetisi ainult 2 tuhande rubla ulatuses, kuigi eelarves oli selleks ostatarbeks määratud 12 tuhat rubla. Aasta lõpul tehti kindlaks, et mitmesugusteks majapidamisvajadusteks oli üle kulutatud 40 tuhat rubla. Suurt vahendite ülekulu oli võimaldatud mootorikütuse soetamiseks autodele, samal ajal kui autode kasutamine polnud paljudel juhtudel ettekirjutustele vastav. Oleks kolhoosi revisjonikomisjon õigesti täitnud temale pandud kohustusi ning regulaarselt kontrollinud kolhoosi juhatuse majanduslikku tegevust, oleks saanud mainitud üleastumisi vältida.

Kurski oblasti Obojani rajooni Andrejevi-nimelise kolhoosi revisjonikomisjon peab rangelt silmas kolhoosi ühismajapidamise huve, võitleb süstemaatiliselt finantsiliste liialdamiste ja eelarvedistsipliini rikkumiste vastu. Ebamajanduslikust suhtumisest ühiskondlikku varasse sai kolhoos suurt kahju. Revisjonikomisjoni nõudmisel kinnistati tööloomad, inventar ja muu vara brigaadidele ning vara kasutamiseks rakendati kindel kord. See vähendas kohe kolhoosi kulusid vara remontimiseks ja väikeinventari soetamiseks.

Vahendite kulutamist eelarve esimese osa järgi kontrollides peavad revisjonikomisjonid kindlaks tegema kõik ülekulutuste juhud ja liialdused vahendite kulutamisel, välja selgitama ülekulutuste põhjused ja neis süüdi olevad isikud, tegema ettepanekuid esinenud puuduste kõrvaldamiseks ning jälgima nende täitmist.

Selleks et varustada kolhooside ühismajapidamist rahaliste vahenditega jooksvaiks tootmisvajadusteks majandusaasta algul ning võimaldada rahalisi arveldusi kolhoosnikutega normipäevade järgi, võib kolhoosi juhatus kehtiva korra kohaselt igal aastal rahaliste tulude jaotamisel:

maha arvata tuludest nende materjalide, seemnete, söötade ja selle väikeinventari maksumuse, mis osteti kooskõlas tulude-kulude eelarvega, kuid jäid aasta lõpuks kulutamata; eraldada kolhoosnikute üldkoosoleku otsuse põhjal tuludest osa vahendeid (ühest kuni viie protsendini aasta rahaliste tulude üldsummast) kulutusteks, mis seisavad ees uue majandusaasta algul.

Revisjonikomisjoni ülesandeks on kontrollida, kuivõrd otstarbekohased on majanduslikult need ostetud materjalide ja väikeinventari varud, mis kolhoosi juhatas soetas järgneva aastaks, kas ei ole materjalide jääke või niisuguseid materjale, mida majapidamises üldse ei vajata. Samuti on tarvis kontrollida, kas materjale pole varutud rohkem kui neid üldse vajatakse normaalseks majapidamiseks.

Tulude-kulude eelarve teise osa kontrollimisel peab revisjonikomisjon pöörama tähelepanu kapitaalkulutusteks määratud vahendite laekumise ja kulutamise õigsusele.

Esimeses järjekorras peab revisjonikomisjon kontrollima jagamatu fondi täiendamise õigsust.

Kolhooside jagamatu fond, mis on ühiskondliku rikkuse aluseks, suureneb iga aastaga. Kuid on veel kolhoose, kus sallitakse põllumajandusliku artelli põhikirja rikkumist jagamatu fondi täiendamise osas. See takistab tõsiselt kolhooside organisatsioonilist ja majanduslikku tugevdamist.

Milles väljenduvad need rikkumised?

Need rikkumised väljenduvad selles, et mõned kolhoosid täiendavad oma jagamatut fondi väiksemas ulatuses kui seda näeb ette põllumajandusliku artelli põhikiri, ei kanna jagamatu fondi vahendeid kapitaalmahutuste arvele pangas ning, mööda minnes pangast, kulutavad neid selliseks otstarbeks, mis pole seotud kapitaalmahutustega. Esineb ka juhtusid, et kolhoosid ei kanna kapitaalmahutuste arvele pangas kindlustushüvituste summasid, mida Riikliku Kindlustuse organid on kolhoosi arvele üle kandnud hävinud kindlustatud vara eest. Seniajani pole veel täielikult vabanevad väärist jagamatu fondi rahaliste vahendite teisteks otstarveteks kasutamise praktikast.

Eraldamised jagamatu fondi täiendamiseks tuleb kapitaalmahutuste arvele sisse maksta kohe pärast tulude laekumist. Samuti tuleb kanda kohe pärast vahendite laekumist kapitaalmahutuste arvele sissetulek kolhoosile mittetarviliku vara müügist ning tarvitamiskõlbmatuks muutunud vara lammutamisest saadud materjalide maksumus.

Revisjonikomisjon peab kontrollima ka kapitaal-
mahu-
tuste vahendite kulutamise vastavust tulude-kulude eel-
arvele ning Põllumajanduspangalt saadud pikaajaliste lae-
nude sihtotstarbekohast kasutamist. Tarvis on kontrollida,
kuidas juhatus täidab plaani üksikute objektide ehitamise
osas ning hoonete, transpordivahendite jms. kapitaal-
remondi osas. Tegelikult tehtud kulutusi võrreldakse plaan-
iliste summadega ning tehakse kindlaks, kas kolhoosi
juhatus ei luba vahendite ülekulutamist. Dokumentide kont-
roll toimub «Rahaliste ja naturaalkulutuste arvestuse raa-
matu» peakonto nr. 12 «Kulutused ehitamiseks ja kapitaal-
remondiks» sissekannete alusel. Masinate, inventari, loo-
made jms. soetamise plaani täitmist kontrollitakse sisse-
kannete põhjal «Inventariraamatus» ja «Loomade arvestuse
raamatus tõugude järgi».

Eelarve kolmanda osa järgi kontrollitakse vahendite
laekumist ja kasutamist kultuurilisteks vajadusteks ning
eelarve selle osa iga artikli täitmist.

Eelarve neljanda osa järgi kontrollib revisjonikomisjon,
kas juhatus on debitoorse võlgnevuse kogu ulatuses sisse
nõudnud ja kuidas tasub kolhoos oma võlgu.

Kõik puudused, mis revisjonikomisjon tulude-kulude eel-
arve täitmise kontrollimisel avastas, märgitakse üles revi-
deerimisakti eri osasse. Puuduste kõrvaldamise kohta
teatakse kolhoosi juhatusale ettepanekud, mida kolhoosi
liikmete üldkoosolek peab revideerimisakti läbivaatamisel
kinnitama.

KONTROLLKÜSIMUSI

1. Missuguseid kolhoosi vahendeid planeeritakse eelarve igas neljas
osas?

2. Missuguste andmete alusel kontrollib revisjonikomisjon tulude-
kulude eelarve täitmist kvartalirevisjonidel?

3. Kui suures ulatuses võib kolhoosi juhatus kulutada vahendeid
tootmisvajadusteks enne viljasaagi lõplike väljavaadete selgumist?

4. Millistel tähtaegadel peab kolhoosi juhatus sisse maksma vahen-
deid jagamatu fondi täiendamiseks?

NORMIPÄEVADE ARVESTUSE ÕIGSUSE JA NORMIPÄEVADE MIINIMUMI TÄITMISE KONTROLLIMINE

Töö õigel organiseerimisel ja tasustamisel on määratu suur tähtsus põllumajanduse edasiseks arendamiseks, põllumajanduskultuuride kogusaagi suurendamiseks ja ühisloomakasvatuse tõusuks kolhoosides.

Neis kolhoosides, kus töö on hästi organiseeritud, kus kolhoosnikud iga päev täidavad ja ületavad kehtivaid töönorme, kasvab ja tugevneb ühismajapidamine, suurenevad kolhoosi ning kolhoosnikute tulud.

Kuid töö organiseerimise küsimuses esineb kolhoosides veel olulisi puudusi. Paljudes kolhoosides ei ole tootmisbrigaadid alalise koosseisuga; brigaadidele ei kinnistata tootmisvahendeid, mille tõttu puudub isiklik vastutus; halva korralduse tõttu kaotatakse palju tööaega, mis vähendab kolhoosnikute tööviljakust ja põhjustab põllumajanduslike tööde mitteõigeaegset tegemist.

Seepärast peavad kolhooside juhatused ning partei-, nõukogude ja põllumajandusorganid pidevalt hoolitsema töö organiseerimise eest kolhoosides.

Kolhoosis töötatakse tükitöö alusel. Iga tööd hinnatakse normipäevades. Normipäev on töö mõõtühikuks ning tulude jaotamise ühikuks. Normipäev võimaldab arvestada iga kolhoosniku poolt artellis tehtud töö hulka ning selle töö kvaliteeti. Normipäevade alusel määratakse kindlaks põllumajandusliku artelli iga liikme osa kolhoosi tuludest. Seoses sellega omab suurt tähtsust korra jaluleseadmine normipäevade kulutamises.

Nagu juba varem on mainitud, kontrollib revisjonikomisjon mitte harvemini kui üks kord kvartalis kolhoosnikutele normipäevade arvestamise õigsust, normipäevade arvestuse vastavust tehtud tööde mahule ning artelli liikmete üldkoos-

oleku poolt kinnitatud töönormidele ja -hinnetele ning teeb kindlaks, kas ei esine normipäevade ülekulutamist ja raiskamist.

Põllumajandusliku artelli tüüpõhikiri nõuab, et koos juhatuse kogu majandusliku ja finantsilise tegevuse kontrollimisega revisjonikomisjon hoolikalt välja selgitaks iga normipäevade vähemarvestamise ja ebaõige juurdearvestamise juhu.

NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja ÜK(b)P Keskkomitee 19. septembri 1946. aasta määrus «Abinõudest põllumajandusliku artelli põhikirja rikkumiste likvideerimiseks kolhoosides» märkis, et normipäevade ebaõige kulutamine kolhoosides toimub haldus- ja teenindava personali paisutamise liini mööda, et kolhoosi normipäevade arvel peetakse isikuid, kes ei tööta kolhoosis ja kellel pole midagi ühist kolhoositootmisega: külanõukogude valvureid ja käskjalgu, tuletõrjesalga ülemaid, külanõukogude ja rajooniorganisatsioonide mitmesuguseid mittekoosseisulisi töötajaid.

Mõnedes kolhoosides leiab ikka veel aset säärane kahjulik praktika, et normipäevi arvestatakse tööde eest, mida tehakse mitmesugustele küla- ja rajooniorganisatsioonidele ning -asutustele (ruumide ehitamine ja remontimine, puude ja ehitusmaterjali varumine, laadimistööd jms.).

Kõikide niisuguste üleastumiste vastu peab revisjonikomisjon otsustavalt võitlenu. Revisjonikomisjon peab kontrollima normipäevade õigsust ning vähemalt üks kord kvartalis, samuti ka aasta lõpul enne tulude jaotamist võrdlema arvestatud normipäevade arvu normipäevade arvuga, mis tehtud tööde mahu kohta on plaanis ette nähtud igas brigaadis, lüüsis, farmis ja ehitusobjektil ning administraatiiv- ja teenindava personali tasustamiseks.

Normipäevade arvestuse kontrollimisel on revisjonikomisjon kohustatud kindlaks tegema nii normipäevade ülekulutuse kui ka plaanis ettenähtud agrotehniliste abinõude mittetäitmise põhjused ning välja selgitama süüdlased; kontrollimise tulemused ja omapoolsed ettepanekud aga ette kandma kolhoosnikute üldkoosolekule.

Normipäevade arvestuse õigsust kontrollitakse algdokumentide järgi, mille alusel toimub töö arvestus. Revisjonikomisjon kontrollib «Normipäevade arvestuslehti», «Normipäevade arvestuslehti farmis», «Töökoja aruandeid» ja «Aruandeid toodangu ümbertöötlemise kohta». Peale selle

kontrollitakse veel töö- ja produktiivloomade toitumuse seisundi ülevaatamise akte, mille alusel toimub normipäevade juurdearvestus loomade hea toitumuse eest ja mahaarvestus halva toitumuse eest loomakasvatusalade töötajatele ja põllundusbrigaadide brigadiiridele.

Kontrollimisel tehakse kindlaks, kas kolhoosi brigaadides ja farmides rakendatakse õigesti kolhoosnikute üldkoosoleku poolt kinnitatud töönorme ja -hindeid. Kontroll toimub järgmiselt.

Oletame, et 12 hektari vilja kokkuriisumise eest hoburehaga arvestas brigadiir kolhoosnikule normipäevade arvestuslehel 1,12 normipäeva. Kontrollinud üldkoosoleku poolt kinnitatud töönormi — 8 hektarit — ja normitäitmise hinnet — 1 normipäev —, teeb revisjonikomisjon kindlaks, et tehtud töö eest tulnuks kolhoosnikule arvestada 1,50 normipäeva, seega 0,38 normipäeva rohkem, kui tegelikult on arvestatud. Kõik niisugused normipäevade ebaõige arvestamise juhud tuleb kontrollijail revisjonikomisjoni liikmeil esialgu üles märkida ühte vihikusse, näidates ära, missugusele kolhoosnikule, millise arvestuslehe järgi, missugusel kuupäeval ja kelle süü tõttu on normipäevi ebaõigelt arvestatud. Revideerimisakti koostamisel märgitakse sellesse üles kõik ilmsikstulnud ebaõigsused ning kolhoosi juhatusele tehakse ettepanek kõrvaldada avastatud puudused.

Normipäevade arvestuslehtede kontrollimisel on tarvis kindlaks teha, kas nendes näidatakse iga kultuuri (või samalaadsete kultuuride rühma) nimetus. See on vajalik lisatasu õigeks arvestamiseks ning brigaadidele ja lülidele normipäevade juurde- või mahaarvestamiseks, olenevalt saadud viljasaagist.

Traktoristidele normipäevade arvestamise õigsust kontrollitakse traktoristi arvestuslehtede ning traktoritööde vastuvõtu aktide järgi. Lepingu sõlmimisel traktorijaamaga saab kolhoosi juhatusele traktorijaamalt andmed töönormide kohta tööliikide järgi ning nende brigaadide traktorimarkide järgi, millised hakkavad kolhoosi teenindama. Neid andmeid kasutab revisjonikomisjon traktoribrigaadide töötajatele normipäevade arvestamise õigsuse kontrollimisel.

Kuna traktoristide arvestuslehti ei anta kolhoosi kontoris, kontrollib revisjonikomisjon neid traktorijaamas. Normipäevade arvestuse õigsust nende arvestuslehtede järgi kontrollitakse sama korra kohaselt nagu «Normi-

päevade arvestuslehti» kolhoosis, s. t. arvestatud normipäevade arvu kõrvutatakse tehtud tööde mahu, töonormide ja -hinnetega.

Normipäevade kulutamise õigsust ja vastavust normipäevade kulutamise plaanile kontrollitakse «Tehtud tööde ja kulutatud normipäevade arvestuse raamatu» sissekannete järgi.

«Tehtud tööde ja kulutatud normipäevade arvestuse raamatus» tuleb revisjonikomisjonil kõrvutada iga töö, kultuuri ja brigaadi järgi arvestatud normipäevade arvu teiste dokumentidega või teiste raamatutega, kus näidatakse tehtud tööde mahtu ja saadud toodangu kogust. Oletame näiteks, et «Tehtud tööde ja kulutatud normipäevade arvestuse raamatus» on näidatud, et kartuli noppimise eest adra tagant arvestati esimeses lülis 300 tsentneri eest 52,2 normipäeva, teises lülis 450 tsentneri eest 78,3 normipäeva ja kolmandas lülis 400 tsentneri eest 69,6 normipäeva. Sama kogus kartuleid nendelt lülidelt peab olema arvele võetud «Mitteteraviljaliste saaduste laekumise ja saatmise päevikuis» ning «Naturaaltulude ja nende jaotuse arvestuse raamatus».

Lahkumineku andmetes normipäevade arvestuse dokumentide ja toodangu arvelevõtmise dokumentide vahel näitavad, et normipäevi ei ole õigesti arvestatud või et toodang ei ole täielikult arvele võetud.

Selleks et aasta lõpul võiks brigaadidele ja lülidele sõltuvalt põllumajanduskultuuride saagikusest normipäevi õigesti juurde või maha arvata ja õigesti arvutada lisatasu kultuuride saagikuse ja loomakasvatuse produktiivsuse plaanide ületamise eest, tuleb kolhoosnikutele normipäevi arvestada iga kultuuri või samalaadsete kultuuride rühma lõikes ning iga brigaadi või lüli järgi. Niisugust arvestust peetakse kolhoosi kontoris «Kolhoosnikute normipäevade arvestuse raamatus». Selles raamatus avatakse iga kolhoosniku jaoks nimeline konto, kuhu kõik väljatöötatud normipäevad kantakse sisse eraldi iga kultuuri või samalaadsete kultuuride rühma järgi. Kui ühe brigaadi või lüli kolhoosnikud tegid tööd teise brigaadi või teise lüli maatükkidel, siis tuleb selle kohta teha märge nimelise konto vastavasse lahtrisse.

Sissekannete õigsust ja õigeaegsust kolhoosnikute nimestes kontodes kontrollib revisjonikomisjon sel teel, et võrdleb kolhoosnikute töö arvestuse algdokumente sisse-

kannetega «Kolhoosnikute normipäevade arvestuse raamatus».

«Kolhoosnikute tööraamatuisse» tehtud sissekannete õigeaegsust ja õigsust kontrollib revisjonikomisjon, kõrvutades sissekandeid tööraamatuis sissekannetega kolhoosnikute nimelistes kontodes ning «Tehtud tööde ja kulutatud normipäevade arvestuse raamatus». Ühtlasi kontrollitakse, kas juhatus paneb välja kolhoosnikute nimekirjad, milles on näidatud, kui palju normipäevi artelli iga liige kuu jooksul välja töötas. Iga kolhoosniku poolt väljatöötatud normipäevade arv, mis on näidatud selles nimekirjas, peab vastama «Kolhoosnikute normipäevade arvestuse raamatu» nimelisse kontosse kantud normipäevade arvule.

Revisjonikomisjon peab kontrollima, kas ei esine normipäevade ülekulutust administratiiv- ja teenindavale personalile maksmisel. Vastavalt kehtivale korrale ei tohi administratiiv- ja teenindava personali töötasuks arvestatud normipäevade hulk ületada järgmist protsenti kolhoosis aasta jooksul väljatöötatud normipäevade üldarvust:

mitte üle 3%	kui kolhoosis on välja töötatud	üle 100 000 normipäeva
„ „ 4%	„ „ „ „	„ 75 000—100 000 „
„ „ 5%	„ „ „ „	„ 55 000— 75 000 „
„ „ 6%	„ „ „ „	„ 35 000— 55 000 „
„ „ 7%	„ „ „ „	„ 20 000— 35 000 „
„ „ 8%	„ „ „ „	„ kuni 20 000 „

Lähtudes ülalnäidatud normidest, määrab artelli juhatus kindlaks administratiiv- ja teenindava personali arvulise suuruse, mille kinnitab kolhoosnikute üldkoosolek ja vaatab läbi rajooni täitevkomitee.

Kuna normipäevade väljatöötamine aasta kestel ning kvartalites toimub ebahütlaselt, siis teeb revisjonikomisjon kvartalirevisjonide puhul «Tehtud tööde ja kulutatud normipäevade arvestuse raamatu» sissekannete alusel kindlaks, kas administratiiv- ja teenindava personali tegelik arv ja kuupalk ei ületa vastavat arvu ja tasumäärasid kolhoosi tootmisplaani XVI tabelis. Aasta lõpul määratakse kolhoosis tegelikult väljatöötatud normipäevade arvu järgi kindlaks, kui palju normipäevi kolhoosi juhatus võis kulutada administratiiv- ja teenindava personali tasustamiseks ning kui palju tegelikult on kulutatud.

Revisjonikomisjon peab kontrollima ka seda, et administratiiv- ja teenindavale personalile arvestatud normipäevi ei

oleks ebaõigelt tootmiskuludesse kantud. Seda kontrollitakse algdokumentide järgi, kus arvestatakse kolhoosnike tööd, kõrvutades neid sissekannetega «Tehtud tööde ja kulutatud normipäevade arvestuse raamatus». Seejuures tuleb silmas pidada, et administratiiv- ja teenindava personali koosseisu kolhoosides kuuluvad: kolhoosi esimees, tema asetäitja, kolhoosi arvepidaja (raamatupidaja), arvestusala töötajad, laohoidjad, abiettevõtete juhatajad, arvestajad brigaadides ja farmides, kirjakandjad, postivedajad, valvurid (välja arvatud kolhoosnikud, kes ajutiselt valvavad traktorijaama traktoreid ja põllutöomasinaid, viljapõlde ja aedu), ühiskondliku toitlustamise alal töötajad jt. Kolhoosi esimehele ja revisjonikomisjoni liikmeile tegelike revideerimispäevade eest arvestatud normipäevad kuuluvad samuti administratiiv- ja teenindava personali tasustamiseks minevate normipäevade hulka.

NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrusega nr. 1259 19. aprillist 1948 on kehtestatud, et brigadiirid, farmijuhatajad, samuti ka kogu administratiiv- ja teenindav personal, välja arvatud kolhoosi esimees, arvepidaja (raamatupidaja) ja põllumajanduse spetsialistid, on kohustatud otseselt osa võtma kolhoosi tööst põllul ja farmides ning välja töötama vastavalt kolhoosnike üldkoosoleku otsusele, kuid vähemalt 25% üldkoosoleku poolt kehtestatud normipäevade miinimumist. Nende juhtnõuete täitmise peab revisjonikomisjon võtma oma kontrolli alla. See normipäevade arv, mis administratiiv- ja teenindav personal on välja töötanud põllutööl, tehakse kindlaks nimeliste kontode järgi «Kolhoosnike normipäevade arvestuse raamatus», kuhu need normipäevad kantakse sisse eri lahtritesse.

Aasta lõpul peab revisjonikomisjon kontrollima normipäevade juurde- või mahaarvestuse vastavust saadud viljasaagile. Normipäevade juurde- või mahaarvestuse kord on kehtestatud NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrusega nr. 1259 19. aprillist 1948.

Vastavalt põllumajandusliku artelli tüüppõhikirjale teostatakse kõik tööd kolhoosis artelli liikmete isikliku tööga üldkoosoleku poolt vastuvõetud sisekorra-eeskirjade kohaselt.

Kolhoosi juhatus peab rangelt valvama selle järele, et kõikide kolhoosnike tööjõudu kasutataks ära võimalikult täielikumalt ja tootlikumalt.

Revideerimisel peab revisjonikomisjon kontrollima, kui

das täidetakse kolhoosis töövõimeliste kolhoosnike poolt neile kohustuslikku normipäevade miinimumi. Revisjonikomisjon kontrollib seda «Kolhoosnike normipäevade arvestuse raamatu» sissekannete järgi ning teeb kindlaks, missuguseid abinõusid rakendab kolhoosi juhatus nende kolhoosnike suhtes, kes mõjuvate põhjusteta ei täida normipäevade kohustuslikku miinimumi põllumajanduslike tööde perioodide järgi.

Normipäevade arvestamise ja kulutamise revideerimise tulemused märgitakse revideerimisakti eri osasse. Kõik artelli ja selle liikmete huvide rikkumise juhud tuleb revideerimisaktis üksikasjaliselt välja tuua ja artelli juhatus peab need otsekohe likvideerima.

Näitena toome väljavõtte revideerimisaktist Kirovogradi oblasti Kamenka rajooni Manuilski-nimelise kolhoosi juhatuse 1952. aasta III kvartali majandusliku ja finantsilise tegevuse revideerimise kohta. Normipäevade arvestuse ja kulutamise õigsust kontrollisid revisjonikomisjoni esimees Kurnos ja revisjonikomisjoni liige Didenko. (Väljavõtte aktist on toodud lühendatud kujul.)

VÄLJAVÕTE REVIDEERIMISAKTIST

Normipäevade arvestus ja kulutamine

Normipäevade arvestuse ja kulutamise kontrollimisel tehti kindlaks järgmist.

1. Juuliku arvestuslehe nr. 35 järgi on 2. brigaadis heina laiailaotamise, kokkuriisumise ja saadudesse paneku eest 2 hektari suurusel maa-alal arvestatud kolhoosnikele 7,50 normipäeva, kuid vastavalt kolhoosis rakendatud töönormidele ja -hinnetele tulnuks selle töö eest arvestada 22,50 normipäeva.

2. Traktoribrigaadis nr. 9 on juuliku arvestuslehel nr. 59 niidumasina masinistile Aleksander Getmanile 13 päeva masinal töötamise eest arvestatud 17,93 normipäeva ning sama ajavahemiku kohta on talle veel 26 töötundi eest niidumasina remontimisel arvestatud 32,50 normipäeva, s. t. et keskmiselt kulutati niidumasina remontimiseks 2 tundi päevas. Normipäevade arvestuse remonttööde eest tegi arvestaja A. S. Gladõr pärast arvestuslehe allakirjutamist brigadiiri poolt. Revisjonikomisjon arvab, et 32,50 normipäeva on arvestatud ebaõigelt.

3. Puutöökojas on augustikuul kapitaalselt remonditud 3 veovankrit, mille eest on arvestatud 10,50 normipäeva; normide järgi tulnuks aga arvestada 9 normipäeva; keskmist remonti tehti 11 veovankrile ning selle eest on arvestatud 13,25 normipäeva 6,62 normipäeva asemel normide järgi. Jooksvat remonti tehti 65 veovankrile ning selleks kulutati 16,25 normipäeva, normide järgi tulnuks aga arvestada 13 normipäeva. Üldse on 79 veovankri remondi eest arvestatud liigselt 11,38 normipäeva.

4. Veisefarmis ei arvestata loomakasvatusalala töötajatele normipäevi vastavalt kehtivaile hinnetele. Nii on 1. brigaadis arvestatud vasikatalitajatele juulikuus 16 vasika talitamise eest 17,10 normipäeva ning samade vasikate karjatamise eest 10,40 normipäeva. Lüpsjatele on karjamaanumal olevate loomade talitamise eest juulikuus arvestatud 12,35 normipäeva ning samade loomade karjatamise eest on karjustele arvestatud 22,10 normipäeva.

5. Administratiiv- ja teenindava personali ülalpidamiseks on III kvartalis kulutatud 2098,75 normipäeva ehk 394 normipäeva rohkem kui näeb ette normipäevade kulutamise plaan.

6. Kolhoosi raamatupidaja Fedulova teostab sissekandeid «Tehtud tööde ja kulutatud normipäevade arvestuse raamatusse» suure hiline-misega, mistõttu revisjonikomisjonil ei olnud võimalik kontrollida III kvartalis kulutatud normipäevade vastavust normipäevade kulutamise plaanile.

Akti selle osa kohta tegi revisjonikomisjon kolhoosi juhatusele järg-mised ettepanekud:

1. Juulikuus arvestuslehe nr. 35 järgi arvestada täiendavalt juurde 15 normipäeva kolhoosnikutele, kes laiali laotasid ja kokku riisusid heina.

2. Niidumasina remondi eest Aleksander Getmanile ebaseaduslikult arvestatud 32,50 normipäeva arvestada tema normipäevadest maha ning juhatuse koosolekul otsustada küsimus selle ebaseadusliku arves-tuse teinud arvestaja Gladõri trahvimise kohta.

3. Puutöökojas liigselt arvestatud 11,38 normipäeva arvestada maha nendelt kolhoosnikutelt, kellele nad olid ebaseaduslikult arves-tatud.

4. Veisefarmis juulikuus ebaõigelt arvestatud normipäevad: lüpsja-tele — 12,35 normipäeva ja vasikatalitajatele — 10,40 normipäeva arvestada maha nendelt isikutelt, kellele nad olid arvestatud.

5. Kolhoosi juhatusel viivitamatult viia normipäevade arvestus-administratiiv- ja teenindavale personalile kooskõlla normipäevade kulutamise plaaniga.

6. Juhatuse koosolekul läbi arutada kolhoosi raamatupidaja Fedu-lova ettekanne normipäevade arvestuse seisukorrast kolhoosis ning võtta tarvitusele vajalikud abinõud selle kordaseadmiseks.

KONTROLLKÜSIMUSI

1. Mitu korda aastas peab revisjonikomisjon kontrollima normi-päevade arvestuse ja kulutamise õigsust?

2. Milliste dokumentide järgi kontrollitakse kolhoosnikutele normi-päevade arvestamise õigsust?

3. Missuguses raamatus peetakse arvestust kolhoosnikute poolt väljatöötatud normipäevade kohta?

4. Milleks on tarvis pidada arvestust igale kolhoosnikule arvestatud normipäevade kohta?

5. Missuguseid dokumente ja arvestusraamatuid peab revisjoniko-misjon võrdlema selleks, et veenduda, kas normipäevade arvestus vas-tab tegelikult tehtud tööde mahule?

6. Missuguse raamatu sissekannete järgi kontrollitakse normipäe-vade miinimumi täitmist põllumajanduslike tööde hooegade järgi?

Kaheteistkümnes loeng

ARVESTUSE JA ARUANDLUSE SEISUNDI KONTROLLIMINE

Arvestus ja arvepidamine omavad väga suurt tähtsust artellimajapidamise tugevdamisel ning ühiskonna sotsialistliku omandi puutumatusel tagamisel. Kolhoosides, kus arvestus on lohakile jäetud ning vahendite laekumise ja kulutamise sissekandeid, samuti ka normipäevade arvestust ei teostata õigeaegselt, ilmneb kõige sagedamini ebamajanduslikkuse, varguse ja teiste kuritarvituste fakte. Üksikutes kolhoosides tegid revisjonikomisjonid kindlaks, et süüdlased kuritarvitustes ajasid oma kuritegude varjamiseks arvestuse teadlikult sassi.

Hästikorraldatud arvestus on õige majapidamise, tootmisplaani ja tulude-kulude eelarve täitmise ning ühiskondliku vara säilitamise kontrolli kindlaks vahendiks. Kolhoosi revisjonikomisjon on kohustatud kontrollima seda, et arvepidamine oleks õige ning dokumendid oleksid õigeaegselt koostatud ja raamatuisse sisse kantud. Selleks kontrollib revisjonikomisjon artelli juhatuse majandusliku ja finantsilise tegevuse revideerimisel ka arvestuse olukorda. Seda tööd teeb revisjonikomisjon järgmiselt.

Kassa revideerimisel kontrollib revisjonikomisjon hoolikalt kõiki kassa sissetuleku- ja väljaminekudokumente, teeb kindlaks nende koostamise õigsuse ja dokumentides väljendatud operatsioonide seaduspärasuse. Lao revideerimisel kontrollitakse täpselt samuti dokumente saaduste, materjalide ja teiste väärtuste sissetuleku ja kulutamise kohta. Brigaadides kontrollitakse dokumente, milledes peegeldub normipäevade arvestus, viljasaagi arvelevõtmine ning väetiste, söötade, külviks tarvitatud seemne jne. mahakandmine kuludeks. Loomakasvatusfarmides kontrollib revisjonikomisjon loomade ja loomakasvatussaaduste arvestuse,

loomasööda kulutamise ja normipäevade arvestamise dokumentide koostamise õigsust.

Dokumentide koostamise õigsuse kontrollimine moodustab peamise osa tööst arvestuse seisundi kontrollimisel. Kui kolhoosis koostatakse dokumente õigesti ja õigeaegselt, siis on tunduval määral kindlustatud ka arvestuse ja arvepidamise õigsus. Dokumentide järgi, milles esineb vigu, tehakse ebaõigeid sissekandeid ka arvestusraamatuisse. Seepärast osutab revisjonikomisjon dokumentide koostamise õigsuse kontrollimisele suurt tähelepanu.

Revisjonikomisjoni teiseks ülesandeks on sissekannete õigsuse kontrollimine raamatuis, mida peetakse brigaadides, farmides, ladudes jne. Näiteks lao revideerimisel võrdleb revisjonikomisjon sissekandeid «Laohoidja sissetulek väljamineku raamatus» dokumentidega ning teeb sellega kindlaks liikumise (sissetuleku ja väljamineku) ja seisu (jäägid) iga saaduste ja materjalide liigi kohta arvestuse andmete järgi. Laohoidja raamatu järgi väljatoodud jääke võrreldakse jääkidega «Saaduste ja materjalide arvestuse raamatus», mida peab kolhoosi arvepidaja (raamatupidaja). Brigaadides peetakse «Brigadiiri märkmikku», kuhu kantakse sisse brigaadi laekunud ja kulutatud materjalid ning kirjutatakse ümber kõik brigaadile üleantud inventar, tööloomad ja muu vara. Loomakasvatusfarmides peetakse omi tootmis-zootehnilise arvestuse raamatuid, nagu näiteks «Emasloomade arvestuse raamat», «Noorkarja kasvatamise arvestuse raamat», «Piima arvestuse raamat» ja teised.

Revisjonikomisjon mitte ainult et kontrollib sissekandeid brigaadides ja farmides peetavais raamatuis, vaid kasutab neid sissekandeid ka revideerimisel. Näiteks igapäevaseid sissekandeid «Piima arvestuse raamatus» kasutatakse piima arvelevõtmise ja säilitamise õigsuse kontrollimiseks.

«Emasloomade arvestuse raamatu» sissekannete järgi kontrollitakse, kas kõik sündinud noorloomad on arvele võetud. Seda tehakse kindlaks järgmiselt. Veisefarmis kantakse «Emasloomade arvestuse raamatusse» kõik lehmad ja tiined mullikad. Iga looma kohta märgitakse loodetav poegimise aeg. Kui võtta poegimiste arv aasta mingi perioodi kohta selle raamatu järgi ning võrrelda seda samal perioodil saadud vasikate arvuga ja poegimiste kohta koostatud aktide arvuga, siis on võimalik kindlaks teha, kas kõik noorloomad on arvele võetud, kas loomi ei varjata arvele-

võtmise eest ning kas ei esine noorloomade varastamise juhtusid.

Revisjonikomisjoni järgmiseks kohustuseks on kontrollida arvestuse seisundit kolhoosi kontoris.

Selleks otstarbeks revisjonikomisjon teeb kindlaks:

kas brigadiiridelt, laohoidjalt, laekurilt, farmijuhatajatelt ja teistelt kolhoosi ametiisikutelt saabuvad dokumendid kolhoosi kontorisse õigeaegselt;

kui täpselt kontrollitakse dokumente kolhoosi kontoris; kas arvepidaja (raamatupidaja) jälgib arvestuse organiseerimist brigaadides, farmides, kolhoosi viljapeksukohtadel, kaugatel karjamaadel jne.;

kas kõik arvepidamise jaoks määratud raamatud on sisse seatud ning kas sissekandeid nendesse tehakse õigeaegselt;

kas dokumente ja raamatuid säilitatakse korralikult.

Juhul kui revisjonikomisjon peab vajalikuks arvestuse ja arvepidamise seisundi põhjalikumat kontrollimist, võib ta nõuda rajooniorganisatsioonidelt (raiooni täitevkomitee, rajooni prokurör) põhjalikuma revisjoni läbiviimist kolhoosis instruktor-raamatupidaja ja teiste eriteadlaste osavõtul.

Kontrollides kolhoosi operatiivaruandluse esitamise õigsust, teeb revisjonikomisjon kindlaks, kas kolhoosi juhatus esitab õigeaegselt kokkuvõtteid ja aruandeid põllumajanduslike tööde käigu, ühisloomakasvatuse seisundi ja teiste küsimuste kohta ning kas kokkuvõtetesse paigutatud andmed on õiged. Selleks kasutab revisjonikomisjon dokumente ja sissekandeid arvestusraamatuis. Näiteks võtab revisjonikomisjon osa igakuisest loomade ülelugemisest ja kontrollib loomakasvatuse seisundi kuuaruande koostamise õigsust. Normipäevade arvestuse dokumentide järgi brigaadides kontrollitakse põllumajanduslike tööde käigu kokkuvõtete õigsust. Heina, põhu, silo jne. arvelevõtmise dokumentide järgi kontrollitakse, kas aruandeandmed söötade jms. varumise käigu kohta on õiged.

Arvestuse ja aruandluse seisundi kontrollimise tulemused märgib revisjonikomisjon revideerimisakti ning teeb kolhoosi juhatusele omapoolsed ettepanekud avastatud puuduste kõrvaldamiseks.

KONTROLLKÜSIMUSI

1. Milleks kontrollib revisjonikomisjon arvestuse ja aruandluse seisundit kolhoosis?
 2. Missuguse korra kohaselt kontrollib revisjonikomisjon arvestuse seisundit brigaadides ja loomakasvatufarmides?
 3. Missugusteks otstarveteks kasutab revisjonikomisjon sissekan-deid farmide tootmis-zootehnilise arvestuse raamatuis?
 4. Kuidas tuleb kontrollida kolhoosi operatiivaruandluse esitamise õigsust?
-

Kolmeteistkümnes loeng

KOLHOOSI JUHATUSE AASTASE MAJANDUSLIKU JA FINANTSILISE TEGEVUSE KONTROLLIMINE

Aastaaruandes tehakse kokkuvõtte kolhoosi majandusliku ja finantsilise tegevuse kohta.

Aruandekoosolekul kannab kolhoosi esimees üldkoosolekule ette, kuidas juhatus ja kõik kolhoosnikud on võidelnud töö produktiivsuse tõstmise, põllumajanduskultuuride saagikuse suurendamise, loomakasvatuse arendamise ja loomakasvatuse produktiivsuse suurendamise eest, kuidas on täidetud tootmisplaan ja tulude-kulude eelarve, samuti ka brigaadidele ja loomakasvatusfarmidele antud tootmisülesanded.

Koosolekul hindavad kolhoosnikud juhatuse tööd ning arvutavad olemasolevaid puudusi. Revisjonikomisjon peab enne kolhoosnikute üldkoosolekut juhatuse aruande juurde tegema kokkuvõtte oma tööst aasta jooksul ja viima läbi kolhoosi juhatuse aastase majandusliku ja finantsilise tegevuse kontrolli.

Vastavalt põllumajandusliku artelli tüüppõhikirja 25. punktile teeb revisjonikomisjon juhatuse aastaaruande kohta enne kolhoosi liikmete üldkoosolekut oma otsuse, mille üldkoosolek ära kuulab otsekohe pärast juhatuse aruannet.

Otsuse koostamisele juhatuse aastaaruande kohta ja juhatuse kogu aasta majandusliku ja finantsilise tegevuse kontrollimisele osutab revisjonikomisjon suurt tähelepanu.

Aasta lõpul sooritab revisjonikomisjon järgmised tööd:

võtab osa kolhoosi juhatuse poolt läbiviidavast varalis-materiaalsete väärtuste, rahaliste vahendite ja arvelduste aastainventuurist;

võrdleb aasta jooksul arvestatud normipäevade arvu normipäevade arvuga, mis plaanis on aasta peale ette nähtud;

revideerib juhatuse majanduslikku ja finantsilist tegevust viimasest revisjonist kuni aasta lõpuni;

kontrollib kõigi naturaal- ja rahaliste tulude arvestuse õigsust ning juhatuse poolt kavandatud rahaliste ja naturaaltulude jaotamise õigsust;

kontrollib kolhoosi aastaaruande koostamise õigsust ning aastaaruande tabelitesse sissekantud näitajate vastavust raamatupidamise andmetele;

kontrollib, kuidas juhatuse on täitnud kolhoosnikute üldkoosolekute otsuseid majanduslike ja finantsiliste küsimuste kohta;

koostab otsuse kolhoosi juhatuse aastase töö kohta.

Nende ülesannete edukaks täitmiseks koostab revisjonikomisjon tööplaani, milles kogu töö jaotatakse ära komisjoni liikmete vahel.

Varalis-materiaalsete väärtuste, rahaliste vahendite ja arvelduste inventuuri läbiviimine on kolhoosi juhatuse kohustuseks, selle töö täitmiseks määrab kolhoosi juhatuse inventeerimiskomisjoni. Revisjonikomisjon lülitub sellesse töösse ja teeb koos inventeerimiskomisjoniga kindlaks tegelike jääkide seisud ning selgitab välja üle- ja puudujäägid.

Inventeerimisel vaadatakse üle ja kontrollitakse kõiki saadusi ja materjale, põhivahendeid ja teisi väärtusi, võrreldakse tegelikke seisude raamatulistega, ühtlasi kontrollitakse ka kõiki kolhoosi arveldusi. Revisjonikomisjoni osavõtmine inventeerimisest aitab tal avastada puudujääke, kadusid või vara kõrvaldamisi. Inventeerimisel teevad revisjonikomisjoni liikmed koos inventeerimiskomisjoni liikmetega kindlaks tegelikud seisud ning kirjutavad ühiselt alla inventuurilehtedele, kuhu kirjutavad alla ka need isikud, kelle vastutuse all asuvad kontrollitavad väärtused. Inventuuri tulemusi kasutab revisjonikomisjon revideerimisakti koostamisel IV kvartali kohta.

Revisjonikomisjoni vahetuks ülesandeks on kontrollida, kas normipäevade arvestus ja arveldused kolhoosi liikmetega on toimunud õigesti. See töö viiakse läbi kolhoosi aastase majandusliku ja finantsilise tegevuse üldise revisjoni osana. Kasutades materjale eelmistest normipäevade arvestuse õigsuse kontrollimistest ning teostades samasugust kontrolli IV kvartali kohta, selgitab revisjonikomisjon välja võimalikud normipäevade ebaõige arvestamise juhud ja kontrollib, kas igale kolhoosnikule arvestatud normipäevade aastakokkuvõte on õige. Normipäevade kogusumma aasta kohta, kaasa arvatud normipäevade juurde- ja mahaarvestused, peab olema sisse kantud «Kolhoosniku tööraama-

tusse» ning tõestatud esimehe, arvepidaja (raamatupidaja) ja brigadiiri või vastava loomakasvatusefarmi juhataja allkirjaga. Sellest korrast kinnipidamist kontrollitakse «Kolhoosniku tööraamatute» läbivaatamise teel.

Kolhoosi juhatuse IV kvartali majanduslikku ja finantsilist tegevust revideeritakse tavalises korras. Revisjonikomisjoni ülesanne sel korral kergeneb sellega, et materiaalsete väärtuste tegelikud seisud teeb kindlaks inventeerimiskomisjon, kelle tööst võtavad osa ka revisjonikomisjoni liikmed. IV kvartali tegevuse revideerimise tulemuste kohta vormistatakse akt.

Eriline tähtsus revisjonikomisjoni töös on rahaliste ja naturaaltulude jaotamise õigsuse kontrollimisel. Revisjonikomisjon peab veenduma, et juhatuse on tulude jaotuse, mis kuulub kinnitamisele kolhoosnikute üldkoosolekul, teostanud täpses vastavuses artelli põhikirjale. Seda on otstarbekohane kontrollida sissekannete järgi kolhoosi aastaaruande tabelites: tabelis VI — «Põllundusest, köögiviljandusest ja heinakasvatusest saadud naturaaltulude jaotamine», tabelis VIII — «Aiandusest ja viinamarjakasvatusest saadud naturaaltulude jaotamine» ning tabelis XV — «Loomakasvatusest saadud naturaaltulude jaotamine».

Kõigepealt peab revisjonikomisjon veenduma, kas nendes tabelites on õigesti sisse märgitud jaotamisele kuuluvate saaduste kogus. Selleks võrreldakse aastaaruande tabelites näidatud saaduste koguseid iga liigi järgi nende saaduste kogustega, mis on arvele võetud «Naturaaltulude ja nende jaotuse arvestuse raamatus».

Siis kontrollitakse, kas saaduste jaotus on kooskõlas põllumajandusliku artelli tüüpõhikirja 11. punktiga.

Vastavalt sellele punktile, artelli poolt saadavast lõikusest ja loomakasvatuse saadustest artell:

«a) täidab oma kohustused riigi vastu kohustuslike müüginormide ja seemnelaenu tagastamise alal, tasub natuuras masina-traktorijaamale masina-traktorijaama töö eest vastavalt sõlmitud lepingule, millel on seaduse jõud, ja täidab kontraheerimislepingud;

b) varub seemne külvi jaoks ja loomasööda loomade toitmiseks terve aasta jooksul ning moodustab ka ikalduse ja söödapuuduse puhuks puutumatud, iga aasta uuendatavad seemne- ja söödafondid 10—15% ulatuses aastasest tarvidusest;

c) asutab üldkoosoleku otsusel vastavad fondid invaliidide, raukade, ajutiselt töövõime kaotanute ja sõdurite puudustkannatavate perekondade abistamiseks ning lastesõimede ja vaeslaste ülalpidamiseks — kõik kokku mitte üle 2% kogutoodangust;

d) eraldab artelli liikmete üldkoosoleku poolt kindlaksmääratud ulatuses osa saadusi müümiseks riigile või turul;

e) kogu ülejäänud hulga artelli saagist ja loomakasvatussaadustest jaotab artell oma liikmete vahel normipäevade järgi.»

Naturaaltulude jaotamise õigsusele peab revisjonikomisjon osutama erilist tähelepanu.

Ennekõike on tarvis kontrollida, kuidas kolhoos on täitnud oma esimesi ülesannet — kohustusi riigi vastu. Kontroll viiakse läbi varumisorganisatsioonide kviitungite ja «Riiklike müügikohustuste ja kolhoosi kaubanduse arvestuse raamatu» sissekannete alusel ning traktorijaamaga naturaaltasu arvestuse andmete järgi.

Mõnedes kolhoosides ei näita juhatas üles vajalikku hoolt ühismajapidamise tugevdamisel ja arendamisel ning vaatamata artelli põhikirja nõuetele jaotab pärast kohustuste täitmist riigi vastu peaaegu kõik tulud normipäevade peale. Selle tulemusena eraldatakse niisugustes kolhoosides vähe rahalisi vahendeid jagamatu fondi suurendamiseks ja seepärast mahutatakse ka vähe vahendeid ühiskondlike tootmishoonete ja muude ehituste jaoks. Neis kolhoosides ei moodustata vajalikus ulatuses seemne- ja seemnekindlustusfonde ning ei määrata tarvilikus koguses söödafonde ühiskarja jaoks, mis pidurdab ühisloomakasvatuse produktiivsuse ja tulukuse tõusu.

Reas kolhoosides eraldatakse, vaatamata sellele, et ühisfondid on moodustatud ja saaduste ülejääk on suur, müügiks vähe saadusi. Selle tulemusena on nendes kolhoosides rahalised tulud madalad, see aga ahendab kolhooside võimalusi moodustada jagamatut fondi sellises ulatuses, mis tagaks kolhooside ühismajapidamise laiendatud taastootmise kiirema tempo. Seetõttu on vajalik, et kolhoosid pärast seda, kui nende kohustused riigi vastu müüginormide ja kontraheerimislepingute osas on täidetud, ühisfondid moodustatud ning saadused normipäevadele jaotamiseks eraldatud, müüksid oma toodangu ülejääke riiklikele ja kooperaatiivsetele organisatsioonidele nendega sõlmitud lepingute

alusel ja kolhoosikaubanduse korras, turul kujunevate hindadega.

Kui juhatuse töös ilmnevad eespool nimetatud puudused, siis tõstab revisjonikomisjon küsimuse nende kõrvaldamise kohta üles kolhoosnike üldkoosolekul.

Analoogiliselt naturaaltulude jaotamise kontrollimisele peab revisjonikomisjon kontrollima, kas rahaliste tulude jaotamine on kooskõlas põllumajandusliku artelli tüüppõhikirja 12. punktiga.

Kolhoosi aastaaruandes näidatakse rahalised tulud tabelis «Rahalised tulud ja nende jaotamine». Raamatupidamises kantakse rahalised tulud «Fondide arvestuse raamatusse» ja «Rahaliste tulude ja nende jaotuse arvestuse raamatusse». Aasta lõpul avatakse viimases raamatus üks analüütiline konto, kuhu kantakse üle kõik rahalised tulud, mis aasta kestel on arvestatud teistes raamatutes. Samale kontole kantakse ka rahaliste tulude jaotus. Selle konto sissekannetega võrdleb revisjonikomisjon aastaaruandes näidatud rahalisi tulusid ja nende jaotust.

Vastavalt põllumajandusliku artelli tüüppõhikirja 12. punktile, saadud rahalistest tuludest artell:

«a) esmajärjekorras tasub riigile seadusega kindlaks määratud maksud, õiendab kindlustusmaksed ja tagastab rahalised laenud;

b) teeb vajalikud kulutused kolhoositöö jooksvateks tarveteks, nagu: põllutööriistade jooksev remont, karja ravimine, kahjurite tõrje jms.;

c) katab artelli administratiiv-majanduslikud kulud, määrates selleks mitte üle 2% rahalistest tuludest;

d) määrab summad kultuurilisteks vajadusteks, nagu: kolhoosi kaadri ettevalmistamine, lastesõimede ja mängumurude organiseerimine, raadio sisseseadmine jms.;

e) täiendab artelli jagamatut fondi kulutuste tegemiseks põllutööriistade ja kariloomade ostmiseks, ehitusmaterjalide eest tasumiseks ja tasu maksmiseks töölistele, kes on väljastpoolt ehitustöödele palgatud»...

«f) kogu ülejäänud summa artelli rahalistest tuludest jaotatakse artelli liikmete vahel normipäevade järgi.»

Riigile tasutavate maksude suurus tehakse kindlaks rajooni rahandusosakonna teadaannete järgi, kindlustusmaksete suurus — Riikliku Kindlustuse rajooniinspektuuri teadaannete järgi, rahaliste laenude tagastamine aga — kolhoosi laenukohustuste või pankade teadaannete järgi.

Tasumisele kuuluvaid summasid võrreldakse rahaliste vahendite tegelike sissemaksetega ning sel viisil tehakse kindlaks, kas kolhoosi arveldused kohustuslike maksete alal on toimunud õigeaegselt ja täies ulatuses.

Summasid, mis on tegelikult tootmisvajadusteks kulutatud, võrdleb revisjonikomisjon vastavate artiklite järgi tulude-kulude eelarves planeeritud summadega ning teeb kindlaks, kas ei esine vahendite alakulutamist sääraasteks kulutusteks, nagu mineraalväetiste soetamine ning põllutöomasinate ja -riistade jooksev remont. Ühtlasi tehakse kindlaks, kas kolhoosi juhatus on teostanud vajalikku kokkuvõidu vahendite kulutamises ning võidelnud liigsete, ebaumajanduslike, õigustamata kulutuste vastu.

Jagamatu fondi täiendamiseks võivad kõik kolhoosid eraldada mitte alla 15%, kuid mitte üle 20% artelli rahalistest tuludest. Eraldamiste õigsust kontrollib revisjonikomisjon sel teel, et kõrvutab tegelikke eraldamisi saadud rahaliste tulude summaga.

Peale ülalmainitud eraldamiste fondidesse peavad kolhoosid 1952. aastast alates arvama igal aastal tuludest maha niisuguste materjalide, seemnete, söötade ja väikeinventari maksumuse, mis osteti kooskõlas tulude-kulude eelarvega, kuid jäid aasta lõpuni kulutamata. Ühtlasi tuleb eraldada tuludest kolhoosnike üldkoosoleku otsusel osa vahendeid, kuid mitte üle 5% aasta rahaliste tulude üldsummast, kulutusteks, mis seisavad ees uuel majandusaastal.

Naturaal- ja rahaliste tulude kontrollimisel peab revisjonikomisjon välja selgitama, kas tulud on jaotatud normipäevadele õigesti ning vastavalt brigaadide ja lülide töötulemustele, nagu see on ette nähtud NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrusega 19. aprillist 1948. Samuti tuleb välja selgitada, kas kolhoosnikele on arvestatud lisatasu teravilja ja tehniliste kultuuride saagikuse ja loomakasvatussaaduste toodangu plaanide ületamise eest. Arveldusi normipäevade juurde- või mahaarvestuse ja lisatasu kohta teostatakse «Plaaniülesannete täitmise arvestuse raamatus taimakasvatuses» ja «Loomakasvatusalala plaaniülesannete täitmise arvestuse raamatus». Neis raamatuis toimuvad arveldused eraldi iga brigaadi, lüli ja üksiku loomakasvatusalatöötaja järgi.

Aastaruande tabelleid, kus esinevad näitajad väljatöötatud normipäevade kohta ning kolhoosnike ja nende

perekonnaliikmete osavõtu kohta töödest kolhoosi ühismajapidamises, võrreldakse sissekannetega «Tehtud tööde ja kulutatud normipäevade arvestuse raamatus» ning «Kolhoosnikute normipäevade arvestuse raamatus».

Loomade andmist müügikohustuste katteks, müümist ja tapmist ning saaduste andmist riigile müügikohustuste katteks võrreldakse sissekannetega «Riiklike müügikohustuste ja kolhoosi kaubanduse arvestuse raamatus» ja «Rahaliste tulude ja nende jaotuse arvestuse raamatus».

Loomakasvatuse arendamise riikliku plaani täitmist kontrollitakse sissekannete järgi «Loomade arvestuse raamatus tõugude järgi».

Tabelite «Jõumasinad, põllutöömasinad ja -riistad» ning «Kolhoosi tootmismajanduslikud ja teised hooned» näitajaid kontrollitakse «Varade arvestuse raamatu» sissekannete järgi, mida on võrreldud inventuuri andmetega.

Andmeid maksustamise kohta võrreldakse «Kolhoosi maade nõorraamatu» andmetega.

Brigaadide tootmisülesannete täitmist taimekasvatuses tuleb võrrelda sissekannetega «Plaaniülesannete täitmise arvestuse raamatus taimekasvatuses».

Kolhoosi bilanssi võrreldakse inventuurilehtedega ja kokkuvõtetega raamatupidamise raamatus.

Pärast seda kui revisjonikomisjon veendub aastaaruande tabelite näitajate õigsuses, asub ta otsuse koostamisele juhatuse aastaaruande kohta. Selle töö juures kasutab revisjonikomisjon kõigi aasta jooksul läbiviidud revisjonide materjale, sealhulgas ka viimase, IV kvartali tegevuse revideerimise materjale, tulude-kulude eelarvet, raamatupidamise raamatuid ja dokumente, artelli liikmete üldkoosolekute protokolle, kolhoosi juhatuse koosolekute protokolle ja aastaaruannet.

Oma otsuses juhatuse aastaaruande kohta valgustab revisjonikomisjon järgmisi küsimusi.

1. Kuidas on täidetud kolhoosi tootmisplaan ning kuidas juhatuse ja kõik artelli liikmed on võidelnud saagikuse tõstmise, loomade arvu ja nende produktiivsuse suurendamise eest.

2. Kuidas kolhoos on õiendanud müügikohustusi, tasunud naturaaltasu ja kohustuslikke rahalisi makseid, tagastanud laene. Kui maksete alal on võlgu riigile, siis — mis põhjusel need tekkisid ja kelle süü tõttu.

3. Kas naturaaltulude jaotus on kavandatud õigesti; kas

kolhoos on kindlustatud seemne ja söödaga kogu aastaks; kas fondid on eraldatud kooskõlas artelli põhikirjaga. Kas saadusi on küllaldaselt eraldatud müügiks riiklikele ja kooperatiivsetele varujatele ning turul.

4. Kas tulude-kulude eelarve on tulude osas täidetud; kas ei esine ülekulutust eelarve üksikutes artiklites ning vahendite põhjendamatu vähemkulutust teistes artiklites. Kas ei ole esinenud rahaliste vahendite ja materiaalsete väärtuste ebamajandusliku kulutamise juhtusid. Kuidas kolhoosi juhatus aasta kestel on kinni pidanud finantsdistsipliinist, kas võlgnikelt on kõik võlad sisse nõutud ning kas kolhoos on õiendanud kõik oma võlad.

5. Kas kolhoosi rahaliste tulude jaotus on õige, kas on reeglipäraselt täiendatud jagamatut fondi ja moodustatud teisi rahalisi fonde.

6. Kuidas on täidetud lepingut traktorijaamaga ja teisi lepinguid, mis kolhoosi juhatus on sõlminud.

7. Missugune oli töödistsipliin, kas ei esinenud normipäevade raiskamise juhtusid; kuidas on täidetud normipäevade kulutamise plaan brigaadide, farmide ja lülide järgi. Kas kolhoosi juhatus tuli välja administratiiv- ja teenindava personali ülalpidamiseks kehtestatud normipäevade-protsendiga. Kas kehtivaid töönorme ja -hindeid kasutati õigesti. Kas teostati normipäevade juurde- ja mahaarvestust olenevalt põllumajanduskultuuride saagikuse plaani täitmisest.

Kas maksti lisatasu põllumajanduskultuuride saagikuse plaani ja loomakasvatussaaduste saamise plaani ületamise eest.

8. Kas arveldused kolhoosnikutega normipäevade järgi ja lisatasude alal toimuvad õigeaegselt; kas ei esinenud kolhoosnikute avansseerimist väljatöötatud normipäevade arvestusest.

9. Kuidas kolhoosi juhatus on täitnud artelli liikmete üldkoosolekute otsuseid ning kas ei esinenud põllumajandusliku artelli põhikirja rikkumisi.

10. Kas kolhoosi aastaaruanne on koostatud õigesti ning kas kolhoosi bilanssi tõendavad inventuurinimekirjad.

Otsuse aastaaruande kohta koostab revisjonikomisjon kirjalikult ja kannab ette aruandekoosolekul üheaegselt IV kvartali revideerimise tulemustega.

Näitena vaatleme alljärgnevat revisjonikomisjoni otsust.

Kirovogradi oblasti Kamenka rajooni Mihhailovski külanõukogu Stalini-nimelise kolhoosi juhatuse 1952. aasta aastaaruande kohta

Revisjonikomisjon, koosseisus: komisjoni esimees A. M. Ovsijenko ja liikmed V. I. Veremijenko, T. T. Pivtorak, D. A. Litvin, T. V. Plužnik teeb kolhoosi juhatuse poolt esitatud 1952. aasta aastaaruande alusel samuti ka aasta jooksul teostatud revisjonide materjalide põhjal kindlaks järgmist.

1. Aastaruanne on koostatud raamatute sissekannete alusel ning peegeldab õigesti asjade tegelikku seisukorda kolhoosis. Aastaruandes näidatud loomade arv, vara, materiaalsete väärtuste ja rahaliste vahendite hulk vastab täielikult nende tegelikule seisule, mida tõendavad materjalid inventeerimisest, mille läbiviimisest revisjonikomisjon võttis osa.

2. Kõik rahalised ja naturaaltulud on täielikult arvele võetud ja vastavaisse raamatuisse sisse kantud. Saaduste varastamise juhtusid revisjonikomisjon ei avastanud.

3. Kolhoosil oli 1952. aastal küllaltki hea teraviljakultuuride saak. Talinisu saadi 1350 hektarilt 19,5 tsentnerit hektari kohta plaani juures 18,5 tsentnerit; suvinisu saak oli 16,1 tsentnerit hektarilt plaani juures 12,5 tsentnerit; hirssi saadi 19,5 tsentnerit plaani juures 17,5 tsentnerit; tatart — 15,4 tsentnerit plaani juures 12 tsentnerit; kaunviljakultuure — 18,8 tsentnerit plaani juures 13 tsentnerit. Kuid rea teraviljakultuuride — rukki, kaera ja viki — saagikuse plaani ei täidetud. Mitteküllaldase tähelepanu osutamise tõttu maisile oli selle saak tunduvalt väiksem plaanilisest, nimelt saadi kogusaaki 1470 tsentneri võrra vähem. Ebamajanduslikkuse tagajärjel jäi osa põhust koristamata, mille tõttu kujunes väikeseks põhu väljaandmine normipäevadele.

4. Kolhoos ei täitnud põhilise tehnilise kultuuri — suhkrupeedi — saagikuse plaani. Plaani juures 218 tsentnerit hektarilt oli tegelik saak 213 tsentnerit selle tagajärjel, et 2-ses, 6-ndas, 7-ndas ja 8-ndas brigadis võideldi puudulikult peedi kahjurite vastu. Juhatuse hooletuse tõttu suunati veomasinad suhkrupeedi äravedamisel hea ilma korral lähematele põldudele, mille tagajärjel veeti osa peete 4. ja 5. brigadi kaugeimatelt põldudelt ära hilinemisega ning kolhoos kaotas tunduvaid summasid selle tõttu, et riigile antav peet oli mittekonditsionaalne.

5. Juhatuse osutas vähe tähelepanu köögiviljale ja kõrvitsalistele — kultuuridele, millel on suur tähtsus kõrgete rahaliste tulude saamisel kolhoosis. Köögiviljakasvatuse brigadi kolhoosnikuid paisati sageli tööle teistesse brigaadidesse. Selle brigadi brigadiir Muhha ei hoolitsenud töö õige organiseerimise eest, köögiviljade ja kõrvitsaliste hooldamistööd ei tehtud õigeaegselt ning seetõttu oli nende kultuuride saak madal. Näiteks kartulit saadi plaani juures 130 tsentnerit hektarilt ainult 102 tsentnerit, kurke plaani juures 115 tsentnerit — 110 tsentnerit ja tomateid plaani juures 130 tsentnerit — 118 tsentnerit.

6. Teraviljasaagi (ilma maisita) koristamise plaan täideti keskmiselt kogu kolhoosis 101,9-protsendiliselt, kusjuures 3. brigadi (brigadiir I. T. Ovsijenko) täitis saagikuse plaani 112-protsendiliselt ning plaani ületamise eest arvestati brigadile täiendavalt 507 normipäeva ja anti välja lisatasu natuuras. Teraviljakultuuride saagikuse plaani ületasid 2. brigadi (brigadiir Sumski), 6. brigadi (brigadiir

Skorohod) ja 8. brigaad (brigadiir Kozodub). Vähem edukalt töötasid kolhoosnikud 5. brigaadis (brigadiir Stšidenko) ja 7. brigaadis (brigadiir Solod). 5. brigaadis täideti saagikuse plaan 95- ja 7. brigaadis 95,6-protsendiliselt.

7. Keskmiselt kogu kolhoosi kohta täideti suhkrupeedi saagikuse plaan 97,7-protsendiliselt. 5. brigaadis koguti saaki 13,5% plaanilisest rohkem, P. A. Kuznetsova lüli aga ületas plaani 27,7% võrra. 1. brigaadis täideti saagikuse plaan 111-protsendiliselt ning T. I. Tšuprina lüli poolt 133-protsendiliselt. 2., 6., 7. ja 8. brigaadi suhkrupeedi-saak oli alla kolhoosi keskmise.

8. Loomakasvatussaaduste plaan on kolhoosis täidetud. Keskmiselt lüpsi ühe aastalehma kohta 1611 liitrit piima, 1 lamba kohta saadi 2,5 kg villa, millega täideti plaan 100-protsendiliselt. Veisefarmi juhataja Sevšenko hooletuse tõttu hukkus 26 vasikat, 8 lehma aga jäi 1952. aastal antraks.

Hästi töötas seafarm (farmijuhataja Tšumak). Keskmiselt saadi ühe poegimise kohta 14 põrsast. Tulusid seafarmist oli planeeritud 162 000 rubla, tegelikult aga saadi 227 000 rubla.

Kolhoosi juhatus osutas vähe tähelepanu linnufarmi tööle, farmijuhataja Kodola aga ei ole näidanud üles vajalikku nõudlikkust juhatuse suhtes, et see looks paremad tingimused farmile. Noorlinnud ei olnud varustatud nõuetekohaselt sisustatud ruumidega, mille tõttu palju tibusid hukkus. Selle tagajärjel jäi lindude arvuline plaan 1. jaanuariks 1953 39% ulatuses täitmata. Lindude paigutus oli liiga tihe — kuni 20 lindu ühe ruutmeetri kohta 5—6 linnu asemel normi järgi. Munatoodangu plaan jäi selle tõttu täitmata. Ühe muneja kana kohta saadi ainult 53 muna, plaani järgi aga oleks tulnud koguda 60.

9. Kolhoos õiendas õigeaegselt ja täies ulatuses kõik riiklikud müügikohustused ning naturaaltasu traktorijaama tööde eest. 1953. aasta plaani arvel andis kolhoos riigile avansina 41 510 liitrit piima ja 27 318 muna. Rahaline tulumaks ning kohustusliku ja vabatahtliku kindlustuse maksed on tasutud õigeaegselt ja täielikult. Samuti tasuti õigeaegselt kapitaal mahutusteks saadud pikaajaliste laenude maksed.

10. Tootmisplaanis oli ette nähtud kulutada 365 000 normipäeva, tegelikult aga kulutati 332 999 normipäeva. Normipäevade väiksem kulutamine tuli sellest, et kolhoosi juhatus ja mitu brigadiiri ei jälginud kõikide plaanis ettenähtud agrotehniliste abinõude täitmist, ja rida töid jäi tegemata, see aga mõjutas põllumajanduskultuuride saakide vähenemist.

Normipäevade ülekulutust administratiiv- ja teenindava personali ülalpidamiseks revisjonikomisjonile silma ei puutunud.

Normipäevade arvestamine kolhoosnikutele toimus vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrusele 19. aprillist 1948 töönormide ja -hinnete järgi, mis kolhoosnikute üldkoosoleku poolt olid vastu võetud.

Viljakoristamise plaani ületamise eest on ühtedele brigaadidele arvestatud täiendavalt 4800 normipäeva, viljakoristamise plaani täitmata jätmise eest on aga teistelt brigaadidelt maha arvestatud 4629 normipäeva. Saagikuse plaani ja loomakasvatussaaduste saamise plaani ületamise eest arvestati kolhoosnikutele lisatasuna 50 941 rubla ja 434 tsentnerit teravilja.

Kolhoosi juhatus ei osutanud vajalikku tähelepanu töödistsipliini tugevdamise küsimustele. Kuigi 1951. aastaga võrreldes töödistsipliini

rikkumised tunduvalt vähenesid, ei täitnud siiski 22 kolhoosnikut kindlaksmääratud normipäevade miinimumi. Töödistsipliini kuritahtlikke rikkujaid, nagu G. Maksimenko ja P. Romanenko, võttis kolhoosi juhatus kohtulikule vastutusele. Samas esines aga ka juhtusid, et kolhoosi juhatus ei võimaldanud kolhoosnikutele nende tervisele vastavat tööd.

Revisjonikomisjon märgib, et kolhoosi juhatus lubas kolhoosnikute ebaõiget avansseerimist. Esines palju juhtusid, kus avansse anti mitte avansilehe järgi, vastavalt iga kolhoosniku poolt tehtud normipäevade arvule, vaid ühekordsete korralduste järgi. Revisjonikomisjon nõudis juhatuselt korra jaluleseadmist kolhoosnikute avansseerimisel, kuid kolhoosi esimees Netšiporenko ja raamatupidaja Zamostjan ei ole seda viga lõplikult likvideerinud ning 1. jaanuariks 1953 jäi osa kolhoosnikuid kolhoosile võlgu kokku 16 028 rubla ja 91 tsentnerit teravilja.

11. Kolhoosi leping Kamenka traktorijaamaga, suhkrupeedi kont-raheerimisleping Kamenka suhkrutehasega ja teised kolhoosi juhatuse poolt sõlmitud lepingud on täidetud; lepingute rikkumisi ei esine.

12. Tulude-kulude eelarve järgi oli ette nähtud saada rahalisi tulusid 2 517 674 rubla, tegelikult saadi 2 215 369 rubla. Kolhoosi juhatus ei arutanud aasta jooksul oma koosolekutel tulude-kulude eelarve kulgu. Juhatus ei ole ära kuulunud brigadiiride ja farmijuhatajate aruandeid tootmisplaani täitmisest ning pole rakendanud abinõusid, mis oleksid kindlustanud eelarves ettenähtud tulude saamise. Nii näiteks ei saadud öökülmade tagajärjel aiasaadusi, mille müügist oli planeeritud saada 55 000 rubla. Kuid kolhoosi juhatus ei võtnud tarvitusele abinõusid, et seda summat katta tuludega teistest majapidamisharudest.

Reas majapidamisharudes jäi osa eelarves ettenähtud tuludest saamata. Nii olid madala saagikuse tõttu tulud köögivilja- ja kõrvitsaliste kasvatuses poole väiksemad summadest, mis olid ette nähtud tulude-kulude eelarves.

Eelarve kulude osas, nii kogu eelarve ulatuses kui ka iga artikli kohta eraldi, ülekulutusi ei esinenud.

Vahendid, mis eelarves olid määratud kapitaalkulutusteks, on kasutatud ära õigesti. Eraldamised jagamatu fondi täiendamiseks on kantud kapitaalmahutuste arvele õigeaegselt, vastavalt sellele, kuidas rahalised tulud laekusid.

Juhatus ja kolhoosi raamatupidaja Zamostjan lubasid olukorda, et vabu rahalisi vahendeid ei kantud õigeaegselt jooksvale arvele, hoiti pikemat aega kassas ja kulutati pangast mööda minnes.

13. 1. jaanuarini 1953 ei olnud kolhoosi juhatus sisse nõudnud 7826 rubla suurust võlga. Kolhoos omakorda on võlgu mitmesugustele asutustele ja isikutele kokku 4243 rubla.

14. Aruandeaastal suurenes kolhoosi jõukus. Ekspluatatsiooni on antud sigala 340 seale, lehmalaud ja veetorn. Osteti põllumajandusmasinaid, sisseseadeid loomakasvatusfarmidele ja muud inventari 183 000 rubla väärtuses. Soetati veoauto. Veiste arv suurenes 9% võrra, lehmade arv — 15% võrra, sigade arv — 13% võrra, lammaste arv — 18% võrra, hobuste arv — 11% võrra. Kolhoosi jagamatu fond suurenes aasta jooksul 333 000 rubla võrra.

Kolhoosi juhatus salvestas täielikult seemnefondi; söödafondi eraldatud söödad kindlustavad täielikult loomade ülalpidamise kogu laudaperioodi vältel; on moodustatud seemne- ja söödakindlustusfond

vastavalt artelli põhikirjale. Tuludest on eraldatud jagamatu fondi täiendamiseks 20%, kindlaksmääratud piirides on moodustatud ka teised ühisfondid.

Põhiliste põllumajanduskultuuride kõrgete saakide saamine ning rahaliste vahendite kokkuhoidlik, eelarve järgi kulutamine võimaldasid kolhoosi juhatusel eraldada kolhoosnikutele iga normipäeva kohta 2 rubla 75 kopikat ja 2,9 kilogrammi teravilja. Tootmisplaani ja tulude-kulude eelarve järgi oli selleks ette nähtud 2 rubla 50 kopikat ja 2,4 kilogrammi teravilja.

15. Revisjonikomisjon esitab kolhoosnikute üldkoosolekule kinnitamiseks järgmised ettepanekud:

kolhoosi aastaaruanne 1952. aasta kohta kinnitada;

kolhoosi juhatuse poolt esitatud tulude jaotamise plaan vastab põllumajandusliku artelli tüüppõhikirjale ja kuulub kinnitamisele;

tunnistada kolhoosi juhatuse tegevus 1952. aastal rahuldavaks;

kohustada kolhoosi juhatust kõrvaldama revisjonikomisjoni otsuses märgitud puudused ning esitama lähemale üldkoosolekule läbivaatamiseks 1953. aasta tootmisplaani ja tulude-kulude eelarve, milles oleksid välja töötatud abinõud tootmisplaani ülesannete täitmise kindlustamiseks põllumajanduskultuuride suurte saakide ja loomakasvatuse kõrge produktiivsuse ning suurte rahaliste tulude saamise alal.

Revisjonikomisjoni esimees: Ovsijenko

Revisjonikomisjoni liikmed: Veremijenko

Pivtorak

Litvin

Plužnik

KONTROLLKÜSIMUSI

1. Missuguse töö sooritab revisjonikomisjon aasta lõpul?
2. Missuguseid materjale kasutab revisjonikomisjon otsuse tegemisel juhatuse möödunud aasta aruande kohta?
3. Missuguseid küsimusi tuleb valgustada revisjonikomisjoni otsuses juhatuse aastaaruande kohta?

S I S U K O R D

I loeng — Revisjonikomisjoni ülesanded kolhoosi organisatsioonilisel ja majandusliku tugevdamisel	3
II loeng — Kolhoosi revisjonikomisjoni koosseis, tema õigused ja kohustused	10
III loeng — Revisjonikomisjoni töö organiseerimine	17
IV loeng — Revideerimisakti koostamine ning kontrolli organiseerimine revideerimisaktis esitatud ettepanekute täitmise üle	24
V loeng — Rahaliste vahendite ja väärtpaberite kontrollimine	33
VI loeng — Saaduste ja materjalide kontrollimine nende boiukohtade järgi	47
VII loeng — Vara ja kariloomade seisu ja säilimise kontrollimine	60
VIII loeng — Riiklike kohustuste täitmise kontrollimine	65
IX loeng — Kolhoosnikute, asutuste ja isikutega teostatavate arvelduste kontrollimine	70
X loeng — Kolhoosi tulude-kulude eelarve täitmise kontrollimine	79
XI loeng — Normipäevade arvestuse õigsuse ja normipäevade miinimumi täitmise kontrollimine	86
XII loeng — Arvestuse ja aruandluse seisundi kontrollimine	94
XIII loeng — Kolhoosi juhatuse aastase majandusliku ja finantsilise tegevuse kontrollimine	98

С. Григорьев, Н. Сиделкин, В. Чувиков
РЕВИЗИЯ ХОЗЯЙСТВЕННО-ФИНАНСОВОЙ
ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ПРАВЛЕНИЯ КОЛХОЗА

На эстонском языке

Эстонское Государственное Издательство

Таллин, Пярну маантез 10

*

Toimetaja M. Raud

Tehniline toimetaja A. Ruutsoo

Korrektorid S. Kõiv ja E. Valdna

Ladumisele antud 29. IX 1955. Trükkimisele antud
10. XII 1955. Paber 54×84, $\frac{1}{16}$. Trükipoognaid 7.
Formaadile 60×92 kohaldatud trükipoognaid 5,74.
Arvutuspoognaid 6,61. Trükiarv 2000. MB-19352.
Tellimise nr. 1841. Trükikoda «Bolshevik», Viljandi,
V. Kingissepa tn. 31/26.

Hind rbl. 1.65

Rbl. 1.65

A-20890

TÜ RAAMATUKOGU

1 0300 00241942 4